

circumdantibus lineam mensalem.

Quaedam linea intersecans mensalem ueniens ex quadrangulo uadens ad superius, et in capite illius lineae sit crux parua, signum est molētie mortis ex parte bonorum suorum. Et si linea oritur ad uitae lineam ex parte digitorum trā-

sierit secundo praedictam lineam mensalem, et in fine sit crux, misera morte finietur, et forte nimia culpa. Item si quedā linea arcuata sit iuxta mēsalē, infideles amicos ostendit, et cum difficultate acquirit omnia. Et si quedam lineae paruae sint iuxta radicem mēsalis, infirmitates in prima aetate ostendit, et si tales lineae sint iuxta medium mēsalis, significāt in ultima aetate. Et si tales lineae procedāt a parte superiori, erit infirmitas ex cholera. Si autem ex parte media, aut maxime tēdit ad superiorem partem erit, tunc ex sanguine. Et si magis uersus inferiorem partem erit, tunc ex melāchonia, et sic de causa mortis naturalis iudicare potes, et specialiter si digitorum lineae quae complexionarie dicuntur (de quibus inferius dicitur cap. 31. signo. 2.) concordant cum istis, specialiter debes respicere numerum uel significationem istarum linearum. Unde si plures tales lineae reperiātur a parte superiori q̄ a parte inferiori si sint in fine mēsalis, erit mors ex cholera, et specialiter si linea mēsalis tendat ad partem superiorem ac propinquiorē cordi, si linea mensalis uadat a parte inferiori, sed si linea non sit neq; a parte superiori, neq; a parte inferiori simpliciter, considera cui parti magis inclinatur. Quia si superiori parti linea mēsalis incedat recte inclinando se magis superius q̄ inferius, erit mortis causa ex sanguine. Et si autem e contrario, erit ex melāchonia, ut dicunt.

Capitulum decimum octauum secundae partis, De Sororibus

SECVNDVS

ribus Linearum.

Ostēdū determinatum est de quattuor principalibus lineis generalibus & de existentibus circa ipsas. Nūc breui Emone de quattuor aliis minus generalibus quæ quattuor primis assimilantur dicemus, quæ quidem lineæ sociæ sive sorores linearum principalium vocantur. Prima dicitur soror vel sociâ lineæ vitæ. Cuius ortus est a radice prædictæ lineæ vitæ, & extēditur per cōcauum manus usq; ad mediam naturalem, aliquādo extenditur usq; ad digitum Saturni, & ideo vocatur a quibusdam saturnina. Si autem hæc lineâ extendatur usq; ad digitum Saturni circa multa, sollicitum ostēdit esse. Et si hæc lineâ sit tortuosa, grauabitur infirmitatibus. Et si soror lineæ mediæ sit pulchra, significat hereditatem uetūram. Et q̄to melior sit t̄to meliorem ostēdit hereditatem. Et debes scire uniuersaliter q̄ in oībus lineis generalibus si sorores earum sint duplicate, duplicatur earum benignitas, & si lineæ principales sint malæ, & si lineæ sorores malæ, duplicatur eorum malitia. Et si principales lineæ sint bonæ, & lineæ sorores malæ, nō habetur q̄ decedant de sua bonitate. Et si lineæ principales sint malæ & sorores earum bonæ, deprimunt malitiam principalium.

Not. 1

Noo. 2

Tricaßus Mantuanus.

Sciendum est q̄ multi decepti sunt in hoc q̄ dicit sororem uitalis, sive saturninam habere principium suum a radice ipsius uitalis, dicuntq; lineam uitalem principium suum habere a brachio sive ab ipsa rascetta. Hoc autem prouentum est ex ignorantia huius sciētiae, & propter malam expositionem huiusmodi saturninæ. Debet autem sic exponi, q̄. s. saturnina habet principium suum circa uitalem, sicuti a propria radice, & per cō-

edum ascendit ad naturalem. Et hac de causa (si bene aduer-
tatis) superius declaravi in .x. cap. huius .2. partis. circa .9. si-
gnum. Quod saturnina semper situatur circa finem iutalis Et nō
in monte manus aut circa ipsam montem, Quod autem hoc verū
sit ipse Conciliator in .2. cap. primæ partis huius .2. libri dicit
Quod iutalis originem habet inter policem Et indicem. Ex quo fa-
cile apparet expositionem huius cap. a veritate alienam existe-
re. Posset tamē Et expositio ista saluari ex ratione in mea dilu-
cidatione adducta circa .5. signum .9. cap. 3. partis huius li-
bri. Et Quādo autem dicit Quod saturnina quando est tortuosa,
infirmiorem significat. Sciendum est Quod communiter talis in-
firmitas debet interpretari, esse Morbum Gallicum, quando
s. est subtilis Et tortuosa in concavo, Et eo magis quo in eodem
loco habetur duplicata. Et vel etiam significat infirmitatem
(ex catarro, vel aliquo simili) per totum corpus diffundi.

Cap. XIX. secundæ partis, de quadrangulo.

- 1 Iste quadrangulus sit rectus bene coloratus, res
rectitudinem Et legalitatem ostendit. Et si sit la-
tus Et planus Et bene coloratus, audaciam et lar-
gitatem demonstrat. Et si sit arctus Et strictus,
- 2 significat auaritiam Et deceptionem. Et si in
prædicto quadrangulo reperiatur quedam crux male dispo-
sita, male colorata, Et tortuosa, inequalis, discōtinua, significat
- 3 oppositum. s. uitam infortunatam. Et si in eodem loco repe-
riatur quoddam signum simile quadam stellæ bene coloratum,
iustum, legale, fidelem, ueracium denotat, Et emendabit
seipsum cum peccauerit, Et corriget se, et etiam increpabilem
uitam ducentem significat, Et si ad paupertatem deveniet tã-
dem postea dilatabitur, Et finaliter nihil sibi decrit. Valde ē
diliget mulieres, Et forte lædatur ab eis, Et timendum est sibi
ne obscuretur

SECVNDVS

ne obscureretur eius bonitas & lumē ab eisde sicut lumē stelle
 a nebulis. ¶ Et si reperiat⁴ur quidā parvulus circulus i quadrā
 gulo predicto significat perfectionē i sciētia & moribus ut di
 cūt. Sed si triāgulus opponatur illi circulo destruit illud & in
 ducit oppositū, et medietas circuli mediā perfectionē immit, et
 duo circuli illud augmentāt nisi a triangulis destruat⁵ur op
 positis, quia unusquisq; triangulus destruit signum unius cir
 culi. ¶ Et dicunt q; triangulus hic angustia inimicos & i p
 speritatē significat, nisi sit alius oppositus scilicet, ita q; sit di
 recte oppositus angulo alterius angulus unius. ¶ Et si reperia
 tur hic quidam quadrangulus significat bonā bonitatē in uno
 tēpore, & malū in alio, & si sint ibi duo quadrāguli superabit
 bonū, et si tres supabit malū & si quatuor supabit bonū. ¶ Et
 quidā corū pius cōstrictus ex una pte & media naturalis ex
 altera pte triāgulus adueniēs ex media linea significat morta
 les inimicos, & si tūc linea media tāgit lineā uitæ supabitur
 ab eis, & si nō tāgit supabit, & si pdictus triāgulus nō tāgit
 lineā naturālē hēbit inimicos sed nō mortales. Si media tāgat
 lineā uitæ, et si nō tangat. nō ¶ Quedā crux pulchra i hoc
 loco ex opposito illius partis quæ est infra mediū & auriculā
 rem peregrinationes seu labores ostendit, ut dicunt. ⁶

¶ Tricassus Mantuanus.

IN. 2. huius capituli. Sciēdum est q; istud est resis
 dū expositionis. quanti & septimi signi septimi
 capituli. 2. partis cap. 2. libri huius. Et ideo prop
 portionaliter aptādi sunt in quolibet iuditio. ⁷

SCap. xx. secūde ptis. Et est additio eiusdem
 Coelitis. De quadrāgulo uel mensa manus.
 I quadrāgulus equaliter rectus & amplius fue
 rit bonā naturam fidelitatem & liberalitatem

2. cum hilaritate significat. Qui tale signū habuerit suis gaudebit laudibus et gloria. Qui latum in principio erit in prima etate prodigus. In ultima uero parsimonia utetur ob quas rebus iam datis poenitebit. Si equalis equaliter dispensabit largitatem suam, et si finis est angustus, declarat auaritiam in ultima sui etate si in medio in media etate. Si nullus triangulus aut crux, aut transversalis linea apparuerit perseuerantiam et gloriam in operibus et optimum statum usque ad uitae finem demonstrabit. Linea et crux in medio quadrangulo inopiam, et ob mentis leuitatem parari fucinus qua de causa a patria exultabit, ut dicunt recentiores. Triangulus ad modum pinaculi domesticos et familiares inimicos demonstrat. Dicit Morbeth. Si mensa maior fuerit ampla et lata largitatem et amicitiam ostendit. Si uero stricta oppositum, et discordiam cum multis. Et scias quod quando quadrangulus est lineis et pulcher et sine impedimento bonam famam praestat, et nobilitatem ingenii cum seruauerit proportionem.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.

Tricassus Mantuanus

De clariorem noticiam percipiendam. Quadranguli manus. Sciendum est, quod quotienscumque inuenitur. Quadrangulus latus et amplus, et aliquando qualiter tortuosus. uersus percussione scilicet in latitudine habet omnes effectus in primo signo huius capituli expositos, attamen significat leuitatem capitis, et Fatuitatem Naturalem, et hominem infidelem. Quo ad quartum signum. Sciendum est quod crux illa siue lineae non inueniuntur simul cum Vitali aut cum Naturali. Et si forte inueniuntur minuitur mali

SECVNDVS

tia talis significati. ¶ Quo autem ad quantum signum. Scien-
dum est q̄ talis Triangulus debet considerari prope ipsam
Mensalem. ¶ Sextum autem signum est residuum primi si-
gni huius capituli.

¶ Capitulum vigesimum primum secunde partis.
De monte policis.

Voniam concavum omnibus montibus cir-
cundatur ut iam diximus. Nunc de ipsis
specialiter dicamus. Et primo de illo mon-
te qui a prima linea scilicet vitæ termina-
tur, & dicitur mons policis. ¶ Si mons
iste sit rotundus decenter & lenis bene co-
loratus bonam complexionem ostendit. nec non indumentorum
ornamenta, atq; mulieres diligentem. ¶ Et si quedam linea
in hoc loco iacens iuxta lineam vitæ & in longitudinem a qui-
busdam soror lineæ vitæ dicta inveniatur, maxime si fue-
rit rubea, luxuriam omnem significat, & maxime talis na-
turaliter inclinabitur ad concubitus masculorum & multum
delectabitur manibus propriis, & quidam dicunt q̄ si hæc
linea sit una continua a rasatura usq; ad illum locum ubi con-
iungitur linea vitæ mediæ naturali & in ea sit pulcher color.
significat divitias in tota vita. Et si hæc linea non apparet in
primo loco, & apparet in medio & in fine habebit paupertate-
tem in prima etate, & divitias in secunda & tertia. Et simili-
ter quæcumq; pars prædictæ lineæ deficit, in illa parte divitia-
rum defectū pariet. ¶ Ptholomeus quoq; philosophus ait quā-
do prædicta oritur naturaliter iter policis et indicis et descendit
p̄ montē policis p̄pe lineā capitis & vitæ, & trāsit usq; ad ra-
saturā significat ut ē dictū supra de sua significatiōe et hoc re-

3. rius. Et dicunt philosophi, quod si in latere montis policis uersus brachium uel receptam inueniatur quattuor lineae eque distantes uenientes uersus eminentiores partes montis praedicti, significant diuitias, et honores in prima parte suae aetatis, et si haec lineae sunt prope iuncturam policis, significant praedicta in secunda parte suae aetatis, et si iuxta ungucem policis in senectute, et ad hoc ut compleatur sermo de istis, transeamus aliquantulum ordinem, dicentes, quod si praedictae lineae reperiuntur iuxta iuncturam policis, significant praedicta euenire in ultima aetate. Et quanto praedictae lineae sunt longiores, grossiores, et profundiores, tanto significant maiores honores et diuitias, et si sint intercisae, significant impedimentum. Et si sint deletae, praeteritas.
4. Si quaedam lineae extensae a radice policis per montem ipsius, quot lineae fuerint tot mulieres uxoribus similes ostendunt, et in manu mulieris, tot homines uel amicos similes maritis notant. Si sunt rectae, extensae, et pulchrae, tot praedictis mulieribus aut uiris culpabitur, et praedictae lineae paruae et furcatae, tot pueris coniungetur, et si infra praedictas lineas sit aliqua maior altera, signum est habere talem mulierem aut talem hominem maiorem in diuitiis suae generis.
5. Si linea subtilis uenit ab ultima parte radice policis et descendat per montem ad lineam uitae et mediam naturalem, plagas et lesiones ostendunt.
6. Si quaedam lineae rectae bene coloratae ueniunt quasi a radice policis et scindant lineam uitae, longas uias et peregrinationes atque diuersas patrias querentem notat.
7. Si quaedam lineae ueniunt a radice policis usque ad lineam uitae a parte lineae postremae, quae est uersus angulum supremum, cupidum honoris, et laudis, et inanis gloriae, et luxurie plenum indicat, et si tales lineae sunt ex altera parte montis policis uersus rascetam, sollicitum esse circa cumulationem pe-

S E C V N D V S

emine, & si tales lineæ sunt intercisæ, aut fractæ, aut deletæ, si
 gnificat impedimentum. ¶ Et si quedam linea notabilis mul
 8 tum rubea extendens se per motem policis et scindens fortiter
 digitum policis, consanguinearum concubitus ostendit, & Em
 9 alios fortem iram. ¶ Si multæ lineæ grossæ, latæ, inordinatæ
 sunt in monte policis, ingratum amicis, & mutuam libenter
 ostendunt. Et si tales sunt subtiles, intercisæ, glomeratæ, subti
 les, conuersæ, instabilitatem, defectum, inlegalitatem, menda
 10 cium, & omnimodam fornicationem ostendit. ¶ Et si quedam
 stella reperiatur uel similis in hoc loco, risum, & letitiam no
 tat, & interitum cōcubitus propter quod ualipensionem incur
 rit. ¶ Et si figura ueluti crux cuius ramusculus sit reflexus
 11 ad intra reperiatur ibi, honores et dignitates ostendit. ¶ Quā
 12 do in mote policis reperitur aliqua linea semicircularis iuxta
 uitalem, in cuius cornu unitur (quodammodo) quæ figura cir
 cularis & quedam alia linea uidetur ipsam semicircularem
 intersecare, maximam infirmitatem futuram significat.

¶ Tricassus Mantuanus.

N. 4. signo huius capituli sciendum est quod mul
 tæ lineæ reperiuntur in hoc mote, & omnes pene
 uniformiter se habentes, & etiam in significatis
 suis, unde & multi in earum acceptione, nullam
 differentiam exhibent, cum tamen multum inter se differant.
 Unde istæ lineæ in hoc. 4. signo expositæ (Em ueritatem huius
 scientiæ) solummodo intelliguntur illas esse quæ a medio mō
 tis uersus principium uitæ et indicem. Et etiam quicumq; ser
 uare uoluerit regulam illam quā exposui in. 12. figura nostræ
 chyromatiæ, proportionaliter eundem locum diuidendo, & iuxta
 situm ipsarum linearū figuratarū cognoscendo tempus in quo
 uenerit quis experiri exercere, inueniet pfecto etiam tempus,

in quo tales uxores aut amicos uel amicas habuerit, aut uiros. Et in illa figura eo in loco ubi posita est illa littera. B. significatur tempus uiginti quinque annorum, a quo consequenter si fiat diuisio talis partis usque ad annos quadraginta deuenietur etiam ad tempus determinatum, semper tamen accipiendo mirus si a cum talis, eo magis quo uersus montis medium, et quando multum ascendunt uersus montem, significant effectum talem in maiori etate futurum, quando autem uersus percussione, tanto magis in pueritia. Ille autem linee que inimicitias significant sunt magis uersus mensalem et percussione.

Cap. XXII. secunde partis, de monte indicis.

Vando Mons indicis est lenis, et mundus, et bene coloratus, honestatem uita, et conuersationem laudabilem innuit, necnon legalitatem et iustitiam. Et si quedam linee parue pendant se a radice digiti bene coloratae et rectae tendentes ad superius, bonum significant. Et quanto propinquiores sunt digito, tanto plus bona ostendunt. Hi enim augmentabuntur in bonis, et ab excellentibus personis honorabuntur. Et dicunt quidam, quod quot sunt linee tales, tot praebendas, uel dignitates ecclesiasticas ostendunt. Et si tales linee flectantur ad inferius, uel intercisae sint, aut deletae, significant oppositum. Et per alios, significant uulnera circa cerebri partes. Et si quedam linee eque distent uenientes a capite medietate naturalis tendentes ad radicem indicis, uerecundum, promissa tenentem significat. Et si quedam linea recta satis lata, bene colorata oriatur ex hac parte, et firmetur in eiusdem digiti mensuram, excellentem, audaciam, et quod talis sit sine timore ostendit. Et si quedam linea naturalis oriatur ex mensali, et scandat recte digitum indicem, audaciam rectam significat.

SECUNDVS

re dicemus. Et si talis linea secetur iuxta radicem indicis a qui
 busdam lineis uel linea, scito significare plagas, uel plagam
 circa frontem, uel circa caput. ¶ Signum mortis per fluxum
 est quando certa linea oritur inter indicem et medium, nec con
 tingit mensalem si talis linea sit grossa et rubea. Et si fuerit
 mulier, scias illam ex partu morituram, et hinc quosdam, ta
 lis habens, ex uulnere periclitabitur. Idem significant tales li
 neae si ueniant ex monte digiti, ut dicunt. ¶ Signum mortis
 per febres acutas est quando praedicta linea extenditur uersus
 medium et acuitur. ¶ Signum guttarum est quando ab ista
 linea exeunt multae lineae uersus finem eius. ¶ Item si quedam
 linea parua oriatur ex fine mensalis et uadat ad radicem in
 dicis, illum habentem ipsam ex subitanea morte periclitare co
 gnoscemus, et specialiter de hac notitiam habemus, quan
 do quedam linea ueniens ex angulo supremo iungitur eon di
 cta linea paruula iuxta radicem supradicti digiti, scilicet, in
 dicis. ¶ Et multi dicunt quod quedam linea ueniens a superiori
 parte montis et sit cadens supra lineam mensalem uel iuxta,
 et illa talis linea sit nimis rubea, mortem per fluxum uen
 tris nobis ostendit. Et si talis linea extendatur uersus mediam
 naturalem et acuitur, habens morietur febre acuta. ¶ Et si
 quedam linea quasi centura sit iuxta supremum angulum et
 respiciat ad supradictum indicem, furiosos, bellicosos, murmu
 ratores, et naturaliter seruos esse ostendit, et tales propriis
 linguis semetipsos ledentes. ¶ Et multi dicunt quod si crux be
 ne disposita et multum colorata fuerit reperta in monte in
 dicis, multas excellentes dignitates et multos honores osten
 dit. ¶ Et dicunt quod lineae non intricate seu scissae in hoc monte,
 diuitias multas ostendunt. ¶ Et idem significat equilaterus
 triangulus bene coloratus, et specialiter in clericis et religiosis

Quando in monte indicis inuenitur figura ut crux cum quibusdam conglomeratis lineis se custodientibus, uitam miseram et ambulationem, et debile cerebrum ostendit.

Cap. XXIII. secundae partis. Et est additio eiusdem Coclitis de monte Indicis.

Inquit Morbeth, Si super lineam mensalem uersus indicem fuerit crux bene formata et rubea, praetaturam demonstrat, et quanto magis rubea erit, tanto maior erit dignitas. Et si prope ipsam apparuerit cum baculo, et si apparuerit medius circulus, sic habebit sine baculo, et si inferius futura erit talis dignitas. Si superius iam fractum est: et ait praefatus Morbeth. Et si sit aliqua linea a pollice ueniens uersus indicem extendatur, et in ultimo sui crucem faciat, significat dignitatem baculi, et diminutionem siue maiorationem, sic dignitas adiudicabitur. Et scribit Hermes, Si duae lineae coniungantur adinuicem et faciant ut crux in monte indicis, honorem significat, et in medio monte, nobilitatem generis personae, et quod ad magnum statum uenturus sit, et ostendit magnam praetaturam et honorem. Item plures lineae per hunc montem transientes capiti ascribuntur, et idem capitur per tribulationem et commotionem cerebri, et significat quod tales maniaci possunt pati quando turbantur. Unde appareret quasi furiosi. Si linea mensalis in indicem transeat, significat audaciam et probitatem, et si linea ipsa secet iuxta indicem, plagas ab inimicis significat, haec ille. Breuiter quando mons Iouis est emines cum radiis aut cum stellis, et lineae longitudinales aut transversales, denotat honores, diuitias, et praetaturas cum sublimitate. Quando in principio anguli supremi oritur una linea et porrexerit se apud indicem uel eius radicem, illa linea est ionialis, et praetaturam

SECVNDVS

sertim quādo non est impedita. Et iterum quādo una linea nasci-
tur ad sinistram partem montis & transversaliter se exten-
dat per montem indicis, similiter Iupiter fortunatus est. **¶** Et 8
ita si due linee pulchre uel tres oriuntur a radice indicis usq;
ad medium tuberculi, praelaturam innuat, aut fortunam cum
praelatis, si primæ due linee se equitant adinuicem ut crux et
sit eminens locus cum una uel duabus stellis, denotat sublimita-
tem cum baculo. **¶** Errant stolidi quando crux attribuitur in
loco Iouis, quoniam sunt intersecationes linearum & impedi- 9
menta præter duarum linearum, quæ Iouis fortunam ostend-
unt (quando adinuicem sunt cōnexæ) quia crux denotat des-
trimentum patibuli sicut sunt hodie furchæ in quibus suspen- 10
duntur homines. **¶** Et quando in radice indicis oritur una li-
nea uel plures, arguunt praelaturam, quia radii appellantur a
recentioribus & sunt obliqui intus & extra manum.

¶ Tricassus Mantuanus.

Irea finem primi signi huius capituli sciendum
est q̄ quādo Coeles dicit, q̄ si tales figure in-
ueniantur a parte superiori, significāt tempus
futurum, si in parte inferiori, significant tem-
pus præteritum, hoc falsum est. Propriam autem significatio-
nem situs ac formationis talium figurarum talis est q̄. s. quā-
do huiusmodi figure sunt in parte superiori, significant digni-
tates magnas, parue tamen utilitatis, (nisi aliquo signo ad-
iunaretur, qui diuitias pmitteret ex fortuna & nō a natura)
si autem in parte inferiori inueniantur, significāt dignitatem
& utilitatem, & utilitas honorem superexcedent. Si autem
inueniatur circa partem superiorem mōtis indicis, aut circa
medium mōtis, significāt maximam dignitatem & magnā
utilitatem. Debēt autem huiusmodi clare et apparēter uideri.

Et hæc est uera expositio talium figurarum, ut experientia do-
 cebit. ¶ Quo ad. 7. signum circa secundum significatum ipsi-
 us sciendum est q̄ talis linea debet esse circa medium montis
 ¶ Et in principio aut in fine nō debet esse bifurcata ¶ Et debet ascē-
 dere uersus angulum supremum. Et hoc ualde notandum est,
 quoniam hoc in loco sunt nō ullæ lineæ quæ infirmitates signi-
 ficiant, ¶ Et maxime quartanam febrem propter superabundan-
 tiam humorum ac qualitatum ex melancolia, quarum indica-
 tiue sunt, ¶ Et habent principium suum uersus principium uita-
 lis, uel circa. Vnum est autem q̄ semper, aut in principio, aut
 in fine sunt bifurcatae, ¶ Et in fine inclinantur ad medium uer-
 sus radium indicis. ¶ Circa. 9. signum sciendum est q̄ istud
 est unum ex ludibriis ipsius Coclitis, qui cum esset insanus ¶ Et
 omnium scientiarum ignarus, semper tamen alios mordere nō
 desistebat. Clare namq; patere potest, suas huiusmodi fabulas
 superflue fuisse appositas, attamen ¶ Et cum his omnibus falsi-
 tates multas adiunxit. ¶ Quod autem hoc superfluum sit ap-
 paret. 12. ¶ Et. 13. 14. signis præcedentis capituli, ubi Concilia-
 tor dicit, Crux bene disposita ¶ Et bene colorata reperta in mon-
 te indicis, dignitates ¶ Et honores ostendit. Lineæ quoq; nō intri-
 cate seu non incisæ, diuitias ostendunt. Crux autem male dis-
 posita et quibusdam lineis conglomerata, uitam miseram ac
 laboriosam significat. Ex quibus signis ac expositionibus cla-
 re patet q̄ non crux (sue lineæ repertæ in modum cruceis) in
 monte indicis, bonum significant, nec etiam quelibet linea in-
 tersecata sub tali uocabulo, (scilicet q̄ sit crux) nuncupari.
 ¶ Quod autem ibidem multas falsitates adiunxit facili-
 ter apparet ex hoc quod dicit, q̄ tales cruceis in loco Iouis sunt
 intersecationes linearum ¶ Et impedimenta, præter duarum li-
 nearum quæ Iouis fortunam ostendunt, quæ quidem sententia

SECUNDVS

falsissima est. Et quod hoc uerum sit apparet ex dicto Hermetis in
 3. signo huius capituli. ubi dicit tales lineas intersectas in modum
 Crucis posse duobus in locis in ipso Monte indicis reperiri et
 adhuc ex experientia multoties perceptum est alias cruces reperiri
 in eodem loco quae dignitates aut officia ostendunt cum utilitate ac ho-
 nore. Et adhuc alie significantes Honorem cum labore ac peri-
 culis magnis sicuti reperi in. M. Domino. D. Ioanni Corado Vr-
 sino. Et adhuc inquit Morbeth (ut ab ipso Coele in. 1. signo huius
 capituli allegatur) tales lineae posse diuersimode reperiri
 in dicto Monte Indicis. et tamen nulle earum sunt ille lineae quas
 Iouis appellat, quoniam nulla earum terminatur uersus Mensas-
 lem, aut ubi Mensalis debet terminari. Quod autem ista ex-
 positio Coelitis fabulae sint, ex hoc apparet quod ipse in fine hu-
 ius noni signi adiungit, dicens. Crux denotat detrimentum
 et angustiam propter quod fuerunt instrumenta patibuli sicut
 hodie furche. O. Coeles futurus ac Demes si crux Danum et de-
 trimentum significat, ex hoc quod est instrumentum patibuli aut
 fuit. Igitur et figura Circularis, quae de se perfectionem inclu-
 dit bonum significabit, et tamen (etiam secundum tuas expositiones)
 significat aliquando offensionem oculorum, periclitationem aut
 offensionem animalium quadrupedum. Igitur falsa est expositio tua.
 Igitur omnes sunt fabulae. In hoc autem omnis conclusio sistit, quod
 scilicet, non ex proprietate figurarum aut Characterum iudi-
 candum est, sed ex habita experientia, ac effectuum consequentia.
 Quo ad. x. signum. Sciendum quod expositio illa falsa est ille nam-
 que lineae quae uersus superiorem partem ipsius Montis indicis as-
 cendunt ab ipsa radice praelaturas suae officia notant. Quae au-
 tem ascendunt a ipsa Radice uersus Medium, uulnera in capi-
 te notant et etiam quaedam earum quae ascendunt et maxi-
 me si sunt aliquantulum tortuose.

Capitulum. xxiiii. secundæ partis, De monte medii.

1 I mons medii digiti sit sine lineis, bene coloratus,
 2 simplex et quietam vitam sine colligatione et
 calumnia demonstrat. Econtrario contrarium no-
 tat. Et si quedam linea ueniat a mensali usque ad
 radicem prædicti digiti extendit se signum est la-
 borum multorum curæ magnæ et angustiarum. Et si plures
 lineæ sic ueniant a mensali et extendant se ad radicem digiti
 labores angustias et temptationes ostendunt, et talis sustine-
 bit multoties, uincula et captiones, et si tales lineæ sunt quasi
 nigre tormenta notant, et si tales ueniant a concavo manus se-
 cantes mensalem et extendant se ad radicem medii, et finien-
 tur ultra iuncturam. si dux uel rex fuerit in uinculis morietur
 et si tales lineæ sunt subtiles quasi de lete, negligentem et pig-
 3 rum denotant. Et si quedam lineæ grosse curte et proficiat
 4 de reperiuntur in loco signum est quieti iari quâdoque. Et si que-
 dam linea ipsa inter seca, labores significat. Et si quedam li-
 neæ parue descendant a radice medii per montem ipsius plagas
 ostendunt in uentre et pectore, et si sunt ruberæ futura. Si pal-
 lide aut de lete præterita incidant iuubera. Et si quedam li-
 5 nea aspera et tortuosa descendat iter medium et medicum ab
 earum radicibus stultitiam et temeritatē ostendit. Et si que-
 6 dam lineæ coniungantur in hoc monte medii ueluti crux respi-
 cientes prædictum medium futurum bonum demonstrant. Hoc
 7 idem significant in monte indicis. Fecerunt quidam hunc ser-
 monem comportabilem et probabilem dicentes. Quod si mulie-
 res plures lineas meliores et maiores habent inter medium et
 medicum quàm inter medicum et auricularem significat aptitu-
 dinē generandi et cōcipiendi masculos. Et si lineæ ille quæ sunt
 iter medicum et auricularem sint plures et maiores et meliores il-

SECUNDVS

lis lines existētibz inter medium & medicum. significat aptitudinem & potētiam generandi seu gerēdi fœminas. De significationibus cuiuslibet lineæ principalis uel accidentalis diligenter tractabimus particulariter in. 3. lib.

¶ **Tricassus Mantuanus,**

Quia finem, 2. signi huius capituli. Sciēdū est, q̄ quando dicit q̄ talis in carcerē est moriturus, pōt dupliciter intelligi. Vno mō. s. q̄ in carcerē mōr̄ rictur quia nūq̄ liberabitur sed perpetuo degebit, aut in seruitutē uolētā terminū Vitæ suæ cōplebit. Alio modo. q̄. s. in carceratus, ex iustitia ad mortē cōdēnabitur, & occidetur. Vnde in hoc et similibus, semp̄ ad uitālē recurrendū est.

¶ Et in eodē signo. Sciēdū q̄ talis linea sit subtilis et tortuosa aut discontinua, significat tātū in periculo fore. Et si tamē effectum Carceris sequatur, nihilominus euadet mortis periculū. Hoc idem significat, quando esset grossa et discōtinua aut male apparēs apud ipsā Radicē Mediū primā iūcturā ingrediēdo.

¶ Capitulum. xxy. secundæ partis. Et est additio eiusdem Conclitis. De monte mediū uel saturni.

Quando una linea oritur a mēsali & extēditur per montem mediū usq; ad radicem digiti sine impedimento maximo denotat post periodum saturni augmentum in rebus de natura saturni & præcipue in agricultura & in ornamentis domorum sine dubio. ¶ Si aliæ lineæ conglomērantur in ipso monte malum denotat sicut dixi in lib. 1. Quæsito. x. Not. 7. circa finem & si sunt in radice digiti pœnitus carceres ostēdunt, intensiue et remissiue secundum formam linearum.

¶ Capitulum uigesimum sextum secundæ partis. De monte medici.

Si due linee paruale cōcurrūt ex linea mēfali ad radicē medici subtilitatē ingeniū et inuestigatiōnē diuersarū artium et eloquētiā, et arrogantiā et inanē gloriā demonstrāt, et secūdu alios bonos res et dignitates et seculares uel ecclesiasticas. Et si quāda linea grossa et rubea scindat p̄dictas significat impedimētū. Et si tales linee paruale sunt ualde subtiles aut deletae, significat p̄dicta esse debilia aut prāterita. Et si linee impediētes p̄dictas lineas paruales ueniāt prope ipsam et nō tāgant ipsas paruas lineas p̄dictas signū est q̄ talibus impedimētis uicinus erit tamē nō impeditur sed suos pauperabit inimicos. Et si p̄dictae linee parue non procedūt equaliter a mēfali neq; appropinquent equaliter ipsi digito, sed una magis q̄ alterā mutatiōnē status et uitae significat. Et si sint quēda linee scindentes iōiā illarū, et illa quae scinditur sit melior, mutabitur ad peius. Si autē peior scindetur erit mutatio ad melius. Et si quēda linee parue descendūt a radice medici, et sint pulchre significat sapiētē letū et libenter mutuantem. Et si tales linee sunt grosse et recte in renibus uulnera demonstrāt, ut dicunt. Si sunt rubee quasi praesentia notat uulnera. Si autē pallide aut deletae prāterita. Et si quēdam linea naturaliter bene disposita et grossa et bene colorata inter medicum et auricularem descendat quasi a radicibus p̄dictorum digitorum, et tendat uersus mensalem excellētē naturā et largitatem designat.

Cap. XXVII secūda partis. De monte auricularis,

Si spaciū sit purū bene coloratū stabilitatē animi castitatē et continētiā demonstrat. Et si quēda linea notabilis recta subtilis decenter colorata oriatur a mēfali et uadat ad radicem auricularis significat auaritiā in iuris et sceleris in alicuius

SECUNDVS

conscium facit. Si in muliere uirginitatem seu castitatem. ¶ Si obliqua seu grossa fuerit, largitatem famosā, ¶ Si muliere corruptionē et luxuriam. ¶ Si quedam lineæ reperiantur in hoc loco quarum quedam sit magna, et quedam parua, quedam uero mediocris, signum est luxurie et amoris et auaritie. Et dicitur quod si lineæ ille sunt recte bene colorate erit amor iste a natura circa nobiles et ualentes personas. Et si sint inordinate et tortuose erit amor circa uiles et malas personas magis inclinatus. Et si intra uel infra prædictas lineas reperiantur una uel due uel tres uel plures lineæ notabiliores aliis tot homines uel mulieres naturaliter super alios uel nobiliores aliis dilexit. Et secundum quod una illarū linearum fuerit maior altera sic dilexit unum magis quam alium, uel nobiliorem aut ditiorē alio. Et si tales lineæ sint rubee significat hoc in præsentī uel in breuī futurum. Si sunt delete hoc erit præteritum, et si sunt intercise intercitur earum significatio, et hoc notandum est regulariter in omnibus. ¶ Si quedam lineæ ueniant quasi ex dorso manus existentes inter lineam mensalem et auricularem nuptias denunciant, quia secundum earum numerum erit numerus nuptiarum. Dico autē quod tales lineæ aut sunt recte aut tortuose aut oblique aut flexe super supremam partem decenter. Si sunt recte significant quod talis homo numerum prædictarum linearum habebit uxores non malas. Si fuerint flexe habebit uxores uiduas uel non puellas, et grandæuas, et si quedā illarū linearū sit flexa ibi et tortuosa, et quedā recta significat quedā malā, et quedā bonā uxore et si inter prædictas lineas sit quedam linea maior altera significat quod uxor illa figurata per illam lineam erit maior aliis diuitiis uel nobilitate, et si tales lineæ sint delete præteritas nuptias uel uxores demonstrat, et si intercise fuerint impeditas uxores ostendit, et si sunt

rubee presentes aut proxime futuras indicat. Et si quedam lineae grosse et rubee procedant a radice auricularis, et extendant se per montem ipsius uel iuxta, mendaces, fures et insidiatores ostendunt, et secundum aliquos plagas in genu inferius innuat. Et si quedam linea semicircularis procedat a radice praedicti digiti respiciens modicam mutationem status ad bonum demonstrat. Si autem haec linea respiciat ad inferius uersus dorsum manus denotat contrarium hoc est mutationem ad malum.

Capitulum. xxviii. secunda pars de monte manus.

Si mons manus sit lenis purus et bene coloratus legalem hominem et pacificum demonstrat. Et si quedam lineae oriuntur ex parte inferiori montis uersus dorsum manus et uadant ad superius. et earum cauda flectantur uersus mensalem significant amicos extraneos. Et si tales lineae sunt prope rascettam amicos de natione aut de parentela ostendunt. Et si praedictae lineae flectantur ad rascettam significant impotentes amicos credentes tamen prodesse sibi et non possunt. Et quanto maiores et notabiliores fuerint dictae lineae, tanto maiores et notabiliores amicos ostendit, et si secentur praedictae lineae a quibusdam lineis transversalibus non habebit amicos. et si habebit non erunt fideles sed erunt amici fortune. Et si sint delete erunt praeteriti. Et si quedam lineae ueniant a percussione manus facientes angulum acutum in hoc monte mortales inimicos ostendunt, aut quod tales a casu uel praecipitio peribunt, Et si quedam lineae facientes praedictam figuram uenientes ex parte superiori ita quod Angulus unius uadat super angulum alterius figurae iste habitabit inter inimicos aut erit eis equalis, et secundum approximationem huius ad lineam mensalem uel ad rascettam significant inimicos esse.

SECYNDVS

esse extraneos uel priuatos. ¶ Si sunt aliquæ lineæ tortuose
 simul concurretes, uel si sunt recte et per quadrū intersecate, aut
 sunt aliquæ quodāmodo simile, huic figuræ. M. significat in a
 quis perire patebit in aquis. ¶ Et si quedā lineæ oriantur a ra
 dia manus ¶ recte extendantur per motū manus si fuerint be
 ne colorate, si ad præsens malū habet letetur quoniā bonū habe
 bit. ¶ Et si quedam lineæ concurretes adinuicē oblique, in fine
 ¶ quasi expugnates, subito in aliquo cōcursu morietur. ¶ Et
 si quedam lineæ rubee notabiles ueniāt ex monte manus, ¶ na
 dant ad mensalem inimicos ostendunt. Et Em numerum lineæ
 rum ¶ grossitiē erit numerus ¶ uigor inimicorū, ¶ Si que
 dam lineæ recte due uel tres bene colorate in hoc loco reperian
 tur imperitiā significat, ¶ specialiter si quedā parua crux
 reperiatur cum eis. ¶ Si quedam lineæ parue capillares inor
 dinate sunt in hoc loco, in iuuentute perfectionē naturæ ¶ po
 tentiam ostēdunt, ¶ specialiter si sunt inordinate multe, ¶ si
 tales lineæ parue sunt uersus rasētā signū est frigide ¶ fleg
 matice naturæ, ¶ fluxū uentris indicant, ¶ si tales lineæ sint
 rubee aliū morbū indicāt, ¶ si ps illa sit leuis mollis erit mor
 bus ex flegmate. Si sit aspaet sicca erit ex melācholia uel cho
 lera. ¶ Si quedā crepature uel lineæ similes crepaturis repiā
 tur in hoc loco prope mediā naturalem, distinctionem naturæ.
 in senectutē (aut frigus) denotāt. ¶ Quedā linea respiciēs
 inferius ad brachiū significant multatē ¶ debitorē semper. 11
 ¶ Et si quedā figura talis. A. respiciēs ad inferius inueniatur 12
 famosum uirū ¶ crescentē ad melius indicat, ¶ si hæc figur
 ra. C. reperiatur in hoc loco patricidam uel fratricidā ostēd
 dit, et in muliere forte idē. Tamē mulier nequissima erit. ¶ Et 13
 si quedā stella in hoc loco reperiatur significat incrementum. 14

¶ Tricassus Mantuanus.

N. 3. signo Circa. 2. significatum. Sciendum est quando talis linea, constituentes angulum in Monte, et significantes precipitium, aliquantulum elongantur uersus Dorsum Manus et formatur angulum aliquantulum obtusum et non acutum, et quando non reperiatur aliqua linea que per longum talium linearum intersecat predictum angulum significat, ex tali precipitio moriturum. Et quando talis linea fortiter intersecat predictum angulum. (quomodo locumque sit precipitium) significat mortem eiusurum. et in tali casu adiuuari aliquo modo. Sciendum quoque quod iste linea que significant casum ab aliquo precipitio sunt in percussione, uersus Montis medium, et quando multum ascendunt uersus Montem significant effectum talem in maiori etate futurum, quando autem uersus percussione tantum magis in pueritia. Ille autem linea que inimicitias significant sunt magis uersus Mensalem et percussione.

Capitulum. XXIX. secunda partis. Police.

Postquam de duabus primis partibus et de lineis et figuris existentibus in istis tractauimus. Nunc de ea que est digitorum parte uidetur conueniens expedire. et primo de police eo quod tanquam clauis digitorum et manus esse uidetur. Dico ergo quod si quedam lineae notabiles rubrae integre scindant fortiter primam iuncturam policis et uadant ad ipsum digitum denotant secundum numerum et notabilitatem fratrum aut sororum, et si sunt fratre, aut delecte mortuos fratres indicant. Quedam linea existentes infra primam et ultimam iuncturam huius digiti parentelam magnam et multam aut parvam secundum multitudinem et magnitudinem seu paucitatem et paruitatem linearum ostendunt. Et si quedam linea circuit policem iuxta super

SECUNDVS

premam iuncturam eius suspensionem denotat. **E**t si linea
 arcualis que est in dorso digiti versus iuncturam coniungatur cum
 quadam alia arcuali existente ex parte ungula suspensionem de-
 notat, ac hominem dolosum & nequam ostendit. Et hæc linea
 arcualis sic disposita in eadem iunctura in inferiori parte digiti
 indicat submersionem in aqua. Et si prædictæ lineæ non coniun-
 guntur sed prope sunt erit prope suspensionem uel submersionem. **6**
Si linea arcualis que est in interiori parte in ipsa ultima iun-
 ctura coniungatur cum illa linea arcuali, que est per dorsum
 digiti in eadem iunctura significat suspensionem. **S**i figura
 circularis per medium ab alia linea fissâ reperiatur iux-
 ta supremam iuncturam submergetur. Et si multum sit prope
 & talis figura uersatur iuxta unguem suspendetur uel stran-
 gulabitur, & leprosum & odiosum furem & adulterum ho-
 minem denotat. **S**i in dorso policis iuxta unguem fuerit li-
 nea ut stella erit luxuriosus ualde, & si fuerint ut crux matrẽ
 aut sororem corrumpet, ut dicunt. **T**ricassus Mantuanus.

Inæc exposite in secundo signo huius capituli de-
 bêt esse in prima de iunctura ipsius digiti per trãs-
 uersum equaliterq; adinuicem distare. **V**ideas-
 tis lib. 3. cap. 305. & cap. 308.

Capitulum XXX, secundæ partis. Et est additio eiusdem Co-
 clitis. De digito policis.

Am expertus sum qd quando in prima iunctura
 policis sit linea continua & sine intermissione, deca-
 pitabitur ille uel suspendetur. **E**t similiter dico
 qd quando sunt due uel tres lineæ semicirculares
 inter primam & secundam iuncturam rubicunde Indicant et
 ut dixi. & præcipue carcerem præsertim si annexa sunt in fine.
 Non distinguas inter suspensionem, & amputationem capis

3
tis, quia apud auctores nō sunt distincte, & in diuersis regiōi-
bus diuersificatur genus mortis. Sed sufficit nobis lesio capi-
tis, si sint incisi uel cōpressi cum fionculis aut manibus ut fuch-
runt multi. Et si cum circa ultimā iūcturam digiti policis
sint lineæ capillares denotāt materiam cataralē exuberare,
aut si nanchiā, & similia, dūmodo medic naturalis obseruetur
proportio. Aliqui dicunt periculum in aquis.

Capitulum. XXXI. secundæ partis. De indice.

1
2
Quidā autē hāc scientiam describētes solum de po-
lice tractauerūt aliorūq; digitorū linearū figu-
rarū & signorū indicia inutilia reputātes negle-
xerūt, aut forte ignorātes nō scripserūt, & fuit
mirabile de istis, quoniam uiderūt quasdā lineas & quasdam
figuras in quibusdam digitis aliquorū & in quibusdā aliquo-
rum nō uiderūt, & certā causam diuersitatis non investigau-
erūt. Vel quare magis in police habeāt lineas & signa aliquid
ostēdere q̄ in aliis digitis, cum unusquisq; digitorū habeat at-
tributionē sui planete. & etiā reperiantur in ipsis in radice &
media uirtus tactus potissime, & ideo sapiētie tātū ipsorū re-
linquo, & reuertor ad tractādū de neglectis aut ignorātis ab
eis in quibus pulchra utiq; est cōsideratio. Primo incipiā ab
indice, & dico q̄ si quedam linea notabilis recta bene colora-
ta oriatur ex radice indicis & uadat usq; ad mediā iūcturā
uel prope. significat audaciā et honores & si fuerint due lineæ
& scindāt fortiter digitū matrē suā uiolabit, ut quidā dicunt.
& Et si quedā lineæ parue oriātur ex radice indicis, & uadāt
trāsuerse per ipsum digitum quasi ad superius uersus dorsum
digiti significat cholericū & suas cōditiones, & si tales lineæ
uadant ad inferius arcuales, significant melancholicū & suas
conditiones si hæc lineæ orientur ex latere indicis, & currant

SECUNDVS

recte eque distantes ad illud latus. significant sanguineum et suas conditiones. Et si quedam illarum linearum uadāt ad superius et quedam ad inferius est signum flegmatis et sue conditionis ut patet hic. Et si quedā crux reperiatur in hoc digito significat adulterium. Et si super dorsum istius digiti reperiatur figura stelle, luxuriosum demonstrat, et forte ad aliquod beneficium et honore proueniētem ex causa mulieris.

Capitulum XXXII. secundae partis. De digito medio.

In isto digito scilicet medio reperiuntur lineae complexionariae sicut superius dixi, et sint similes illis existentibus in indice in. 2. signo complexionē et conditionē talem confirmant, et hic sermo intelligatur de medico, et auriculari. Tamen raro reperiuntur lineae contrarie in hoc digito aut in medico. Et si quedam linea sit ad pedem illius digiti iste erit sufficiens et ad bella proptus et durus dominus. Et si quedam linea sit notabilis reperiatur in hoc loco in medio huius digiti nunquam proficit talis. Et si quedam linea obliqua sit, quicquid habuerit ex bonis fortune amittet, et si fuerit pugnator in pugna succumbet. Et si quedam triangulus male formatus reperiatur in hoc digito infortunium, et semper deteriore fore et peiorē demonstrat.

Capitulum trigessimum tertium. secundae partis.

De medico.

Si quedam linea recta bene colorata oriatur ex radice medici, et extendat se per medietatem digiti sapientem et subtilem hominem demonstrat, et talis est graciosus et magnus, in anima, et si ibi due tales lineae fuerint illud fortius denotant et si talis linea secetur a quibusdam lincis illud destruant et secundum aliquos milnera in coxa indicant, Et si quedam linea

semicircularis grossa reperiatur in hoc loco pessimum debito
rem male morigeratum infelicem, & anime sue malum denun
ciat. Et si talis linea reperiatur sub radice ipsius digiti in mon
te eius scilicet digitum ascendendo per industriam suam evitabit
lesiones & damna, et sermo iste de prædictis duabus lineis
tenet in omnibus digitis. ¶ Si quedam lineæ similes crepaturis,
aut quedam crepature reperiuntur super ultimam iunctu
ram huius digiti, & in interiori parte ubi potissime vigeat ta
ctus passionem nature, aut debilitatem, aut destructionem sig
nificant, & hoc est generaliter in omnibus digitis, cum ibi lo
cutus debeat esse purissimus. & levis.

¶ Cap. xxxiiii. secundæ partis. ¶ Est Additio eiusdem Cocli
tis. De digito medico.

Refata linea quam ponit auctor principio capi
tuli est optima & sublimis linea, & est sol for
tunatus & præcipue quando se extendit ad ra
dicem digiti, & si sit in diametro digiti ar
guit dignitates seculares, & si sunt due & subiectum sit præ
paratum, denotat augmentationem regni & dominium. Aliqui ap
pellant ipsam lineam solarem, & duatiarum & magisterii,
& denotat septem artes liberales, & præcipue philosophiam,
indagatorem diversarum artium. & optimam in ijs ar
tibus induit dispositionem, & si sequitur proportio denot
at diuitias apud principem vel reges si est impedita aut glos
merata a pluribus lineis fuge dominium principis, quia finis
est detestabilis ut notavi, si impeditur ab una linea & impedies
sit minus fortis evat ab infamia aut periculo, & quot sunt li
neæ tot sunt impedimenta, & est celeste minus in quibus talis
linea est fortunata.

¶ Tricassus Mantuanus,

SECVNDVS

IN ista additione Coelitis, sciendum est quod iste factus est etiam insanus propriam uocem ignorauit, nec excusatione opus est, scilicet, hoc ex impressionis defectu contigisse. Nam modum excedunt excusationis. Unde primo sciendum est, quod ipse loquatur in dicto loco de quadam linea quae in ipso digito inuenitur a Radice usque ad secundam iuncturam ascendens. Coeles autem exponit illam lineam quae inter digitum et mensalem inuenitur. Quod autem hoc sit uerum, apparet in hoc quod ipse Coeles narrat. Inquit enim, et si talis linea sit in Dyametro digiti, arguit Dignitates seculares. Igitur de ista linea de qua loquitur Coeles debet esse per Dyametrum ipsius Digiti annularis, sequitur quod non est illa quam Conciliator asserit ascendere a Radice per medium Digiti. Igitur illa linea quam exponit Conciliator, et illa quam adducit Coeles sunt duae lineae et adinueniuntur diuersae. Secundo quoque sciendum est, quod nulla istarum linearum quas Coeles et etiam Conciliator adducunt, potest dici illam lineam Solarem fore, quae proprie Solaris linea nuncupatur. immo linea Solaris ascendit de concauo, aut a quadrangulo in ipsum digitum annularem. Et quando est bene formata, significat hominem ingeniosum et ualde fortunatum apud Reges, Principes, et Nobiles. Si autem in principio, (scilicet in concauo aut quadrangulo) esset intersecata aut discontinua, aut circumflexa, et similiter circa Radicem ipsius annularis, significat hominem infortunatum cum principibus et Dominis, et fortassis decipi ac prodi ab illis, prout magis ac minus talis linea est infortunata, et maxime uersus concauum. Unde tales fugiant familiaritatem principum. Haecque est uera descriptio lineae solaris, et etiam stante illa linea quam Coeles adducit, retinet significatum sibi attributum in principio.

Cap. XXXV. secunde partis, De digito auriculari

In isto digito sunt lineae complexionariae similis efficaciae illis existentibus lineis in indice. Quaedam lineae cicatricibus similes non aperte, sed obscurae. Leues, et inordinatos, et fures, et caetera quae diximus inter Mercurii casus (cap. 9, 1. partis.) Idemonstrant. Et si quedam linea sit in hoc digito obscura et profunda, et respiciat ad inferiorem partem sui descendendo, uisiosum, furem demonstrat, et si talis linea respiciat ad superius uersus medicum, si talis non furatur, uerberabitur propter suspicionem, et si talis linea sit rotunda uel circularis aliquatulum, utilem furem, sed a furto abstinentem ostendit. Quaedam linea ualde grossa, ita quod non uideatur linea, sed quedam incisio, uel longa fovea reperiatur ad radicem digiti, fatuum et furem ostendit, et similiter si essent binae lineae in modum crucis. Cap. XXXVI. et ultimum secunde partis, Et est additio eiusdem Coclitis, De digito auriculari.

Aliquotiens in isto tuberculo reperitur in radice digiti una linea pulchra extendens se ultra ad secundam iuncturam, et tunc arguit nobilitatem ingenii in diuersis facultatibus applicati, praesertim quando tuberculum est clarum cum lineis nitidis. Quando ego uolo inspicere qualitatem et quantitatem filiorum inspicio quot sunt lineae inter primam iuncturam et secundam, et ex quantitate illarum iudico filios, et si sunt obliquae, filias, si uero impeditae sunt, nullum filium uel filiam. Si erunt paruae, non iudico, si longae, per menses. Et quot sunt lineae inter auricularem et solarem, tot laesiones in manu magna ostendunt. scilicet quando sunt in fine pulvae. scilicet circa principium digitorum. Et similiter in pede magno, quot sunt lineae in

SECVNDVS

per mediū & medicū digitū, infallib. liter inueni oīa prædicta.

¶ Tricassus Mantuanus.

Circa. 2. signum huius capituli sciendum est q̄
tales lineæ nō sic simpliciter accipiendæ sunt, ut
in littera apparet, immo sunt p̄pe radicem, aliq̄
ter nāq; ipsa expositio falsa esset. ¶ Quo ad. 3.
signum sciendum q̄ oīa falsa sunt, & oīa in cō
trarium habent significationem suam q̄ ipse exponit. Nam il
le que sūt inter medium & anularem, iulnēra in brachio sig
nificat, aut (qđ uerius est) circa partes inferiores pectoris.
Ille autem que sūt inter anularem et auricularem, significāt
uulnēra in pede magno. s. ab anclis usq; ad basses pedum. Qui
cunq; autem iudicare uoluerit, ut ipse Cocles exponit, semper se
falso iudicare percipiet, nisi forte in his duobus locis lineas ta
les haberet, que & in illis duabus partibus uulnēra ostēdunt.
Dicit quoq; Conciliator. 5. signo. 26. cap. prædictis, q̄ lineæ
in radice auricularis, significāt uulnēra in pede magno, a ge
nibus ad inferius, Videatis autem figura. 49. chyromantie.
littera. D. potestis etiam uidere lib. .c. api. 46. signo. I. & 2
ubi manifeste sibi contradicit.

¶ Explicit secunda pars Chyromantie Conciliatoris.

¶ Incipit. 3. pars libri secundi.

¶ Cap. primum tertie partis Chyromantie Conciliatoris;
De quantitate & qualitate manus.

Post q̄ determinata sunt ea que de lineis & fi
guris existentibus in manu dicta sunt. Nunc
de quibusdam aliis, ut puta, de qualitate &
q̄titate, & ceteris dicimus. Et primo de q̄ti
tate, quia immediatius iheret substantiæ. ¶ Dis

20 ergo quod stitit perfecta et pulchra manus in tribus. Primum
 est quod in suo genere manus sit satis magna, et decet proportionem
 nata. Secundum est quod haec eadem sit respectu corporis cuius est ma-
 nus. Tertium est, quod unaquaeque pars debite det proportionem alte-
 ri. Quicumque ergo habet tales manus, erit bonae naturae et com-
 plexionis, et audax et c. Contrario modo contrarium habebis.
 Quicumque habet manus maxime nimis breues respectu alia-
 rum partium, et respectu sui corporis, cauillatorem, et saga-
 cem, et fortem indicat. Et si manus sint nimis curvae respectu
 aliarum partium sui corporis, et digitus ipsarum sint nimis cur-
 ti respectu manus talium, transgressorem, furem, insidiatorem
 et omni nequitia plenum indicat. Et manus satis magnae respectu
 corporis cuius sunt manus, subtilem, calidum, subdolum, loqua-
 cem, et subsanatore demonstrat. Patet in variis. Longa palma
 cum grossis et curtis digitis, pigrum, negligenter, fatuum de-
 monstrant. Et si digitus huiusmodi palmae breues uel longi sint,
 multum habetati, et obtusi. flegmaticam complexionem et
 suas conditiones confirmat. Mulieres habentes curtam pal-
 mam, difficultate partus grauiantur, et hoc propter curtam
 longitudinem scissurae Vuluae, quae quidem longitudo est similis
 longitudini quae est in dorso medii digiti iuxta primam iunctu-
 ram ueniens per palmam usque ad rasuram, et dicitur, licet sit
 fabulosum, quod duplicata erit mensura pedis. Qui autem ha-
 bet palmam longam et digitos proportionabiliter, ingeniosus in
 multis operibus erit, et specialiter in his quae sunt. Manus
 carnae cum bona soliditate, et bene articulae, longam uitam
 significant, concavae uero manus tamen male dearticulae, bre-
 uem uitam notant. Manus longae et graciles, tyrannidem indicat.
 Manus tenues et curuae, loquacem et uoratore demonstrant.
 Quando manus cum brachiis sint ita longae, quod erecto toto

SECUNDVS

corpore genibus appropinquet fortitudinem animi, et aptitudinem ostendunt. Et Rasis addens dixit sublimitatem, et arrogantiam, et cupiditatem regendi. Si autem ad femora infra media desinat, malivolus, discordem, et ignorantem demonstrat.

Cap. II. tertię partis, De digitis et de modo tractandi.

Si digiti sunt temperatę magnitudinis et honestę speciei, mores optimos indicant. Et quando digiti sunt parui et tenues, stultum, inuidum, auidum, et ferum indicant. Quando nimium tenues, et nimium proximi fuerint, stulticiam demonstrant. Et si immoderato spacio a se distent, loquaces et leues hęc indicabis. Et quando digiti sunt erecti et cõiuncti ita ut aer non transpareat notabiliter inter ipsos, signum est curialitatis magnę. Et quando digiti sunt collecti, ita quod non transpareant, et sunt cõglobati, auarum ostendunt. Digiti recti si flectantur uersus dorsum, inuidum, et subtilem, et ingeniosum indicant, maxime si subtiles sunt, et flectuntur in ultia iunctura. Quando digiti sunt dispersi, paupertatem, et miseriam ostendunt, et loquacem, patet hoc in medicamentis. Quicunq; percutit digitos ac si uellet timpanizare, signum est uarię cogitationis. Qui habet cõsuetudinem percutiendi palmam dum loquitur, et non possit abstinere, signum est imperfectionis et passionis aie, et si abstinet denotat oppositum. Quando quis extendit manum ad capiendum aliquid, et manus eius moderate tremunt, signum est uelocis redditus ab ira ad intellectum, et quod talis sit iuuenis, sanus, et satis fortis, et si sit iuuenis, et non sit fortis, erit melancholicus, timidus, tristis, et male cogitationis, et si cõcedens uadit obuiam cibo, malivolus, gulosus, et discors erit: et si ambulans tenuerit manum clausam mouendo brachium, impetuosus est, et si cõsueuerit pollicem claudere inter alios digitos auarus est.

C^o Tricassus Mantuanus.

IN hoc cap. quo ad. 2. signum sciendum est q^{uod} talis proximitas digitorum cōsideranda est quādo quis manum extendat in loquutione aut aliquo simili. Similiter quoq^{ue} & de distantia digitorum, aut spacio, indicandum est. C^o Quo ad. 5. signum ubi loquatur de digitis dispersis, sciendum est q^{uod} loquitur de digitis quando sunt grossi in iuncturis sue articulis digitorum & subtiles in medio. Hec nāq^{ue} est p^{ro}pria descriptio sue significatio.

C^o Cap. III. tertie partis, De unguibus.

Ungues lati & longi decēter, tenues, albi, et splē didi, subrubentes, signum est ingenii optimi, & bonum notat. Oblōgi autem et angusti soliditatem, aut firmitatem demōstrant. Inflexi autem & tardi, impudētem, rapacemq^{ue} ostendunt, et similes sunt ancipitri. Et si in talibus unguibus reperiātur digiti valde maeri, Ethicam passionem & soliditatem demonst^{ra}nt, & ungues valde breues, malivolium & discordem indicāt, & hoc idem, pallidi, nigri, asperi, quasi rotundi, luxuriosum & promptum in Venere, ut dicunt quidam. C^o Quaedam pūcta alba reperiātur in unguibus, amicos, et benedictionem indicant. C^o Quaedam pūcta nigra, inimicos, & persecutioⁿes, & maledictiones ostendunt, aut noua damna.

C^o Cap. IIII. tertie partis, De colore.

Color albus & quasi p^{er}spiciuus, clarus, & sub^o rubens equaliter, qualitate cōmunem & bonitatem ingenii ostendit. Talis enim color debet esse in toto corpore naturaliter bene disposito. Imas^g ginatur enim q^{uod} corpus p^{er}spiciuum album extēdatur super corpus sanguineum, & apparebit color, nisi p^{ro}ppter estatem, aut fri

SECVNDVS

gus, aut laborem et cætera, mutetur color iste. Si autem color
quem diximus superest rubedo et claritas minor in manu, si-
gnum est sanguineæ complexionis et suarum cōditionum, et
si talis color sit flāmeus, ociosum ostēdit, et maxime si ei insit
mobilitas oculorum, et si talis rubedo sit fusca, signū est gros-
si sanguinis et deceptoris. Si autem talis color rubens appro-
pinquat uiriditati, uel quasi glaucēdini plusq̃ albedini, nigram
choleram et suas cōditiones ostēdit. Si autem p̃ximus fuerit
citrinitati cholericum ostēdit. Si autem citrinitati subtili qua-
si albedini qualis solet esse in cōualescentibus, et hoc sine magna
materia, signum est emissionis spermatis et spirituum, et ta-
les detinētur amore heroum, alias equorum, et specialiter si
eius oculi sint p̃fundi et mobiles. Si autem albedo superet
et rubedo sint in tātum diminuta et uix appareat, signum est
flegmatis et sue cōditionis. Talis enim color solet appellari
gliscus. Et si huic color sit admixta uiriditas mali flegmati-
ci, signum est et suarum et cōditionum. Et ille color dicitur
color plumbeus, et hic cōmixtus cum fusco citrino et uiridi,
ultimum gradum malicie complexionis ostendit.

Et Tricassus Mantuanus.

Si quis horum colorum claram notitiam habere
desiderat, uidere poterit. 1. quæsitum. 2. lib. phy-
sonomie. Quātum autē ad præsentem specula-
tionem, sciēdum est q̃ p̃prie capitulū istud phy-
sonomicum est, attamen et hic positum est ad maiorem perfe-
ctionem huius doctrine. Sciēdum tamen q̃, 1. signum pōt
cōsiderari, et a physonomo et a chyromātico. 2. autem et 3.
p̃pria sunt Medicorum cōsideratione discutienda, ut clarius
præcipere ualeāt dissonem ac complexionem naturarum ac
infirmatum qualitatem cum trutinacione auctoritatis Cap

leni in. i. lib. huius. cap. 8. siue. 8. quesito. Enimvero sci dñi quod
 q; q; chyromatici cōsiderationem nō subterfugiant, cum cōtē
 gerit alicuius infirmitatis signa reperire, ut. s. scire valeāt, ex
 qua causa magis occasionem sit perceptura. ¶ Quo ad finem
 2. signi ubi loquatur de illa rubedine fusca, sciēdum est q; talis
 color rubeus est, de quo dicitur, hoīes rubei pessimos existere.
 nam oēs qui sunt talis coloris pessimæ sunt naturæ ac cōditio
 nis ppter suffocationem caloris naturalis quā in sua ppria vir
 tute eleuari nō potest, ut dictum fuit in. i. huius quesito. x. Not.
 i. in dilucidatione mea, ¶ circa. 4. Notandum.

¶ Cap. V. tertie partis, De tactu.

Tactus temperatus ¶ bonus cōsistit in debita
 pportione primarij qualitatum. Qui magis
 appropinquat caliditati ¶ lenitati q̄ frigidit
 tati aut asperitati, et magis carnositati q̄ ma
 cilitie, talis tactus significat bonitatem cōple
 xionis, ¶ optimū ingenium. ¶ intellectum. Tactus enim cali
 dus lenitati admixtus calidā ¶ humidam cōplexionem ostē
 dit. Si autem asperitati admiscetur, calidā et siccam inuuit cō
 plexionem. Si aut tactus sit frigidus lenitati admixtus, signū
 est flegmatis. Si uero asperitati, signum est melancholice.

¶ Cap. VI. tertie partis, de nervis, iuncturis, ¶ uenis.

Nervi grossi ¶ iuncturæ fortes hoīes indicāt
 subtiles, et lassi, et occulti, debiles ostēdūt hoīs.
 Venæ multū latæ ¶ apparētes, cholericum et
 suas cōditiones ostēdunt, subtrahæ, melācheli
 cum. Profundæ flegmaticum. Indebita pportio
 ne apparētes ¶ notabiles: sanguineum indicāt.

¶ Cap. VII. tertie partis de pilis.

Viciniq; pilos decēter in debita q̄titate habuerit

SECVNDVS

super dorsum manus, & specialiter circa partem inferiorem
& circa pollicem, & super digitos in. I. et 2. iunctura, signum
est bonæ complexionis & naturæ. Nimia pilositas instabilitatem
notat, & si talis pilositas sit inordinata & dispersa, inor-
dinatam complexionem & animum ostendit, & paucitas pilos-
rum, animum fœminicum ostendit. Et si in manu non sunt pili,
signum est malorum morum, & stulti, presumptosi, & effœ-
minati iuri, & deterius sicut non habens barbam assimilatur
eunucho &c.

¶ **Tricassus Mantuanus.**

In hoc cap. comprehendere possitis qualem signifi-
cationem habere pōt hoc nomen siue uocabulum
(effœminatus) Non enim p̄prie uult dicere natu-
rā fœmineā, sed aliquid deterius ipsi naturæ fœ-
mineæ. In uno nāq; signo dicit, an; fœminicū significare, i alio
aut dicit hoīe; effœminatū ostēdere. Videatis tñ lib. 3. ca. 200.

¶ **Cap. VIII. tertie partis, de modo indicandi.**

Diuersitas aut et modus indicandi apud chyromanti-
cos est magnus, sunt enim quidā qui uolunt nō nisi
certis tēporibus anni et certis manibus iudiciū cer-
nere, uerbi gratia, uolunt q̄ dextera uiri respicias-
tur in estate, et uere in die dominico, uel iouis. Sinistra uero mu-
lieris in autūno & hyeme, die Veneris, tamē horarū diuersita-
tē nō dederūt, forte sciūt cā ipsi, Alii aut fuerūt magis auētī
ei qui dederūt diuersitatē tātū in manibus & etatibus. Volue-
rūt enī q̄ tā in uiris q̄ in mulieribus respiceretur manus dexte-
ra. s. qñcūq; lineæ in fine mōtis policis ex una cōprehēse et glo-
merate reperiātur in manu. Et si nō reperiūtur uolūt q̄ i fœnis
respiciatur, eo q̄ in paruis signa appareāt manifesta non des-
lata a labore, uel a frigore, uel infirmitatibus, ut in nobis, &
forte isti bene.

¶ **Tricassus Mantuanus.**

5

Capitulum istud incōpletū est et ip̄fectū. Et Quis in fine dicat opinionē secūda fortassis bonā ex iſſe. attamen ponit ipsam dubitative. quoniam non inuēsaliter in hac scientia seruatur, Pro his aut oībus sciendum est q̄ hec due opinioes p̄enitus false sunt, nec aliquam probabilitatem habent. Et Quis secūda sit magis Moderna. attamen, semper ¶ ubiq; in omni bus seruanda est. Vnde fm̄ ueritatem in omni subiecto semper Sinistra manus in omnibus cōspici debet, ¶ Dextera simul Immo fm̄ Almadelē. Sinistra manus per maxime est consideranda, quoniam Cordi propinquior est, ¶ cōmuniter habent signa euidentiora. ¶ Et Quis ista opinio. 2. sit falsa, attamen pro clariori noticia sciendū, q̄ qñ dicit q̄ fm̄ ipsorū, opinionē semper dextera seruanda est, quando. s. lineæ in fine. Montis Policis sunt uicē, ista expositio intelligēda est de tribus primis lineis, Triangulum constituentibus. Dicebant nanq; q̄ si Triangulus inueniatur p̄fectus ex illis tribus lineis in manu Dextera, tunc Sinistra non erat cōspicienda, si autem nō inueniebatur Triangulus p̄fectus, considerabant sinistram Manum, ¶ proportionaliter compando in simul lineas. Trianguli ex ipsis duobus unum p̄fectum imaginabantur, ¶ ut cōmode succedebat, sic indicabāt, prout p̄fectiori modo poterat formari. Et hac de cā fortassis, opinio. 2. nō falso loquuta fuisse dicitur. cap. 9.

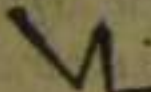
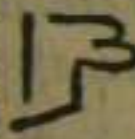
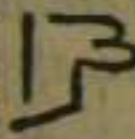
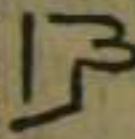
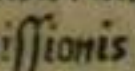
6

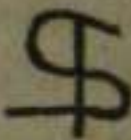
¶ Capitulum. IX. tertie partis. de quattior lineis naturalibus.

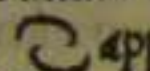
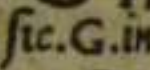
Lineæ naturales sunt quattuor in planitie totius manus. Linea a pede superioris lineæ. s. Vitales, alia linea recta. s. naturalis uersus eundem. s. locū triangulum facit. ¶ Superior linea ipsius trianguli uitam pro quantitate sua mentitur. ¶ Si oblique inde habeat apertum finitum est argumentum. ¶ Si strictum anguli uacuum

SECVNDVS

guli uadum fuerit, signum est honeste mortis. Si uero ex tras
 uerso ante finem trianguli linea transierit, & ab illa linea usq;
 ad finem dirigatur, armis mori ostendit. ¶ Si uero superius
 fuerit longum uersus, aqua morietur. Si uero fuerit inferius lo
 gior, in igne morietur. ¶ Si in latitudine trianguli fuerit hæc
 figura uirgo permanebit, nisi linea eam
 fundedo uariauerit. Si parue, subtilitatem
 animi. Si magnæ, loci mutatione. ¶ Si ius
 xta lineam uitæ a pede superiori alia linea dirigatur equalis,
 signum est matrimoni. Si inequalis, adulteriū. ¶ Si aliqua linea
 rum pronientium ad mediam naturalem ex prima natura
 li ueniens dirigatur, suspēdetur. ¶ Item si circa pedem primæ
 naturalis lineæ fuerit, hoc signum. E. episcopus erit. ¶ Item si
 iuxta ipsam aliam rimulam extensam in summitate sui uersus
 foueā tale habuerit signu; erit (et si fuerit rusticus)
 in dignitate superius dicta ¶ Itē si ab ipsa linea uitæ p
 adūt rami inferius respiciē res uersus lineā capitis, diui
 tias nunciant. ¶ Item si iuxta radicem ipsius uersus rasantam
 fuerit hæc figura amissionis oculorum signum est. ¶ Itē
 tres uirgæ ipsi lineæ capitis assignantur. Et si una uirga per
 medium scinderit, lepram denunciat. ¶ Si a pede primæ natu
 ralis ueniente rimula prædens exiuerit, peregrinabit. ¶ Si me
 dia naturalis a sui medietate uersus pedem eius rubuerit, colli
 dolorem manifestat. ¶ Si linea uitæ ab ipsa prædens in princi
 pio similiter sui exaruerit, cordis dolorē notat. ¶ Si in fouea
 manus quasi duo. () cōnexa fuerint, hoīem interficiet. ¶ Si
 mons policis plenus rimulis fuerit, infirmitatum causas ostendit.
 ¶ Si inter duas iuncturas policis in latere ex transuerso
 multe & forte rimulæ transierint, multam & magnam pas
 sentiam ostendunt, si pauca fuerint & parue ostendunt pau

- 17 eitate parentum, si uero fuerint inter pollicem & indicem respo-
 18 ciens ostendit patrem & matrem, si ex transuerso transierint,
 patrem matri praeponit. ¶ Si lineam pollicis parentelam indi-
 cantem duae lineae fortiter sciderint, matris lectum uiolabit. ¶ Si
 pedes harum linearum iuncti sine corruptione totaliter pollicem
 cinxerint, suspendetur. Eadem linea si fere cingat digitum, infe-
 19 dum & sine fide denunciat. ¶ Unguis pollicis naturaliter res-
 20 curuus, animosum denotat. Si fuerit plana uel pallida, infortu-
 natum facit. ¶ Si in tota percussione manus ab intus uel contra-
 21 rio multae lineae implicitae exeuntes fuerint, honestatem notant.
 Si uero paucae & implicitae, paritatem denunciant. ¶ Item
 quot lineae mediam naturalem diuiserint, suae inferioris tan-
 22 gant suae non, tot pueros nunciant. ¶ Rimulae eidem naturali ad-
 herentes, suae superius, suae inferius, & lineae arcuatae & nimis
 apparentes, grauem litem & ecclesiasticam rem manifestant.
 ¶ Si in media naturali linea quasi punctum apparuerit, unum
 23 oculum amittet, si duo, duos. ¶ Si uero supra in fouea hoc si-
 24 gnum sic. G. apparuerit & per ipsam transiens mensam cor-
 nua posuerit, nota est conuersionis in quacumque sui parte magis
 ab ultima distinguit, eo tempore tempus felicitatis ostendit.
 25 ¶ Si in superiori circa finem seu in ipsa mensa sit hoc signum
 26 uim demonstrat dominandi, & corruptionem uel lux-
 xuriam notat. ¶ Si ultima linea naturalis gradatim
 uersus indicem descendat, gradatim honores et felicitate
 re accumulatur. Si uero subito praecipitauerit, subito bona accum-
 mulabit. Si uero subterfuderit, contrarium operatur, nisi alia sub-
 tus prohibeat. Haec eadem sursum tendens, labore proprio degere non
 27 negat. ¶ Si ipsam uersus descenderit tale signum. T. mori in itine-
 re ostendit. Sed si ipsa in mensa quasi triangulus adiacat, praeben-
 28 dia indicat. ¶ Si a media ad ipsam mensalem fortes uirgae transierint

SECUNDVS

i modū crucis, i uirō tot captiōes, et i muliere, tot partus demō-
 strat. ¶ Et si in mēsa hoc signū sic appareat, humani sã 29
 guinis fœnus pbat. ¶ Si hoc signū sic. in mēsa mulieris cō 30
 sistēs, illam meretricem esse significat. ¶ Si aliquæ lineæ non 31
 directæ, sed obliquæ per mēsale m uadāt ad ultimā lineam na-
 turalem in opposito auricularis, aut ibidē sub mēsale sint rimu-
 le parue, ¶ inde nō ex trāsverso, sed ex directæ plātæ, uulne-
 ra brachiorū uel manuum denotāt. Hoc idem significāt ¶ af-
 fines eorum a minimo usq; ad finē tertii. ¶ Si rimulæ parue 32
 iterū sursum sunt tendētes, uulnera capitis ostendūt. ¶ Vbi au 33
 tem illi tres digiti palmæ iungūtur si rimulæ eorum medieta 34
 tē diuiserint, uulnera in lateribus indicāt. ¶ Si linea aliqua ab
 ulteriori digito usq; ad quartum porrectionem fecerint, ma-
 gni ingenii signum est. ¶ Tricassius Mantuanus.

Stud. 9. ¶ Ultimū cap. huius. 3. partis est difficil-
 limū totius chyromatiæ Cōciliatoris ac ē totius
 libri, nō ppter maxias difficultates emergētes, s; ppter magnā noīu; cōfusionē et ēmonē icōgruū,
 unde maximā declarationē poscit. ¶ Quo ad. 1. signū sciendū
 est hāc esse principalē regulā in hac sciētia obēuatā apd' sapiē-
 tes circa terminationē finis nitæ nostræ, illaq; obliquitas itelli-
 git uersus motē policis, ut in. 49. figura nostræ chyromatiæ.
 ¶ Quo ad. 2. signū sciendū qd cā. 2. significati puenit ex esse
 etibus demōstratis i ca. 5. 2. partis huius, sig. 9. ¶ Quo ad. 3.
 signū sciendū est hāc esse ppriā expōnē. s. qd āgulus sinister duo-
 bus modis iuenit esse lōgus, uno qñ se extēdit i motē manus uer-
 sus rascettā et percussioē; alio qñ uersus percussioē; i fine motis
 manus et mēsale, ergo cū Cōciliator dicit, Si uero superius fue-
 rit lōgū uersus finē, aq moriet, dicit d āgulo sinistro, qñ primo
 mō ē lōgus, dicit q; cē lōgū supius, p elevationē motis manus,

LIBER

et quoniam ex illa parte dicitur esse dextra trianguli. Quoniam autem dicit, si uero est
 ferior longus, igne morietur, intelligit de angulo sinistro secun-
 do modo. Quandoque autem huiusmodi anguli diuersimode con-
 tingunt habentque diuersam significationem. ideo ne in aliquo erro-
 re decidamini uideatis primum huius quesito. 15. circa in Not.
 4. Quatum uero ad. 4. signum, sciendum est quod multoties
 reperiuntur in triangulo uersus angulum dextrum et motum
 manus aliqua signa et characteres, lineae similes characteri si-
 ue signo huic, et significat infirmitatem renum, aut matris
 eis, aut aliquam grauem infirmitatem propter constrictionem
 sanguinis, aut huiusmodi immunditiarum per mensem, iux-
 ta Lunae cursum non purificatam. Et aduertendum est ne im-
 pro alio capiatur. Quo ad. 5. signum, sciendum quod ex hoc
 potest haberi solutio quorundam uocabulorum maxime dubi-
 tationis in ista scientia, Unde sciendum quod duo uocabula sunt,
 per que multi decepti sunt ac decipiuntur propter ipsorum igno-
 rantiam ac huius doctrine imperitiam. Et sunt haec, Pes, et ra-
 dix, que quidem omnia eundem habent significationem, ac diuer-
 simode accipi possunt. scilicet tam pro principio linearum quam pro fine,
 siue ipsius trianguli aut quadranguli. Quapropter Conciliator
 differentiam ponens circa utrumque pedem, in hoc. 5. signo di-
 cit. Quando apud uitalicum a pede superiori et c. inuenies propter
 hoc, quod hoc nomen siue uocabulum (Pes) non semper uniformi-
 ter accipitur quoadcunque in aliqua expositione reperitur, im-
 mo haec differentia (scilicet inferior, aut superior) semper, debere ter-
 minari. Et hoc idem in. 9. signo huius cap. de hoc uocabulo, Ra-
 dix ostendit cum dicit, Si iuxta radicem ipsius uitalis uersus
 rasctam et c. inuenies propter hoc: quod quotiescunque in aliqua ex-
 positione inuenitur hoc uocabulum (Radix) lineae uitali attribu-
 tum, aut alteri cuiuslibet linearum, non semper uniformiter debere

SECUNDVS

intelligi, sed fm eorum situm aut figurationem comprehendere.
 Quapropter quādoquēq; huiusmodi uocabula comprehenduntur,
 nō sic superficialiter sunt accipiēda. sed penetrare ppriam ipso-
 rum significationem ac uerum sensum discernere. Ex hac autē
 declaratione quilibet per facile pōt apprehēdere uerum sensum
 7. et. 11. ac. 12. signi huius cap. ac declarationē principiū istius
 met cap. Et Not. 1. cap. 18. 2. partis huius lib. ¶ Quo ad. 6. si-
 gnū, sciendum qd (sicuti habetur in titulo huius cap.) prin-
 cipale intētiū auctoris in hoc cap. est circa declarationē quat-
 tuor linearum principalium, quę dicuntur cōi uocabulo, Lineę
 naturales (Quis postea oīa simul cōfundat) Et ideo in hoc si-
 gno Taliis pluribus utitur hoc uocabulo. s. prima naturalis, et
 in. 26. signo dicit, ultima naturalis, intelligēs per primam na-
 turalem ipsam uitalem, per scđam naturalem intelligēs illam
 quę proprie dicitur naturalis, siue media naturalis, Et per ter-
 tiam, intelligēs lineam epatis, per. 4. autem Et ultimam, ipsā
 mensalem. Et ideo in isto signo dicit, Si aliqua linearum proue-
 niētium ex prima naturali ad mediam naturalem dirigatur
 Et. ut utriusq; cognitionem afferre uideatur. ¶ Circa signū
 11. Sciendum est qd ex hoc habetur clara noticia expositionis
 meę circa. 5. signum. Vnde hoc quod dicit, Si a pede primę na-
 turalis procedēs linea Et. ibi notat pedem primę naturalis
 finem ipsius uitales uersus rasctam. Et cū dicit (alterius pes-
 dem) intelligit principiū lineę medię naturalis: Ita qd sensus
 est. Quādo a uitali uersus rasctam a scēdit linea quedam uer-
 sus principiū ipsius medię naturalis Et prowdēs exierit. s. Et
 intersecās ipsam naturalem a scēderit uersus mōtem indicis, si-
 gnificat peregrinationē. ¶ Circa. 31. signū cum dicit, Hoc idē
 significāt Et affines corū a minimo usq; ad finē tertii sciēdū
 est qd in hoc intelligit digitum auricularē, et anularem et me-

diu in medio spacio uersus anularem. Videatis autem uos ultimum cap. 2. partis huius scđi libri. Oia tamen falsa sunt, nisi intelligantur, ut expono in. 49. figura mee chyromantie, ut dictum est, & hoc idem de duobus sequētibz. Id autem qđ in 13. signo de illis rimulis dicit, intelligēdum est tātummodo esse apud radicem medii uersus anularem.

Cap. ultimum tertię partis, & est additio eiusdem Coclietis, de modo iudicandi in chyromantia.

Ixit Ptholomeus in uerbo duodecimo cētiloquii. Amor & odium remouēt hoīes a recte iudicādo. Idē sentit philosophus rethoricorū. i. dum dicit, Amor, & odium, & pprium cōmodum, saepe faciunt iudicem nō cognoscere, & ideo in huiusmodi nō inest cognitio iudicandi hoībz, quia uirtus aīę non potest recte iudicium exercere ppter cognitionē ab illa passione impeditam. Sed ut ad ppositum redeam Reperio diuersos modos iudicandi & diuersas opiniones, tamen hic ostendam rectam semitam, qua usus sum, & est mihi experientia elata, doctos uiros nō excludendo, quos tempore meo noui intelligere chyromantiam atq; physionomiam, pręcipue cōterraneum nostrum D. Franciscum de Panzarasis hoīem doctum & pperitum inter modernos, chyromantiam & physionomiam intelligentem, Quis multi loquaces & garruli putantes se iscire cum nihil sciant, huic se facultati applicauerunt. Ad propositum

Not. I. igitur redeundo, ut recte iudicemus. Ista prima esse debent. s. prius debet esse facta optima manum lotio, & per aliquid tempus ille de quo iudicaturi sumus debet quiescere, & esse ieiuni stomachi. i. non crapulosus, neq; ebriosus. Tempore aestiuo in loco calori opposito respiciendus erit. Tempore autem hyemis in loco ubi frigus non adsit, aer sit radiosus, ac etiam manus

SECUNDVS

minime sit defatigata nec corpus. Quia calefactio extrahit sanguinem a centro ad circumferentiam. Nō est inspiciendum in radiis solaribus, quia caliditas naturalis extrahitur a caliditate Solis & rubefacit cutem, & spiritus visui resoluantur a radiis solaribus, quia ut dicit Aristoteles in. 2. de aia, Excellētia sensibilis corrumpit sensum, quoniam natura extrema non patitur. Masculo autem dextrā, sinistram fœminæ pro principalioribus cōspiciendā cēseo, si bonus chyromāticus quis esse uelit. Et cum hoc qualitas & q̃titas manus, tactus, & forma eius cum suo situ aduertenda sunt. Et cum istis eminentiam tuberculorum, & depressionem, rubedinem, et palliditatem antedictarum lineationum mādare obliuioni nō deest. Considerare etiam debemus aggregationem & disgregationem digitorū trāsparetiam, & figuram, & formam eorūdem articulorum & claritatem. & fuscedinem unguū, ac eorum formam, cōiunctionem, aut disgregationem supremi anguli cū suo situ & figura. Præterea quoq; aduertenda est cordis & epatis linea & media naturalis cū mensali linea, necnō quælibet soror lineæ cordis illa. s. mōtis policis & cōcaui. Inspice etiā solarem lineā & Mercurii cōditionem cum p̃portione lineæ mediæ naturalis. Talis enim p̃portio ostēdit qualitatem ingenii, sicut facit astronomus in natiuitatibus a cōditione Mercurii. Et multitudinē uersalium linearum cōsidera, necnō cōsanguineos inspecta fili os, diuitias, & calamitates, mortem uolētā, aut quædam illius hoīs quem indicas uidebis, cum ægritudinū qualitate tempora notabis cum annorum reuolutione, & mensurādo cum instrumentō, aut cum aliqua alia re, aut cum cōpassu de quinquennio in quinquennium, hoc etiam est de necessitate coelorum motus rimari. Cogita et lōgitudinem & bonitatē uitæ, et causam proueniētē, & a qua causa, antecēdit aut primitiua bo-

No. 2.

No. 3.

nam fortunā aut malam in prima secūda & tertia etate quis
 No. 4 suscepturus sit. ¶ Aduerte etiam quæ sit clymatum natura, &
 regionem & parentes si possibile fuerit, si non consideres supra
 dicta a recto tramite demabis præcipue quoq; notabis exercitiū
 circa quæ uersatur homo indicandus. diuersimode enim iudicare
 debes atq; aliter in hispano, aliter in gallo, aliter in ethiope, ali-
 ter in thrace, aliter in lenone, aliter in cynedo, aliter in nobili, ali-
 ter in plebeo, aliter rustico, & sic de reliquis, aliter masculo &
 aliter in muliere. Nec aspicias hominem extenuatum quia cas-
 lor naturalis est exhaustus, nec aliquem ante annorū nutritionē
 ut in .i. lib. physionomie tactū est. Nec cras pulosi inspiciēdi sunt
 sicut ante diximus quia fallax erit iudicium. Ego quidem decē
 milia hominum post prandium, & ad lumē lucerne inspexi, quo-
 rum ueridice fortunas prædixi. ¶ Inquit. Hermes in sua chyro-
 mantia. signa ipsius manus sunt eius grossities tenuitas sudor
 uel humiditas siccitas asperitas lenitas pilositas scissure & li-
 neationes. Ibi autē omnia sunt signa naturalia, & ideo hæc ars
 se nō extēdit ad indicādum de accidentibus anime que nō ha-
 bent signa in manu, quia non sunt a natura ut ars sutoria uel fa-
 brilis & huiusmodi, et non negligas cōsiderare ambas manus
 ad inuicem proportionādo, quia natura frustra non lineauit si-
 nistram sunt aliqui ignorantes qui unam manum tantum aspi-
 ciunt errantes in iudicando, caue ne manus callos patiātur quē
 admodū sunt manus carpētariorum fabrorum, & differentiā
 non facias (si uis recte iudicare) inter dextram & sinistram
 nisi ut dixi. Et sic finis est scd'i libri de chyromantia magna,
 ubi est chyromātia Conciliatoris cum additionibus nostris que
 nullo pacto sunt cōtēnende. Lector igitur accuratus omnia per-
 legat sine liuore ac inuidia. Et in iudicandis rebus nostris odiū
 præcipue absit, si autem sunt qui uelint maledicere lectione ope-

ris huius digiti sunt.

Tricassus Mantuanus.

Iste pauper hominatio, adeo assuetus est, confuse ac inuadum uerba proferre q̄ nec propriis uerbis sit conceptum exprimere, semperq̄ in suis capisculis hincinde uagat. Vnde Sciendū est, q̄ principale intentum siue propositum huius hominis in hoc cap. est. Cui etiam in Titulo declaratur. Ostendere ac exponere regulas ac modum iudicandi inter reliqua autem hoc unum est, q̄ scilicet non odio aut amore quempiam iudicare scilicet quando cūq̄ aliquis chyromanticus uult, iudicium proferre de aliquo subiecto, non debet adulari nec alicui applaudere, sed solum iudicare, prout est Karatteribus aut signis demonstratur. Similiter neminem iudicare debet, aut, odio aut animi malignitate. Et nō sicuti quadam (his diebus) qui se Chyromanticum fore pollicentur. Nam cum ex fortuitu cuiusdam inimici sui manum inspicere et, ipsum iudicauit determinate suspendi totius autem rationis sue fundamentum uanum et chyromanticum, erat, ob quorundam linearum significationem, quam ipse modo suo appropiarat. Denique autem cum rationes suas sustinere non posset ipsa ueritate coactus sponte confessus est malignitatem suam dicens. Iudicaueram quidem id quod uidere cupiebam. Vnam igitur regulam formare constituit neminem, s. odio aut amore iudicare. **¶** Quo ad. 2. Not. Sciendum est q̄ regula illa quā ipse ibidem exponit falsa est Vera aut regula huiusmodi obseruantie est illa quam in. 2. parte mee Chyromantie proposui. Et ad corroborationem huiusmodi mee Doctrinæ adduci potest responsio ipsius Coclitis in primo huius. **¶** Quæ sit. 1. 2. Attamen et ipse in fine huius cap. intentionem suam aliquantulum exponit quomodo intelligenda sit opinio sua. **¶** Quam autē in fine huius. Not. 2.

dicit aliquo instrumēto (ut puta Circino siue cōpassu uel aliquo
 simili) lōgitudinem aut breuitatem uitę nostrę cōsiderāda fo
 re, iuxta cōmēsurationem ipsius Lineę Vitalis de quinquēnio
 in quinquēnium, sciēdū est istud falsissimum esse, nec ullo pacto
 ueridicum existere posse. Multis autem iam annis elapsis uerū
 modum huius cognitionis obseruaui. circa cōmēsurationem ip
 sius Vitalis, talemq; esse reperi, qualē in. 2. parte nostrę Chy
 romantię cap. 2. declarauī. Et nullo pacto in tota scientia Chy
 romantię. Circinum aut compassus operatur, nisi ut in eadē par
 te Chyromantię cap. 4. exposui, Et hoc propter incipiētes, ut ar
 tis ac sciētię huius ueritatē adipiscere ualeāt. ¶ Quo ad Not.
 3. Videatis qualiter intelligēdum sit illud q̄ ipse obloquitur de
 causa primitiua ¶ Antecedēte sicut. Ego exposui in. 1. lib. huius.
 Quęsito. 19. Not. 1. ¶ Quo ad. 5. Not. sciēdum est q̄ illa sen
 tentia Hermetis est una regula uniuersalis in tota scientia chy
 romantię. Et Quis ab aliquibus incomprehensibilis quodamo
 do sit, attamē, ¶ adhuc fm ipsius Coelitis expositionem ma
 gis incomprehensibilis omnino efficitur. Vnde sciendum est, q̄
 ubi coeles dicit (illa signa naturalia fore) debet sic legi. Illa si
 gna uniuersalia sunt. Et quādo dicit, q̄ illa accidētia nō sunt,
 a natura, debet sic legi. (Non sunt uniuersalia ¶ omnibus cō
 munia) Ita q̄ propria ¶ uera expositio hęc est. s. Signa illa
 que reperiuntur in manibus sunt uniuersalia, ¶ omnes effectus
 suos uniuersaliter demonstrant, ¶ in uniuersali ¶ non in par
 ticulari (sicuti etiam diximus loquendo de causis ¶ effecti
 bus per huiusmodi lineas significatis. li. 1. Quęsito. x. Not. 3.
 ¶ Quęsito. 19. Not. 1.) ¶ ideo ista scientia non indicat de ac
 cidentibus particularibus, ¶ actibus ac operationibus parti
 cularibus, que omnia operari cōspiciuntur fm uniuscuiusq; be
 neplacitum ac uoluntatem. Vtpote. Reperio Karacterem aut fi

TERTIVS

giram siue lineā aliquam in aliquo subiecto, eādem mihi ostendit
tantum, aptum et idoneū fore Philosophari. Ex hoc iudicare nō
possumus quā talis uir, quicūq; sit ille, magis sit futurus philosophus
q̄ Theologus, aut Canonista aut Iurisconsultor, aut Astrologus,
aut aliquid simile, uel in quacūq; alia sciētia profecturus, quo
niam huiusmodi operationes particulares sunt uolūtati huma
næ subiectæ, aut parētum obediētiæ præpedite. Simili quoq; mo
do, reperio hominum quempiam, arti Mechanicæ deditū, &
excellētiore modo in huiusmodi operaturum. Ex hoc iudicare
non possum, q̄ talis, magis futurus sit Faber q̄ Architector
aut Sutor, uel aliquid simile. quoniam omnia ista sunt exerci
tia uoluntaria, & operationes particulares de quibus non pos
sumus habere cognitionem (Quis aliquando aliqualem coniec
turam) quoniam scientia ista est tantummodo circa uniuersa
salia & effectus suos uniuersales ostendit & uniuersaliter. Et
be sufficiant quo ad secundum librum.

Explicit. 2. liber Chyromantie Coelitis cum
Tricasso Mantuano.

Incipit liber tertius. Cum Dilucidationibus
Tricassi Mantuani.

Vm mihi in animo erat. Tertiū librū
scribere. Liber quidā chyromātie cum
multis māibus ac lineis ad manus meas
peruenit. Qui quidem ab Andrea quos
dam coruū compotus fuerat. Quē cum
uere eorum esse dignoscerem miratus
sum quo pacto hic paucis pennis suscipi

LIBER

ptis sc' eorum non esse uoluit ostēdere: Et cum laborum aliorum fur & latro existat merito damnandus est. Dicit quispiam illud Terentianum, nihil dictum quod non dictum sit prius. Hoc ego quidem concedo ac confiteor, sed eos uituperatione dignos censeo, qui aliena pro suis absq; auctorum nomine audent in medium afferre. & eos magis reprehendendi tales sunt, quo minus sententias & intentiones auctorum non modo male intelligunt. sed pessime scribunt, Ego autem in opere meo summa cura cuiusq; auctorum nomina nec nō eorū auctoritates legētibz et aperire & manifestare. hic Andreas (nam uerū fateri licet) satis bonus est practicus longęue ætatis auxilio, licet in theorica nihil poenitus ualeat.

¶ Si aliquibus uidebitur me aliqua ab eo excerptisse, sciant me nō ab eo sed ab illis quos ipse imitatus est omnia sumpsisse. Qui enim a fonte aquam scaturientem suscipiunt melius sitim extinguunt q̃ si ad riuulos accedant.

¶ Tricassus Mantuanus.

IN hoc. 3. uolumine, Quis Cocles in aliis uoluminibus, se maxima passione animi affici ostenderit, at tamen in hoc permaxime excedit. Virtuosorum enim non interest, tam turpiter aliorū scripta aut facta cōuitiari. Nec minima tamen admiratione quispiam indignari uelit. nam ex sua propria naturāq; inclinatione, sion mo cum studio ī aliorum obprobriis cōuitiisq; oblectatur. Hoc autem, non ut pro Coruo propugnaculum offeram, dico (Quis & multoties sustentari ualeat, ut ipsemet. Cocles, ipsa ueritate coactus. cōfiteatur) sed ut oībz, & in omnibus, ueritas ipsa manifestissime inotescat. Nec sibi auxiliū afferre ualet id quod obicem ponit scilicetq; Coruus ipsarum linearum ac signorum declarationem proponat, aliorum omnium Doctōrum auctori-

TER TIV S

tate negligētia. Nam prima ac principalis pars Doctrinae ac scientie huius & immo ipsa propria doctrina in ipsa consideratio ne practica exercitioq; sistit, & non in speculatione. Hocq; nec Cocles ipse, nec alius quispiam, ualet obumbrare sicuti et in primo quesito, primo lib. per optime conici ualet. Quoniam ista scientia ac Doctrina uersatur circa lineas, & Characteres que in manibus reperiuntur, nullaq; manus inuenitur alterius manus esse conformis. sed quolibet (etiam minima linea, seu intersecatio) uariat effectum aut significationem denotatā, nulloq; quouis modo notitia aliqua aut scientia firma haberi potest in hac arte nisi ex ipsa practica aut exercitio. Vnde quis aliquis speculatiuam cognitionem habeat ex aliquo Doctore, de aliquo signo aut linea, circa effectum aliquem, deinde experientia propria ueritatem inueniat talis significationis, aut lineae, auctoritate propria (merito) dicere potest, effectum illum aut significationem ueridicam esse. Immo si talem significationem aliorum opinione aut auctoritate comprobare uellet, ipsam ueritatem, ac significationem ueridicam obumbraret. Vnde manifeste patet oppositiōe allatā, contra Corium falsam existere.

Capitulum primum de longitudine uitae.

Rima radix est & omnes uiuentes ex naturali quadam inclinatione scire desiderant periodum ac diuturnitatem uitae suae. Primo igitur tractabimus de longitudine & breuitate uitae.

Illi homines diu uieturi sunt, qui habent lineā uitae satis longam, extēdētem se ad restrictam uel iuxta, cōtinuā eiusdem latitudinis per totū decēter latam profundam ac bene coloratā.

Cerebri linea uel ut melius dicatur sensibilis uel cephalica quod idē est, quādo est cum bona latitudine & profunditate boni coloris & bene articulata usq; ad acumen manus & non ul-

LIBER

tra, longam uitam significat, simulq; audaciam.

3 **L**inea capitis si in superiori parte angulum non acutum sed rectum uel quasi rectum constituit. longam uitam dicunt ostendere. Si uero acutus fuerit diu etiam uiuet, & talis erit natus re astute & uasre. Timidus tamen.

4 **Q**uando linea Epatis est satis longa scilicet usq; ad mediam naturalem, profunda & lata deanter continua & bene colorata, significat bonitatem epatis atq; digestionis, & per consequens longitudinem uitæ. Aliqui dicunt. Si bassis trianguli erit bene recta & longa & in medio aliquantulum diuisa, & rimulosa & boni coloris. ostendit bonam dispositionem atq; longitudinem uitæ attestatur. Experientia non affirmo.

5 **A**ngulus dexter si fuerit rectus uel quasi apparens & bene coloratus significat bonitatem cordis & sanguinis, et uirtutem fortem & per consequens uitæ longitudinem.

6 **A**ngulus sinister quasi rectus arguit bonam complexionem & ob hoc uitæ longitudinem. **M**anus magne & debite proportionate in quacumq; sua parte in qualitate & quantitate, arguunt bonam complexionem, & per consequens longitudinem.

7 **M**anus carnee & concaue cum bona soliditate, & bene articulate. longam uitam demonstrant.

8 **S**i in medio spatium inter lineas trianguli sit planities bonam complexionem significat (si bene coloratur) & ex consequenti longitudinem uitæ. **S**aturnina si cum linea uitæ coniungatur recta sit et non intersecata, & ad Saturnini digitum uel prope deuenierit, Triangulusq; suam seruauerit proportionem, diuturnitatem uitæ dicunt ostendere.

9 **S**i mensa manus equali sit constituta spacio, bonam in homine complexionem indicat, & per consequens uitæ longitudinem.

10 **L**inea quedam oriens a rascetta se extendens per conca-

12

TERTIVS

nam manus ad tuberculum Mercurii quem aliqui appellant
uiam laetam quando est continua & cum media naturali con
nectitur extendens se ad minimum tuberculum, bonam com
plexionem & mentis agilitatem testatur, longitudinemq; ui
tæ denotat, ut aliqui referant.

¶ Quando linea mensalis fuerit bene continua satis longa pro
funda lata & recta significat bonæ dispositionis naturam, &
membrorum radicalium proportionem & per consequens uitæ
longitudinem, & Terminus ipsius lineæ duobus modis perfici
tur. Aliqui tenent bonam terminationem esse quando termina
tur sub diametro digiti saturnini.

¶ Alii dicunt quæ uera terminatio est, quando terminatur in
principio montis indicis præcipue ad radicem ipsius. Ego dico
quod utroq; modo est uera terminatio. Prima enim est equalis.
Secunda est extra equalitatem complexionis.

¶ Si spatium rasette sit purum & bene coloratum significat 14
bonam complexionem, & per consequens longam uitam.

¶ Linea saturnina in concavo manus, seu soror lineæ uitæ
cum trinaria proportionem quæ initium suum habeat prope ra
settam uel circa & d sinat usq; ad mediam naturalem cum
bono colore, situ & positione, arguit longitudinem uitæ.

¶ Si tuberculus policis sit rotundus decenter & lenis bene co
loratus bonam complexionem ostendit nec non longitudinem
uitæ.

¶ Quando omnes manus tuberculi sunt bene eminentes &
proportionati longitudinem uitæ declarant, præcipue si lineæ
sint bene coloratæ.

¶ Quando Triangulus est bene equilaterus uel proportiona
liter equilaterus & sit pulcherrimum linearum bene colorata
rum & rectarum, signum est equalitatis ipsorum membrorum

- 19 mineralium & longitudinis uitæ.
 Soror lineæ uitæ in monte policis oriens a summitate angulæ
 summi & se extendens quasi ad restrictam uel prope longitu-
 20 dinis uitæ signum est, & Luxuriæ.
 Si pauca rimule in monte policis fuerint, paucas infirmitates
 ostendere dicuntur, & ex consequenti uitæ diuturnitatem.
 21 Dicit cornus. Quando mediâ naturalis trāssierit motem ma-
 nus longitudinem uitæ arguit cum inopia &c. Cōceditur de lō-
 gitudine uitæ. tamē cum mala complexione, & denotat naturā
 superfluum, & si alie principales lineæ correspondēt ad diutur-
 nitatē uitæ. Caveas igitur a tali iudicio quoniā falsissimū est.
 22 Quidō mēsālis duos ramos efficit unum in medio motis in-
 dicis, & alium ad uitalem hominem lōgeum arguit.
 23 Dentes magni & spissī lōgitudinem uitæ existimantur ar-
 guere si causa primitiua non impedit. Quoniam nō est apud
 physionomos signum tante exaltatōis quāte est illud, per quod
 simpliciter possit sine alia proportione iudicari, quia ostēdit uir-
 tutem specificā atq; occultā bene fixā esse, quia utputa humi-
 dum radicale atq; spermaticam, uirtutem a principio genera-
 tionis robustiores representat.
 24 Fatuum est plerūq; tradere iudicium de longitudine uitæ si-
 ne cōcordantiā multorum signorum adiuticū. Errāt enim et
 uelēmēter qui existimant ac sibi persuadēt se posse cognoscere
 periodum ac terminum uitæ alicuius, cum aliqua mēsuratione
 Verum est qd per mēsuras poterimus imaginari etatem cōmu-
 nem quæ ut plurimum peruenit ad annos. 70. Ego iam mēsura
 uī cum circino, & secūdum mensuram inueni tempus septuagē-
 genarium in linea cardiaca & in aliis principalibus lineis cor-
 respondentibus, & tamē hi quos iudicauī peruenērūt ad annos
 octuaginta uel circa, Vidi etiam pluries aliquos qui secundum
 lineas

TERTIVS

potuissent peruenire ad annos solares seu chronicos, uariis modis fuisse impeditos, utputa ab infirmitatibus, aut uulneribus, aut laqueo, uel alia ui, ex quo dies eius abrenuati sunt. Iudicet ergo chyromanticus pensiculate, *Et cum erubescencia, Et non ut quidam qui honoris proprii curam non habent, Et potius iactant boni sunt, Et non inducant in ueram scientiam. Crede ut plures, scias ut pauciores atque sapientiores.*

Et Tricassus Mantuanus.

*T*umioris Senecae scientia utar, Turpe est doctori cum culpa redarguit ipsum. Coeles autem noster in principio huius. 3. libri reprehendit Corium ex ignorantia manifesta quam dicit illum ostendisse in interpretatione Doctorum, ac

expositione linearum. Deinde ipse Coeles in. 4. signo huius cap. quorundam opinionem adducendo dicit. Si basis trianguli erit bene recta *Et longa, Et in medio aliquotulum diuisa Et rimulosa, Et boni coloris,* ostendit bonam dispositionem ac longitudinem uitae, attamen ipse hoc propria experientia non inuento, scientiam hanc affirmare recusat. O optima sententia. Ego autem dico quod ipse Coeles sententiam non intelligit, propriaque uocem ignorat. nec reminiscitur illius sententiae ac cois Doctrinae superius positae: *Et maxime in. 18. cap. 2. partis. 2. libri. f. Quod quando aliqua principalium linearum inuenitur discontinua siue disiecta, Et ibidem reperiuntur aliae lineae siue sorores ipsarum: ipse lineae siue sorores supplent loco ipsarum linearum principalium, Et adiuvant tale subiectum ab illo periculo imminente propter talem fracturam aut discontinuationem. Ita quod tantum ualent ipse lineae fractae simul cum ipsis sororibus oppositis in tali fractura, quantum ualerent ipse lineae si essent integrae. Vnde eadem significatio est cum dicitur. Si basis trianguli erit in*

medio aliquantulum diuisa & riuulosa boni coloris, longitudinem uitæ attestatur, ac si diceret ipsammet sententiam quam in eodem quarto signo exponit, scilicet, & linea Epatis longa & continua & bene colorata usque ad naturalem, longitudinem uitæ indicat. Quo ad decimum quantum sciendum est, illa sententia est uerior quam ab ipso exponatur, licet male percipi possit per expositionem ipsius. Nam talis linea non solum significat longitudinem uitæ, uerum etiam quando uitalis alibi cubi terminaretur, scilicet, circa medium ipsius Vitalis, tunc ipsa linea Saturnina siue soror lineæ uitalis (eo modo exposita, ut ipse Cocles declarat,) supplet & adiuvat ipsam lineam Vitalem, ita ut tantum ualeat ut ualeret si integra perstitisset, scilicet, non solum pro illo tunc sed etiam & in futuro, prout tamen magis & minus fuerit larga, aut fuerit profunda uersus Rascettam, immo in ipsa Rascetta. Quo ad uigesimum primum signum ubi ipse Bartholomeus Cocles arguit Andream Corium, dicentem, tale signum significare quidem longitudinem uitæ, sed cum magna miseria & paupertate. Dicit autem ipse Cocles, & malam complexionem significat, & etiam significat naturam superfluum & superexcedentem. Circa hoc signum sciendum est, & male reprehendit Andream Corium, immo sibi met contradicit, & maxime in his quæ secundo libro dicit. capitulo sexto secundæ partis, in fine primi signi, & in signo sexto capituli sequentis. Attamen illorum quilibet optime dicit, si tamen seipsos aliquantulum freno comprimerent. Dico igitur quod uerum est quod tale signum (prout dicit Corius) paupertatem significat, illud tamen signum aliquæ liter inclinatur uersus lineam mensalem, aut aliquæ liter est tortuosum. Talis autem paupertas ostenditur esse circa finem uitæ, uel citius, prout magis & minus uersus mortem initiatur. s.

TER TIVS

fractam esse, siue discontinuam. Cocles quoq; bene exponit, atq; tamen tale signum in fine inuenitur (in tali significato,) eleuatum in fine uersus Rasiettam aliquantulum, in monte tamen manus persistendo per transversum ipsius manus. In his tamē omnibus significat miseram ac infelicem uitam in sua senectute, & hoc potius ex mala complexionē q̄ aliquali alia occasione, scilicet, aut miseria animi, aut pusillanimitate, aut auaritia. Ita q̄ quamuis adhuc diuitias habeat, non tamen fruatur ex sua maxima infelicitate. Vnde communi sententia talis tortuositas siue discontinuatio in fine ipsius naturalis, significat in senectute ipsius uel circa adeo impediri aut occupari in administratione proprię substantię, q̄ quodammodo nihil iuxta proprium beneplacitum poterit operare, Videatis libro secundo, capitulo septimo secundę partis, signo nono. ¶ Quo ad uigesimum tertium signum sciendum est, q̄ aliquando aliqui reperiuntur qui duos dentes paruulos habent, omnes tamen alii sunt magni. Et tunc indicandum est ac si omnes essent magni, quoniam illi duo supplent loco iunioris. ¶ Quo ad uigesimum quartum signum, sciendum est q̄ quicquid dicit Bartholomeus Cocles, omnes sunt fabule, hoc dempto. sc. cum dicit, nullo pacto fore possibile uitalem lineam determinate commensurare, sed solum coniecturaliter. ¶ Quo autem ad reliqua, multa sibi contradictoria narrat, & non solum sibi, sed & ipsi chyromantia, quoniam impossibile est q̄ effectus demonstratur circa uitam nostram, aut finem, aut longitudinem, de quo aliquod signum non reperiatur in ipsa uitali, ut superius habitum est.

Cap. II. de breuitate uitę.

Araetes picti in monte Medii, ut ostensum est in suo loco in libro. 2. cap. 4. a gritudinū multitudinem significant, et fortasse breuitatē uitę.

- 3 **C**Linea media naturalis quādo non transit diāmetrum in di-
 4 gito medio, significat talem moriturū in ætate iuuenili. **C**Li-
 nea media naturalis subtilis, et pallida, debilitatē cerebri **E**t cō-
 plexionis, ostēdit, **E**t ex cōsequenti breuitatis uitæ signum est.
- 5 **C**Cruce quedam parua in fine lineæ mediæ naturalis ex oppo-
 6 sito medii uel auricularis, significat mortem infra annum, uel
 cito, ut dicunt, hoc tamen a me nunquā fuit obseruatum. **C**Si
 sphaerica figura uol. **T.** sit iuxta lineam uitæ, ægritudines mul-
 tas ostēdit. Si quidem in parte superiori. i. in principio, præteri-
 tas, si in inferiori, futuras. i. in fine, **E**t mortem p̄pinquare de-
 monstrant. Si uero in medio loco, significat aliquem de suis in-
 7 firmari. Et si prædicta signa transfixa sint, time mortem pro-
 pinquam dicunt ostēdere. **C**Quādo linea media transit totam
 manum, dicunt breuitatem uitæ significare. Vidi ut plurimum
 ex reinnate capitis infirmari. Et dicunt, q̄to magis tendit uer-
 sus inferiorem partem manus, t̄to uelociorem mortem signi-
 ficare. **T. M.** immo ex uulnere. **C**Si mēsalis cum media natu-
 8 rali angulum cānsant, breuitas uitæ denotatur, ut aiunt recen-
 tiores obseruatores. **C**Si linea uitæ fuerit breuis, breuitatem
 uitæ arguit nisi inuictur ab aliqua alia linea. **C**Ille Coruius ual-
 9 de niger posuit in sua picta chyromātia lineam uitæ fractam
 in medio positionis suæ, **E**t refert talem fractionem termina-
 ri ad annos. 25. Ergo h̄m ipsum periodus indiuiduorum termi-
 natur in anno. 50. q̄d est falsissimum. unde lucerna sua est male
 lucens. **C**Si triangulus in manu nō uidetur in aliqua sui parte
 10 esse, nec aliquam sui affert demonstratiōem, uidetur breuitatis
 uitæ esse signum, **E**t hoc præcipue corroboratur si lineæ sunt
 exigue, aut fractæ, siue capillares. **C**Si mensa manus inequa-
 11 li spacio a media naturali distare uideatur, malam hoīs comp-
 lexionem ostendit, **E**t per consequens breuitatis uitæ est indi-

TERTIVS

pium. ¶ Si in medio spacio inter lineas trianguli nō sit plani
 ties, ¶ male locus est ille coloratus, defectum arguit caloris,
 ¶ ex consequenti, breuitatem uitæ ostendit. ¶ Si linea mēsalis
 non seruauerit trinam pportionem, ¶ ulterius sit male colora-
 ta, aut fracta seu capellaris breuitatis, uitæ est signum. ¶ Te
 coraline linea si nō seruauerit trinam pportionem, ¶ si fuerit
 intersecta a multis lineis, uitæ breuitatem denunciant. ¶ Den-
 tes rari ¶ minuti penitus, uitæ breuitatem demonstrare uidē-
 tur. ¶ Caue ¶ prae caue iudicare aliquid de breuitate uitæ, nī
 si lineæ sint penitus deletæ, nam est opus diuere periodum deter-
 minationem ¶ terminationem linearum in tempore ægritudi-
 num, que maxime representantur in cardiaca linea. Quoniam
 natura specifica facit aliquotiens actiones que impossibiles ap-
 parent medico ¶ physonomo circa negocia ægritudinum, quia
 duplex est complexio, una insequens materiam, alia insequens
 formam, quemadmodum scribit ueridicus Cōmentator in. 6.
 sui colligeth. cap. 1. loquendo de fine artis medicine, dicit enim
 Ars aliquādo deficit ab indiuiduis ppter materiales præpara-
 tiones que sunt in ipsis, quia nō est impossibile ut duo hoīes uni-
 us ¶ eiusdem temperate complexionis equaliter, ¶ utantur
 uno regimine, ¶ unus istorum deueniet ad meliorem finem
 quem cōsequi poterit per ipsius naturam. In alio uero in eodem
 regimine existēte mali generabuntur humores qui, mortem in-
 ducēt. Et causa huius est, quia in eius complexione est mala præ-
 paratio fixa, que est causa ut in ipso hæc malitia generetur, ¶
 uis hanc præparationem ignoremus. Et causa huius ignorācie
 est, quia in naturis tot sunt præparatiōes fixæ, ut eas per signa
 cognoscere nequeamus, ¶ hoc accidit propter præparationum
 infinitatem (sicuti in naturali philosophia est declaratum)
 quia ibi dicitur, qd qualibet materia habet accidētia ppria et.

LIBER

fixa in ipsa sine accidentibus que manant a forma, & hæc accidentia que sunt in materia sunt cause multitudinis uarietatum que in naturis indiuiduorum inueniuntur quemadmodum accidentia propria forme sunt cause multitudinis uarietationum que in moralitatibus indiuiduorum hominum cognoscuntur. Et totum hoc est, quia in hoc multe species indiuiduorum uel compositionum inueniuntur, quia ultimum compositum, & ob hoc prouenit occultatio uarietatis proprietatum que in naturis et moralitatibus indiuiduorum inueniuntur, quas in sensibilibus particularibus indiuiduorum manifestis quo ad nos communiunt. Et ex aliquantulum egressi sumus ordinem libri nostri, non tamen propter hoc minus sequetur iudicamentum, quia hic remouimus iudicium dubium quod multi sapientes scire affectant. Ideo chyromanticus non debet desperare de aliquo indiuiduo, utrum moriatur uel ne. Sed debet dicere, tali tempore, anno, & ætate es procliuis ad aliquas egritudines cum grauiamine, & es in periculo mortis, & non dicere de morte absolute, quia aliquando iudicantes decipiuntur propter occultas proprietates indiuiduorum a celo causatas. Si quis igitur uoluerit terminare tempora accipiat circinum ferreum uel argenteum, & incipiat mensurare in principio lineæ uitæ ab angulo summo de quinquennio in quinquennium & talis mensura sit tanta quanta est linea sic ducta _____ mensurando lineam cardiacam seu cordis, & in quatenusque linea computabuntur quinque anni. Et sic mensurabis usque ad fractionem que cardiacam intersecabit, & si erunt due lineæ erunt decem anni, & si tres quindecim, et sic multiplicando pones numerum annorum infirmitatis que per intersecationem uel separationem, facile poterit iudicari. Verbi gratia, linea cordis est continua, lata, profunda, et colorata usque ad sui medium, tunc mensura modo sum

TERTIVS

prædicto, & habebis annos ægritudinis, & si forte talis carē-
tia cordiæ capiet sex de illis parias lincis, erunt anni trigin-
ta, & sic hinc mensuras iudica tempus. Et si sit magna fractio,
tunc magnam erit uitæ periculum. Sed si inueniatur trian-
gulus equalaterus erit minor infirmitas. Si in directo fractio-
nis fuerit una ex duabus sororibus ualde etiam malitiam mis-
cuet fractionis. Et præcipue illa quæ est in cōcauo manus. Si ue-
ro ambas inueneris, intensius est iudicium euasione. ¶ Et non
obliuiscaris lineæ mensalis continuationem, punctuationem, uel
fractionem, quia hæc est radix ægritudinum. Hanc igitur mē-
salet in tres ætates diuides, ut sit in aggregatione digitorū.
Etiam considera alias partes, sicut est bona manus consolidatio,
pulchra digitorum proportio ac articulorum, unguium co-
lores. Considera etiam qualitates ægritudinum, an sint ex cho-
lera, an ex sanguine &c. & an a dolore seu uulneribus causen-
tur, proportionando singula singulis, & sic recte consideran-
do rectius etiam iudicabis.

¶ Tricassus Mantuanus.

IN secundo capit, circa. 5. signum, admodum mi-
ror quo pacto sententia illa scientiæ huic ascribi
ualeat, nam per seipsam absq; alia aliqua cōtra-
dictione falsissimā esse dinoscitur, deprauatāq; cō-
spicitur. Nusq; enim reperitur aliquis effectus (nec in chyromā-
tia aut physonomia) alicui alteri appropriatus a subiecto pro-
prio, in quo tale quid significatum reperitur, & maxime
circa infirmitates. Propria autem horum signorum signifi-
ficata, (maxime illius lineæ bifurcatæ,) sunt hæc, scilicet,
q̄ quando inuenitur iuxta ipsi lineæ uitali, significat talem in-
firmitatem illo eodem tempore pati quo per ipsam lineam ui-
talem commotatur hinc ipsius propriam commensurationem,

magis autem ¶ minus fm eiusdem qualitatē aut quantitātē.
 Si aut inuenitur iam talis commēſurationis tempora trāſigis-
 ſe, prateritam fore ſignificat, ſi autē in futuro, futuram. Hoc
 idem quandoq; iulnēraturum ſue percuffurum in capite conno-
 tat. ¶ Quo ad. 9. ſignum, mirari non deſino, quā temeritate
 audeat Corinm incuſare, cum ſit q̄ ipſe in calce huius cap. co-
 deterius in iſtiusmodi ſentētiā plabatur. ¶ Vnde pro clariori
 notitia huiusce dubietatis, ſciēdum eſt q̄ omnia quę Coeles in
 hoc concionatur falſum eſt ipſaq; experientia teſte omnia in con-
 trarium cōprobantur. Id autem q̄ Corinū aſſerit aliquantulū
 quidem curere poſſet, maximis tamē præſidiis ac gloſulis ful-
 tum. Cum autem ¶ Coeles in illo. 16. ſigno dicit, q̄ quotiensq;
 cunq;. Vitalem lineam diſcontinuatam eſſe diſcoſeitur maximum
 periculum Vitę indicat, hoc quoq; falſum eſt ſimpliciter loquē-
 do. Ne autem in longum hęc protrahamus dilucidationē. Vi-
 deatis ea quę diximus i. 2. cap. 2. ptis circa. 5. figurā. ¶ Quo
 ad ſignum. xi. Sciēdum q̄ uerum eſt. q̄ Quadrangulus ſi in
 medio aut, ſine ſtriētus inuenitur malam quidem complexionē
 ſignificat, attamen nec ppter hoc iudicandum eſt de longitudi-
 ne aut Vitę breuitate, immo propriū eius ſignificatum, eſt
 q̄ tale ſubiectum eſt naturę uafre ¶ animo peruerſus, ac mi-
 ſerimus. auarusq;, hoc eſt eius propriū ſignification, ſicuti,
 ¶ ipſe Coeles hoc aſſerit. lib. 2. cap. 20. 2. partis ex auctorita-
 te Morbeth, ¶ Quo ad. 13. ſignum, Sciēdum eſt q̄ etiam cum
 ipſa mala coloratione, Raſette, adhuc conſiderandum eſt q̄
 ipſa Raſetta ſit depreſſa uerſus inferiorem ac exteriorem par-
 tem ipſius Muius. ¶ Quo ad. 16. ſignum etiam ſciendum eſt
 q̄ maxima difficultas eſt circa determinationem. Vitę attā-
 men regula hęc uniuerſalis ſeruanda eſt in talibus iudiciis ¶
 maxime quando ex infirmitate quis moriturus prænoſcitur, et

TERTIVS

non subita morte aut violenta. Dico igitur, quod quotienscumque reperitur fracta linea Vitalis et in tali fractione inclinatur versus Montem Policis, et in fine magis extenuatur aut subtilis efficitur, nec aliqualem correspondentiam habeat cum reliqua parte ipsius linee Vitalis. tunc in illo eodemque tempore ipsius Vitæ terminus significatur. Et hoc per maxime declaratur in 2. parte Chyromantie capitulo. 2. in figura. 5. Alias quoque multas dicit et maximas fatuitates, quæ tamen non sunt præsentis speculationis licet et false sint pro maiori parte, et maxime quo ad illa accidentia et causas ipsorum ac effectibus.

Capitulum tertium. De egritudinibus in generali.

Litteram. A. in monte manus varias ac diversas egritudines dicunt Chyromantici demonstrare. Signa seu characteres in monte medii aut saturni ut in. 2. capitulo. secundi libri pictum est capitulo de Saturno aliquando multitudinem egritudinum denunciat. Linea oriens in concavo manus iuxta lineam vitæ et habens ramum tendentem ad brachium similem radio, significat egritudinem infra sex annos, si eiusdem linee partes sunt grossiores quæ sunt circa brachium infra duos annos significat. Linee parue iuxta radicem mensalis egritudines in prima ætate demonstrat, iuxta medium in media, iuxta finem in ultima ætate. Linea rubra et notabilis secans bases trianguli et transiens per concavum manus egritudinem ostendit. Linula tortuosa prope angulum supremum et præcipue si rubra extiterit, egritudinem infra annum dicunt significare. Angulus sinister deficiens in manu debilitatem stomachi, et Epatis arguit, et per consequens multas egritudines. Stomachus enim est veluti lebes corporis in coquendo cibum, et instrumentum prime digestionis. Epas vero est mixer sanguinis, et

- ibi decoquitur cibus, & alteratur secūda uice. si ergo ista membra sunt debilia debilitatem corporis significabunt, & ad multas egritudines corpus præparatum ostendēt. ¶ Linea tortuosa & fortiter reflexa in extremitatibus in monte policis iuxta lineam uitæ egritudinem magnam illo eodem anno futuram ostendit. ¶ Si superius iuxta concavam manus apud cardiacā talis figura apparuerit linea tortuosa tunc infirmitatem minorem uel maiorem hanc præsentiam signi demonstrat illo anno. ¶ Quando media naturalis diuiditur a quibusdam obliquis lineis, quot quot erunt diuisiones, tot corporis passionēs ostendunt. Et si tales lineæ scindentes lineam capitis fuerint capillares ex reumate infirmitas erit, si uero fuerint mutilate erunt animi passionēs. Et si lineæ scindentes sint tortuose tantum infirmitatem ostendunt. ¶ Si soror lineæ uitæ in concavo manus hoc est linea saturnina sit tortuosa, uel ut aliqui dicunt, lata & tortuosa grauiabitur ab infirmitatibus in copia. ¶ Soror cardiacæ in concavo manus discontinua aut capillaris exuberantiā egritudinum minatur. ¶ Si mons policis plenus rimulis fuerit infirmitatum multitudinem ostendit, similiter. si orbiculis sit plenus. ¶ Scala uel gradus in indicis tuberculo si sint eius cacumina annexa & scissa supra modum a transversalibus lineis, egritudines corporis denunciat. ¶ Si in medio spatio inter lineas trianguli non sit planities & male coloretur defectum caloris representat, & per consequens copiam egritudinum. ¶ Si autem linea capitis a pluribus lineis pallidis intercepta fuerit, malam digestionem significat & dolores uarios ex ipsa procedentes propter malam digestionem. ¶ Si locus trianguli sit cum liuore signum est corporalis doloris. ¶ Quando una linea per restrictam transierit tendens tortuose in uitæ lineam, proximam significat egritudinem. Si pallida fuerit eam præter-

TERTIVS

rūſſe notabit. Præcipue autem ſi in fundo nigrior fuerit, & ſi fuerit pallida egritudinem ſignificabit futuram, & hoc intelligendum eſt ſi prope reſtriſct m fuerit. ¶ Figura in monte Lu 61 ne ſimilis. C. corporis multas iudicat infirmitates. ¶ Si in pri 02 ma iunctura quattuor digitorum ſit una tantum linea & ſit interſecata a pluribus lineis longam oſtendit infirmitatem, & cum difficultate, ſalutis. ¶ Quando media naturalis ab una 12 uel duabus lineis interſecatur methaphorizando ut crux in directo digiti mediū aut auricularis & ſit rubea aut rubee. infra anni ſpatium talis morietur, aut mortiferam ægritudinem ſubiturnum dicunt denunciare.

¶ Tricaſſius Mantuanus.

UIta Doſtorum uolumina perlegi atq; diſcuſſi
nec alicubi doſtorum quempiam reperi, qui in
hac arte aut ſcientia tempus aliquod determi-
natum oſtēderet, hoc noſtro Coclite dempto, qui
nec minime erubeſcit hoc in capitulo determina-

tim tempus aſſignare, maxime autem in .7. & .8. & .9. ac .12
ſigno. Et tamen in aliis in locis, determinate iudicare prohibeat.
Quapropter .9. ſignum ita intelligendū eſt. ¶ ſcilicet oſtē-
dit proximam infirmitatem, magis autem & minus prout
groſſior apparet aut rubra uerſus Brachium, commenſuratio-
nem tamen temporis & lineæ Vitalis proportionate comparā-
do. Et hoc idem intelligendum eſt de reliquis. ¶ Quo ad .12.
ſignum conſiderandum eſt in qua parte ipſius Naturalis ſunt
tales lineæ interſecantes, & iuxta parte determinatas ipſius
lineæ Naturalis, ſic iudicandum eſt ſecundum commenſura-
tionem eiꝯſde lineæ naturalis & ea ætate tales infirmitates fu-
turas p̄dicere, ac de ipſis iſſirmitatibus hoc mō iudicare ſemp

tamen proportionem Linea Vitalis per seruando, Et ipsius Lineae Mensalis, in quibus semper infirmitates ostenduntur et praecipue in Vitali.

Capitulum quartum de his qui erunt beniuoli atque iocundi cum ingenu acumine, Et cito irascuntur.

Liqua signa picta in loco solis ut in proprio loco manifestatur in. 2. libro. cap. 7. dicitur, arguunt omne illud quod in rubrica supradicta scriptum est.

Tricassius Mantuanus,

In hoc capitulo per maxime considerandum est id quod notauimus in. 5. cap. 2. partis Chyromantie, quoniam illiusmodi significata non solummodo habent illas significationes sed et alias quam plures.

Attamen, cap. hoc, isto in loco non bene conuenit.

Capitulum quintum. De egritudinibus capitis.

Linea media naturalis subtilis et pallida debilitatem cerebri et complexionis ostendit. Et si fricata modicum rubescit uelociter, debilitatem capitis et dolorem ostendit et maxime ex reumate.

Talis figura. G. in radice anularis egritudinem capitis ostendere dicitur. Si linea media naturalis est magis colorata ex una parte quam ex alia, scilicet in principio dolorem capitis ostendit. Si linea cerebri sint quasi dispersa ita quod quasi non uideatur linea in inferiore parte sua ultimum defectum rerum, et sanitatis extraneam speciem attestatur. Quando linea naturalis sit male colorata et male fixa et diuersificata diuersis lineis, multas egritudines declarat, et obuiationes significat et cito percipere temporis mutationes, ut puta frigidum et calidum et applicationem sereni nebulosi aut pluuiosi. Quando linea Epae est magis rubra uersus lineam uita aut mediam naturalem

TER TIVS

¶ alibi dolorē capitis propter vitiū Epatis seu stomachi. **C**ā
 linea cardiaca rubet in medio **E**t tendit ad brachium dolorem
 capitis dicunt significare. **C** Si linea vitæ sit rubicundior a pte
 superiori q̄ a parte inferiori infirmitatem capitis minatur.
C Dicunt aliqui recentiores q̄ quando linea media naturalis
 est grossa **E**t nimis pallore suffusa **E**t discontinua atq; ruga
 ea debilitatem corporis **E**t capitis egritudinem vel dolorē cir
 ca tempora ex reumate promittit.

Tricassius Mantuanus.

¶ Quertendum est in hoc cap. **E**t in multis aliis, q̄
 multotiens Cocles ipse ponit illa eadem signa in
 pluribus locis sed diuersimode illa exponit, **E**t ta
 men sicut illa eademq; signa, **E**t sententie eiusdē.

Hoc autem provenit quoniam hæc omnia ab eo ad
 ducuntur tanq̄ ab aliquo simplici compilatore prout in exem
 plaribus aliorum Doctorum scripta reperit, **E**t non ex, aliqua
 scientia aut consideratione suæ etiam noticia practica specula
 tione habita, ipsaq; verborum ignorans significata. Septi
 mum namq; **E**t. 8. signum sunt idem Quis ipse ea pervertere
 conetur. Similiter. 5. **E**t. 9. signum idem sunt.

Capitulum sextū. De infirmitatibus oculorū.
Littera. **C**. in more Policis iulnere in oculis ex fer
 ro vel igne fm fere omnes ostendere videtur.

C. **O**. littera vel punctus, iuxta cardiacam **E**t re
 strictam quot signa erunt tot erunt lesiones in ocu
 lis. **C** Adhuc. **C**. littera in radice medici destructionem **E**t inf
 firmitatem oculorū ostendunt. Item. **O**. littera vel fovea seu
 punctus in radice medici existentes infirmitatem oculorū de
 notant. Et si littera. **O**. perfectam orbem nō clausit occitatem
 aut alia in oculis accidentia denotat fm quosdam, **C**. **D**. signu

- 4 **ra** in loco lunc oculorum infirmitates valde intensas demonstra-
 bit. ¶ Linea media naturalis habens quosdam punctos inordi-
 natos dolorem oculorum minatur plerumq; ab antecedente cau-
 5 sa. ¶ Vidi punctum in media naturali in Alexandro scadinari
 amico meo in medio loco mouentē se a proprio situ uersus ini-
 tium cardiacę, ¶ hic erat in manu sinistra in dextra uero nō, an
 no illo euenit sibi egritudo magna in oculo dextro ¶ euasit in
 columis quia talis orbiculus non fuit in dextra, Et fuit causa an-
 6 tecedens. ¶ Quando angulus supremus nō cōiungitur ¶ quæ-
 dā linea semicircularis scindat locū ubi coniunguntur prædi-
 ctæ duæ lineæ facientes angulum, ¶ unum caput prædictæ li-
 neæ respiciat uersus partes brachii significat q̄ ille excecabi-
 7 tur. ¶ Dicunt recētiore. Si in medio lineæ solaris aut in medio
 tuberculi orbiculus fuerit oculi eccitatem ostendit. ¶ Dicunt
 8 moderni obseruatores. Si in media iūctura cuiuslibet digiti tā-
 tū fuerit una linea hoc est in indice, medio, fido ¶ auriculari,
 ¶ in duabus aliis iūcturis fuerint duæ, talis perdet unū oculū
 9 lūm. ¶ Aliqui dicunt q̄ in quocunq; loco lineæ uitæ reperiatur
 unus punctus seu paruus circulus nel orbiculus amissio oculorū
 significatur, ego per experientiam hoc testor. ¶ Alii as-
 10 serunt q̄ si in percussione manus reperiatur unus orbiculus aut
 plures lesionem oculorum iudicari, ¶ dicunt q̄ istud procedit
 a causa primitiua cuius rei tamen experientiam ignoro. ¶ lit-
 tera in loco lunc in oculis malum aliquod ptēdere dicitur.

¶ Tricassus Mantuanus.

Tertium ¶ septimum signum eadem infirmi-
 tate laborant, quæ ¶ 3. ¶ 8. capituli præce-
 dentis. ¶ Ad clariorem autem huius capituli
 li noticiam sciendum est (sicut ¶ Coeles in-
 nuat Quis obscuro sermone) q̄ maxima confi-

TER TIVS

deratione uidendū est, an tales infirmitates ex ipsa natura aut
accidente aliquo proueniant. ¶ Quo ad. 9. signum sciendum est
q̄ tale signum non est proprie linea siue per modum lineæ, sed
est ueluti signum uarole, aut alteris alicuius ¶ quando multū
profundatur, significat tantummodo periculum, aut percussio
nem circa oculos. ¶ Quo ad. x. signum, cauendum est, ne forte
hoc idem accipiat, pro illo signo posito in figura. 27. mee chy
romantie, immo debet esse ueluti linea circularis ¶ nō fossula
aliqua, debetq; uersus Montem Manus locari. ¶ Quo ad. x.
sciendum est q̄ aliquando inuenitur tale signum male apparēs
¶ tunc minuat malicia ipsius significationis, taleq; pericu
lum procedit ex infirmitate naturali.

¶ Capitulum septimum De dolore colli.

In media naturalis a medietate uersus pedē eius
rubea fuerit ut Chyromantici obseruauerūt col
li dolorem arguimus. ¶ Tricassus Mātuanus.

Vo magis Coelitis Doctrinam perpendo eo am
plius nauisam ¶ abominationem patior Ista
namq; est illa eadē met sententia quam ipse ad
duxit in. 3. ¶ 6. signo capituli. 5. huius libri.

Nisi forte dicere uelimus q̄ accipit collum et caput p̄ una par
te tantum, iuxta ipsius Chyromantie diuisionem quod tamen
¶ eo deterius apparere ostenditur.

¶ Capitulum octauum. De pthisi seu ethica passione.

Nquit Messue q̄ pthisis est detrimētū desicatio
nis ¶ cōsumptiōis cadēs in corpus calore febrī
um habitualium minutarum ¶ exuberatio
ne pulmonis. Et ulceratio quidem huiusmodi cau
sam habet ex præcedēti dispositione, catarro acu
to ulceratiuo instillante, ¶ imprimente in pulmonem hora post

- horam sicut accidit ex frequenti distillatione super petram.
1. CRARO autem cōtingit hæc passio pueris & senibus, & si interdum talis infirmitas accidat senibus occultari potest in eis & diu uiuere possint cū illa. Expositi autem qui cadāt in pthi-
 sum sunt habentes cerebrum debile, & habentes pectus strictū
 in creatione sua, & habentes humeros alatos, sicut sunt curua-
 turæ alarum auium, & collum subtile & lōgum, & sit depres-
 sus inter alas & humeros, & sibi sit eminentia epiglōtis, &
 2. nasus sit curuus, & cito ad iram commoueat. Si basis
 triāguli fuerit magis rubea ubi debet tāgere lineam mediam
 naturalem, signum est foetidi pectoris, oris, & uniuersalis cal-
 loris, seu dispositionis ethice passionis. Si manus sit calida,
 3. macilenta, & siccā, & cutis eiusdem sit subtilis, siccitatem et
 4. propinquā significat fibrem. Vngues curui cum digitis
 macilētis, denotat ethicā passionem. Dixit auctor incogni-
 5. tus. Quando linea stomaci seu epatis aut pulmonis, qđ idem
 est, fuitur in primam iūcturam mediū, significat epatis dis-
 crasiam, & talis efficitur pthiſicus.

Triassus Mantuanus.

Irea. 1. signum huius cap. cum dicit debile cre-
 rum significare, intelligitur de uirtute fanta-
 stica sue ipsius fantasie, & tales aliquādo in-
 ueniuntur esse (ex sua ppria natura) hoīes in-
 geniosissimi. Quo ad. 3. signum cum dicit
 manum calidam inueniri, hoc intelligitur de cōcauo ipsius ma-
 nus. Quo ad. 5. signum, sciendum qđ aliqui inueniuntur ha-
 bentes talem lineam, sed nō proprie in ipso medio ingrediētem,
 immo uersus indicem ascendens. Et hi ut plurimum fatui sunt,
 & cholericī, & naturaliter inebriātur libentissime.

Cap. IX. de passione cordis.

Scribit

TER TIVS

Scribit Conciliator seu Petrus Appon, aut de Ebas
no super Mesue ubi loquitur de cardiaca passio
ne. Omnium accidentium aduenientium corpori
humano causa intrinseca uel extrinseca, Primus
concurfus est ad basim, in qua naturalis uigor
spirituum & uirtutum omnium sigillatim creatur. Spiritus
sapientie sedes animarum ac uite, naturale principium motus
& quietis, quo deficiente nulla amplius corpori dari possunt
suffragia. Quo mortuo continuo moriuntur omnia membra.
Cor enim est terminus omnium operationum anime rationalis.
In cerebro quoque omnes hae & ille incipiunt operationes,
& in corpore suscipiunt complementum. Sua uirtus est
tanquam forma omnium membrorum irradians & uiuificans
uirtutes organicas, in perfectione. In materia uero est non in
telligibilis formae, quia Deus gloriosus sicut diuini decoris ratio
postulauit, membrum curis sollicitum reedificare curauit.
Corde igitur alterato alterantur cetera membra & uirtutes
corporales, eo quoque confortato, cuncta confortantur. Si
igitur a principio lineae cordis procedat linea ut arcus, cordis
dolorem minatur, ut aiunt illustres patres Chyromantici &
Caldei.

Tricassus Mantuanus.

Hud signum huius capituli debet esse uersus mon
tem indicis, immo in ipso monte uersus indicem. Et
etiam quando ipsa uitalis esset flexa siue curua in
ipso monte uersus indicem, eundem retinet signifi
catum. Talis autem effectus eo amplius uigorem suum assequi
dinoscitur, quo huiusmodi signa sunt magis flexa, aut rubra.
Videatis quoque. 9. Quaesitum primi libri.

Cap. X. de ægri tudinibus stomaci.

Enter seu stomachus est organum digestionis primi chili generatiuus, unde sicut mesarayca sicut preparatorie digestionis epatis, ita os stomachi. Unde Auicenna, nutrit ens in masticatione aliam quam habet digestionem cui deservit Meri seu ysothacus a parte superiori ad ducendum cibaria eidem. Et intestina cum mesaraycis ad expellendum nocua & distribuendum utilia digesta & chilosata in eo. Ideo uocatur lebes corporis, cum enim stomachus lapsus est totum corpus labitur. **C**G. littera a radi & annularis, proclium hominem facit ad aegritudines stomachi. **C**D. figura in minutulo tuberculo male colorata, dolorem stomachi arguit, uel circa. Iterum. **D**. littera in loco linea, stomachi quoque infirmitatem protendit. **C** Linea epatis discontinua, pallida, & male colorata significat infirmitatem & passionem stomachi atque iccoris, & per consequens, malam digestionem. **C** Manus debilis & mollis carens linea epatis, defectum nunciat. **C** Si in loco sinistro anguli fuerit angulus uel aliquid simile, debilitatem stomachi arguit.

C Tricassus Mantuanus.

Discutendum est ualde circa ultimum signum huius cap. quoniam cum sit significatiuum plurimum effectuum, facillime quippiam in hoc decipi posset. Unde hoc quod Coeles dicit in isto loco, intelligendum est quando linea epatis est subtilis aut male apparens, et maxime uersus naturalem, uel quando est discontinua.

C Capitulum undecimum, De his qui cum religiosi sunt coniuncti, & faciunt opera mulierum, Et aedificia, pecuniam, ac uarias picturas ualde diligunt, & etiam Mulierum ornamenta.

TERTIVS

Vnt illi qui habent caracteres, ut hic. E. bene dispositos in minutulo. Scias tamen qd nunquā usq; ad hunc diem cognoui, neq; expertus sum aliquid de caracteribus seu diuinis litteris in manibus, licet uariū varia de his scribant.

C Tricassus Mantuanus.

Notandum est qd fatuus iste proprie uocis significatum ignorabat. Quero namq; si quis gentiliū hoc signum suis in manibus haberet, quem effectum futurū; prædiceret. In omnibus igitur fides sibi nō est adhibenda ppter maximam ipsius ignorātiā quæ a quolibet legente facillime conspici potest. Nec sibi in aliquo unq̄ fidem adhibui, nisi prout ex quotidiana experientia uerum esse probabam, licet raro aliquid boni afferat. C Dico igitur tale signum (in quocunq; subiecto reperiatur) significare mentis ac corporis aliqualem agilitatem, ac pene in omni operatione exercitioq; delectari, ac in rebus curiosis seu placidis, nec dedignari in aliquo, adeo ut C ipsarum muliercularum officia familiaria seu quotidiana aliquando exerceret. Et cum his omnibus non sunt magni ingenii aut consilii (nisi forte in operatiōibus malis) Quis in oībus solliciti sint nec tedio, nec indignatione afficiantur. C Hoc quoq; iudicium haberi potest circa sequens capitulum, quo ad illas significationes ibidem expositas. Vnde dico qd talia signa significant homines boni capitis ac consilii, C in sua senectute catholicos esse futuros, ac ueluti religiosos C bonos in apparētia, licet opera ipsa signis ac sermonibus non respondeant.

C Capitulum duodecesimum, De his qui sunt grauis loquelæ et suspitione pleni, C qui cum sapientibus ac religiosis commiscantur.

Vnt illi qui habent aliquos caracteres pictos
in minimo monte, ut dictum est in. 2. lib. cap. 9.
Aliqui dicunt qd sunt naturaliter elegantes, hoc
tamen nunq expertus sum.

Cap. XIII. De signis male digestionis.

1 Utis tenuis et debilis flegmaticam naturam iu
2 detur ostendere, malamq; similiter digestionem
3 declarat. C Lineam mensalem fractam et ca
4 pillarem, digestionem malam dicunt chyromati
5 ci ostendere. C Triangulus si in aliqua sui parte deficiat, aut
6 qd linee eiusdem sint tenues seu capillares, malam digestionem
7 indicare dignoscitur. C Linea cardiaca capillaris atq; discon
8 tinua et male colorata, digestionem perfectam perficere non si
nit stomachum. C Linea cerebri male colorata et capillaris, di
gestionem bonam uidetur denegare. C Angulus summus ualde
de separatus cum incontinuis atq; capillaribus lineis, digestio
nem malam minatur. C Linea epatis in tempore iuuentutis in
manu carens, et locus suus pallidus atq; depressus, digestio
nem minime laudabilem affirmat. C Si basis trianguli sit in
tercepta a lineis pallidis, dolores uarios ostendit propter malam
digestionem.

CTricassus Mantuanus.

CSecundum signum huius debet reperiri in principio mensa
lis. s. uersus percussione, et talis effectus provenit ex frigidi
tate ipsius complexionis. CTertium autem signum et sextum
idem sunt, et eiusdem significationis et rei.

Cap. XIII. de signis bonae dispositionis.

1 Manus autem solida simul cum palma que sit boni
2 tatus, sanguineum denunciat, et pariter bonam
indicat digestionem. C Linea mensalis cum tri
na sui et laudabili proportionem bene colorata.

TER TIVS

bonam arguat digestionem. **C** Linea cordis cum trina sui pro³
 portione et bene colorata bona; representat digestionem. **C** Li⁴
 nea media naturalis cum trina sui dimensione et bene colorata.
 digestionem laudabilem denotat. **C** Triangulus equilaterus, sum⁵
 mam atq; laudabilem optimamq; arguit digestionem. **C** An⁶
 gulus supremus eminens atq; acutus, digestionem quoq; bonā
 denotare uidetur. **C** Angulus summus ualde seperatus, digesti⁷
 uam bonam affirmat. Et hoc intelligitur quando ipse lineae sint
 crasse **C** rubeae. **C** Linea epatis cum trina sui proportionē cū⁸
 media naturali connexa **C** bene colorata, digestionem quoq;
 bonam promittit. **C** Linea saturnina in concavo manus cum bo⁹
 na **C** trina sui proportionē **C** bene colorata, digestionem bonā
 nam declarat. **C** Soror lineae uitae in monte policis cum dimen¹⁰
 sione trina **C** bene colorata, digestionē bonam arguit. **C** Ma¹¹
 nus bene tuberculata cum tuberculorum eminentia. **C** in me¹¹
 dio concavo foveata cum bona soliditate, digestionem bonam
 ostendit. **C** Color manus ex albo **C** rubeo mixtus **C** color sit¹²
 perspicuus, brunus clarus, atq; castaneis similis, bonam dige¹²
 stionem dicitur indicare. **C** Soror lineae mensalis quando repe¹³
 ritur in manu, potentiam innati caloris arguit, **C** ex consequē¹³
 ti bonam digestionem, ut pluries notau.

C Tricassus Mantuanus.

Quo ad. 11. signum sciendum qd quis uideatur con
 trarium. 15. signo. 3. cap. attamen nulla cōtradi
 ctio uersatur. Nam ibidem dicitur qd triāgulus
 non debet esse depressus, hic autem dicit qd quis
 triangulus sit depressus **C** tuberculi sint eleuati ppter emine
 tiam ac bonitatem tuberculorum minuitur malitia siue depres
 sio trianguli, retinetq; ppriam significationem, bonamq; dis
 gestionem demonstrat. Videatis etiam. 8. **C** 9. signum. 1. cap.

Signum autem. 13. eo magis efficaciam propriam retinet, quo ipsa mensalis magis continuatur in principio. Et si mensali deficiente soror eiusdem supplet, adhuc ipsa digestio in sua perseverat perfectionem. **Cap. XV. De aegritudinibus renū.**

Raticula uel scala seu craticulus in tuberculo Saturni, dolorem renū denotat. **S**igna seu characteres in monte lune (ut in lib. 2. capi. x. p. 14) Etiam reperire potes dolores renū uidentur indicare. **S**ine dubio linea mensalis cum semicirculis uel semicirculo in diametro digiti medi, aut inter medium et medicum in diametro, renalem morbum indicat, ut saepe notauit. **Q**uando sub auriculari uel sub medico fossulae siue graue rubee fuerint, siue puncti uel gradus, dolorem in renibus praeparat, ut aliquibus placuit, et praesertim Vgoni, hoc tñ ego nō uidi.

Cap. XVI. De signis yliacae passionis, et de colico dolore.

Ippocondria sunt a latere sub costis, yliaca uero super anchas. Yliaca autem passio est in intestinis gracilibus. Colicus dolor seu colica passio est in intestinis gradioribus, et praecipue in illo intestino qui dicitur colon. **I**n hoc autē loco large sumitur pro utraque passione. **S**cala uel craticulus seu craticula in tuberculo Saturni yliacos dolores, ut dicunt multi ostendit.

Tricassus Mantuanus.

Quintumdecimum et. 16. cap. circa eādem materiam uersantur. et. 1. signū. 15. cap. est illudmet qd' in. 16. adducit. Verūtamē aliud est dolor colicus, aliud yliacus, et aliud dolor renū, in chyromātia autē pro una parte corporis oēs accipiuntur, et uno tantum uocabulo utimur. s. renū. Vnde dolor yliacū (ut Cocles etiam adducit) est dolor in intestinis gracilibus colicus autē in

TERTIVS

maioribus, dolor autem renum est ille qui proprie aduenit circa inferiores partes dorsi. **¶** Quartum autem signum licet uerum sit, tamen aliquando et significat infirmitatem circa genitalia. Et hoc intelligitur quando sunt rubee aut multum profundae.

¶ Capi. XVII. de his qui de natura sua sunt ingrati et asini.

Ingrati inter omnes homines maxime uitandi sunt cum ingratitude omnia destruat bona, quos ut cognoscamus nihil debemus praetermittere. Igitur qui habet figuram. **¶** In loco Solis, ingrati am atque asinum naturam praeseferunt. **¶** Cap. XVIII. de dolore uentris.

Linea mesalis si sit magis rubea quam aliae lineae principales, uel aliae principales sint pallidiores ipsa. **¶** 1
dolorem intestinorum et aliarum partium inferiorum significabit. **¶** Et est sententia Hermetis **¶** 2
omium Caldeorum qui multum in hac arte ualuerunt, quod linea mesalis testimonium affert super renes, uesicam, matricem, uentrem, splenem, anum, uirgam, testiculos, femora, seu inguina. Ideo dissona sententia datur. Linea ergo mesalis malam dispositionem uentris certificat si fuerit fracta, aut intersecata, et palida. **¶** **¶** 3
Quoniam linea epatis habuerit puncturas paruas uel iuxta eam fuerit duricie uentris, **¶** costarum dolorem atque malitiam significabit. **¶** 4
Linea mesalis non profunda, stricta, pallida, discontinua, secta per alias inequales, **¶** 5
dolorem uentris et eius fluxum, ut Vgoni placet, significat. **¶** Linea uero si sit rubicundior in parte inferiori, infirmitatem uentris uel partium inferiorum, ut dicitur, significat.

¶ Tricassus Mantuanus.

Signum. 2. et. 4. sunt quodammodo eiusdem sententiae. Lineae autem ille quae itersecare dicuntur ipsam mesalem debet esse in principio ipsius ubi proprie considerantur infirmitates partium inferiorum

illiusmodi. **¶** Quo ad. 5. aduertendum est ne Vitalis sit nimis largi aut profunda, quoniam tunc signifaret habundantiam cholere, **¶** et etiam eodem tempore plus solito in rebus martialis libus occupari.

Capitulum. XIX. De egritudinibus Epatis.

Vltum delectatus sum egritudines quantum mihi possibile est omnibus denunciare, ut hi qui talia habituri sunt medicos consulant, ac sanitatem conseruent. Figura igitur talis. **D.** in loco Matris dolorem Epatis minatur.

Tricassus Mantuanus.

Vanta sit fatuitas ac ignorantia huius iuri, ex isto cap. ac illo. xi. q̄ facile cōspici potest. **¶** Unde in. xi. cap. dicit se, nusq̄ reperisse ex aliqua experientia, nec minimam ueritatem Diuinarum litterarum. In hoc autem capi. iacet ac laudat seipsum, **¶** superexcellēti fama gloriatur, futuras infirmitates prædicere, et in reliqua hoc signum adducit. **¶** s. q̄ littera. **D.** in loco Martis futuram infirmitatem assignat. non pendens sibi metipsi contradicere in loco predicto. Ex quo sequitur sententiam meam ueridicam esse, quam in quinto capi. huius libri proposui. **¶** Coelitis. aut sentētia in hoc cap. falsa est.

Cap. XX. De egritudinibus uirge **¶ testiculorum.**

Inca mensalis si sit obsessa **¶** contigua ex duobus semicirculis aut imo tantum in dorso lineæ **¶** et sit connexa sub auriculari tuberculo uel circa infortunia in testiculis atq; priapo minatur, ut in fuitis micibus ipse notauit. **¶** Figura. **C** seu forma spherica iuxta mediam naturalem dolorem genitalium indicat.

¶ Linea mensalis si sit magis rubea q̄ alie principales dolorē

TERTIVS

seu egritudinem in genitalibus significat. ¶ Linea mēsalis pal 4
lida debilitatem arguit genitalium atq; testiculorum, ¶ etia
anominatur. ¶ Quando mēsalis fuerit in suo principio ramosa
atq; obtusa, ¶ maxime si forma spherica aut semicirculus cū
eadem reperiatur, egritudinem in testiculis ¶ in genitali mē
bro. prout dicunt chyromantici significabit ¶ Quando mē 5
salis linea exiguam fossiculam in diametro digiti minimi ha 6
buerit uel circa eam fuerit egritudinē in genitalibus seu in par
tibus inferioribus dicunt significare.

¶ Tricassus Mantuanus.

Pro declaratione huius cap. sciendum est, qd ta
les infirmitates intelliguntur cum plagis siue
ulceribus, aut torsione aliqua aut etiam ex ni
mio coitu. uel nimia abstinentia ¶ calidate si
mul siue iritatione prouocata. ¶ Quo ad. 2. signum aduertat
tis, qd debet esse circa finem ipsius naturalis. ¶ Tertium aut
tem signum illudmet signum est quod ¶ 1. cap. 18. ¶ Quar
tum autē fundatur in illa uniuersali regula. s. qd imperfectio
ipsius Mēsalis i principio. s. uersus percussione, ipotētiā coitus si
ue caloris naturalis ostēdit, in forte ex nā sanguinea existerē.

¶ Capitulum. XXI. De herniosis.

Omnia Venetia, Mediolanum, Florentia, Bononia a
coelesti influxu recipiūt passionem quādam que
uulgariter dicitur ebila uel ramix seu ermia. De
cunt ergo quidam qd iuxta lineam capitis repe
riatur talis figura. ¶ uel similis crepatum seu
herinosu; significat. Linee autē ea omnia signa que posita sunt
in capitulo de egritudinibus uirge huic capitulo applicari pos
sunt disuinctiue tantum.

¶ Tricassus Mantuanus.

Stud signum quod ipse particulariter ponit est illud quod est posuit in cap. praecedenti. 2. loco. Et quando dicit omnia illa signa in praecedenti cap. posita hoc idem significare falsum est, exceptis. 2.

U. 4.

Nam

reliqua ulcera siue plagas commorant.

Capitulum. xxii.

De passione matris et uesicae,

Inca mensalis quando habet grana pallida et ex ipsis exeant uirgule pallide aut rubee significat quod talis habens hoc patitur in uesica, et si sint mulieres patiuntur in matrice, et si non patiuntur sunt tamen dispositi ad huiusmodi passionem seu morbum.

Tricassius Mantuanus.

Or. est, quod omnes ille limule sunt in ipsa Mensali ueluti illa intersecantes, et sunt circa principium ipsius Mensalis, et in ipsam unionem cum Mensali faciunt ueluti iunguntur aliquam siue fossulam in ipsa Mensali, et etiam pendet magis ex una parte quam ex alia scilicet uersus Digitos, unde et dicuntur esse quasi egredientes ab illis puncturis.

Capitulum. xxiii. De signis partus cum facilitate.

Abentes robustiores linea, et quae seruauerunt trinam proportionem atque proprios terminos dico de mulieribus cum facilitate et cum modico dolore parient. Longa atque lata palma facilitatem partus demonstrat. Triangulus in manu mulierum facilitatem in parturiendo indicat.

Tricassius Mantuanus.

Vndamentum huius capituli est temperantia caloris naturalis. imo et melius habundantia caloris naturalis. Unde et in huiusmodi iudicio semper considerandum est, an linea Mensalis sit integra et conti-

TERTIVS

una in principio. ex cuius cognitione facillime percipi potest significatum illiusmodi linearum.

Capitulum. xxiiii. De his que parent cum difficultate.

Inca mensalis intrans inter indicem & medium I in manu mulieris mortem in partu significat aut grauitur infirmari. Si exiguitate aliarum linearum tenet proportio. C In tuberculo inter minium

2 mu & medicum linea crassa & admodum longa in foemina portendit dolores quibus ei rupetur naturalia & morietur in partu ut dicunt aliqui. Ego tamen hoc per experientiam nunquam.

3 C Linea grossa & rubea inter indicem & medium, ut dicunt ostendit quod mulier morietur in partu. C Palma brevis atque an

4 gusta periculum mortis in partu portendere iudetur. C Linea

5 mensalis exigua & capillaris atque intersecta periculum in partu 6 minatur. C Triangulus defectus in manu mulierum cum lineis intersectis periculum partus pronunciat.

C Ricassus Mantuanus.

C Quintum signum huius capituli considerandum est de principio solum ipsius Mensalis uersus percussione.

C Capitulum. xxy. De signis fluxus.

Ulte ac uarie sunt fluxus species que in comprehensibiles sunt apud chyromanticum, sicut Lynceria que fit propter catarrum derivatam a cerebro ad stomachum ad intestina. Aut disinteria

id est dissipatio intestinorum per materiam mordicativam que ulcerat intestina. Aut ut dicitur melius Lynceria est fluxus ventris cum leuitate stomachi, & intestinorum in qua cibus, & potus indigestus quasi in eadem qualitate qua sumitur per secessum emittitur. Aut diaria que est sola humoris amissionis. Aut Fluxus sanguinis narium. Aut propter vulnera illata

aut fluxus spermaticus qui fit duobus modis, Vno modo dicitur. Gomorea. Alio modo noctis pollutio. Gomorea secundum Galenum nomen est graecum compositum est gomor graece latinae germen seu semen. Et rea graece latine fluxus. Unde Gomorea graece latine inuoluntarius seminis fluxus, Et est absque ueretri erectione Pollutio est expulsio proprio spermatis in somno tempore noctis, Et in hoc actu fit magna spermaticizatio. Spes ergo fluxus, ut dixi multae sunt Et inconsiderabiles. Chyromantici ut plurimum intelligunt de disenteria. Aliquoties de Diaria ut inferius enucleabo. Linea grossa Et rubea inter indicem Et medium, mortem per fluxum dicitur ostendere, dummodo non contingat mensalem. Cuius nonnulli quod linea oriens a tuberculo medio Et ingrediens intra medium Et indicem, si fuerit pallore suffusa fluxum ventris significat. Dicit Vgo quod quando linea cerebri cum mensali iunguntur simul, inter medium, significat mortem Et magnam fluxus infirmitatem. Dicunt aliqui si linea mensalis fuerit inter medium Et indicem significat mortem ex fluxu ventris. Lineae paruae Et inordinate in monte manus fluxus ventris denotare dicuntur. Multae lineae aut unica tantum in fine mensalis si respiciat quadrangulum fluxum cholericum denotat Et quot sunt lineae, tot sunt fluxus.

Tricassus Mantuanus.

tertium Et .4. signum huius capituli sunt idem Et in uno tantummodo signo deberent poni, immo .4. signum nullam penitus ueritatem habet nisi cum naturalis simul cum ipsa Mensali mittitur, aut aliqua linea ueniens a superiori parte Montis indicis uidetur in fine ipsius Mensalis. Talis autem fluxus communiter prouenit ex aliqua qualitate cholericam.

Capitulum. XXVI. De signis distinguendis in qua aetate

debent exuberare egritudines.

Scias hoc pro certo. Si quedā lineæ parue sint iuxta radicē mēſalis, iſte infirmitates i prima ætate oſtēdunt. Et ſi tales lineæ ſint iuxta mediū mēſalis eaſdem ſignificatur in ultima ætate. Cū diuiſa datur omnis indiuiduū uita in duabus ætatibus. Meſura ergo tota uitæ eius & tempora ut dictū eſt in cap. 2. de breuitate uitæ pportionādo annos & ætates, & ſic hētur uera uerificatio.

Tricaſſius Mantuanus.

Maiorem difficultatē latet in hoc capitulo q̄ ſuperficiētius appareat. Nam aliter impoſſibile eſt intelligere ſententiam hac, nec ullo pacto poſſet ſuſtētari. Vnde ſciendū eſt q̄. 3. ſunt Etates per quas omnis Vita diuiditur, & iuxta numerum iſtarum ætatum. proportionaliter etiam quelibet lineā principalis diuiditur & maxime Naturalis & Meſſalis nam Vitalis habet aliam cōmēſurationem particularē (ut notatum eſt in Chyromantia mea. 2. parte cap. 2. & figura. 5.) Linea autem Epaticha nō multum in hoc obſeruatur In mēſali autem facilius quis decipi poteſt quoniā et his omnibus difficilior ad cōmēſurādum, Quis aliquotiens faciliter comprehendere poteſt, quod tamē raro Et ideo Coeles hāc difficultatem (ſiue ille Doct̄or a quo ipſe Coeles hanc ſententiam aſſūpſit) conſiderans cōſtituit tātūmodo duas partes iſtius lineæ, Vnam in principio ipſius Meſſalis aliam circa finem. ſ. eo loco quo Meſſalis ex ſui Natura debet terminari ſcilicet in oppoſito Digiti Medii (Quis Meſſalis ipſa longius abiret) deinde dicit q̄ talis cōmēſuratio debet proportionari iuxta numerum annorū & Etatum. ſ. tale ſpatium in 3. partes diuidendo, & Etati ultime contriibū ſpatium illud quod eſt ab Annulari. ſ. in oppoſitu

usq; ad finem proprium qui est in opposito Medii. Et residuum
 diuidere fm alias duas Etates. Alia quoq; maior difficultas
 obscurius exponitur que tamē uera est scilicet q̄ quando repū
 tur tales lineæ in ipsa Mensali Et tempus agnoscere in quo ta
 les infirmitates future sunt primo consideranda est ipsa Vita
 lis, Et considerare coniecturaliter tempus siue numerus annorū
 rum Vitæ suæ, siq; accipere numerum annorum Et proportio
 naliter aptare ipsam lineam mensalem insimul cum ipsis an
 nis diuidendo scilicet totum tempus Vitæ cum tota linea Men
 sali, Et hoc modo scire potest quo tempore future sunt tales in
 firmitates. Igitur he sunt rationes propter quas hic dicitur, Et
 cū oīs uita in duas diuidatur Etates, si Vita Et āni pportionalē
 ter diuidātur, siue cōmēsūrētur de facili tēpis ueritas inuēitur.
 Capitulum. xxyii. De signis mortis naturalis, Et de qua
 materia debet homo mori.

Si quedam parue lineæ secant lineam mensalē
 aut abundant Et procedant a parte superiorē
 erit infirmitas ex cholera. Si autem ab infe
 riori parte erit ex flegmate. Si autem ex par
 te media, aut maxime tendat ad superiorem partem tunc erit
 ex sanguine. Et si magis uersus inferiorem erit, tunc ex melan
 cholia. Et sic i. loco poterit indicari mors ex cholera, Et maxi
 xime quādo Mēsalis ascēdit ad Mōtem indicis. 2. loco ex fleg
 ma, Et sic de singulis. De causa autē naturali mortis sic in
 dicare poterimus. et specialiter in digitis que cōplexio naturæ
 iuncta cōcordabitur, ut in. 2. li. dictum est cap. 31. Et ob hoc
 si quedā lineæ parue oriantur ex radice indicis Et uadāt trās
 uerse per ipsum digitum quasi ad superius uersus dorsum digi
 titi significat cholericum Et suas conditiones. Et si tales li
 næ uadāt ad inferius arcuales significant melancholiam Et

TERTIVS

suas conditiones. Et si he linee oriatur ex latere indicis & currat recte equidistantes ad aliud latus significant sanguinem & suas conditiones. Et quedam illarum linearum vadunt ad inferius, & quedam ad superius est signum flegmatis cum suis conditionibus ut dictum est in praece habitis. Et etiam considera alias lineas que ostendunt infirmitates, ut sunt ubi gratia craticule que in medio digito reperiuntur, que quidem mutantur materiam melancholicam ut in suo loco tangitur bene considerantibus, & nota quod haec ars & regule de ea obliuiofis parum prosunt.

Tricassius Mantuanus.

Geles in suo primo originali ponit aliud signum in fine huius capituli quod idem est cum primo licet clarius. Ego autem unum ex his duobus perfecit. Et adhuc pro clariori noticia sciendum. Quod primum signum huius capituli apparet quodammodo idem esse cum capitulo praecedenti. attamen sunt diuersa & diuersorum effectuum. Vnde signum capituli praecedentis sunt aliquae lineae, huius autem capituli, sunt multae lineae, & confuse appaerentes scilicet partim grosse partim subtiles, partim magne, & partim parue. Et ex isto signo huius capituli dicitur posse comprehendi ex qua infirmitate quis sit moriturus, nam tales lineae ostendunt praedominationem humorum ac qualitationem in corporibus humanis, Et communiter tales qualitates produciunt tales effectus infirmitatum propter ipsam intemperantiam ac dominationem super calorem naturalem, siue propter ipsarum maximam exuberantiam.

Capitulum XXVIII. De signis febris acute. Nquit Galenus secundo afferit morum Acute egritudines magne sunt, & velociter habent motum, & necesse est ut ut velociter veniant ad statum, et maxime moneantur

- 1 motu, quā quidē motus crisis uocatur. ¶ Tigitur si quedā linea reperitur inter medium & indicem & sit grossa & rubra in medio & arcuatur in fine, ille ex febre acuta morietur.
- 2 ¶ Si linea mensalis sit acuta & pordat inter duos digitos uersus primam iuncturam indicis, mortem per febrem cōtinuam arguit. ¶ Quāto subtilior & magis acuta erit, tanto illa febris erit acutior. Notauī quēdam qui habebat tale signum, & præcipue in eius manu linea mensalis erat subtilissima & tan-gebat primam iuncturam indicis interiori parte cum maxima rubedine, Mors sua fuit febris acutissima. Alium notauī habere talem lineam cum maxima exuberantia linearum seu ramusculorum in fine lineæ mensalis, & talis ex fluxu qui disinteria nuncupatur mortuus est. Et istud ualde intensius accidit quādo corpus habitudine est cholericum, & quādo alias lineas in manu sua reperies quæ cholæræ erunt indicatrices.

¶ Tricassus Mantuanus.

N. 1. signo cum dicitur quod talis linea debet esse reflexa in fine, intelligendum est quod talis reflexio est uersus manum indicis. ¶ Quo ad. 2. signum sciendum quod aliquādo talis linea circa finem uidetur esse ueluti discontinua aut male apparere, deinde in ipso fine apparet esse profundior, & hoc significat maximum periculum mortis propter talē infirmitatem, sed tamen euadet. ¶ Hoc idem significat quādo ipsa linea propriam radicem indicem nō attingit, & quedam alia linula aliq̃tulum profunda ponit se inter indicem & lineam, ita quod quodammodo uidetur illa linea fundari super linulam ipsam. ¶ Quo autem ad id quod dicit se inuenisse quendam qui mensalem inclinatam habebat in fine uersus indicem cum quibusdam ramusculis. Hoc est illud idē quod ego dixi in. 4. signo. 25. cap.

TERTIVS

Cap. XXIX. De frenesia.

Vando linea mensalis est acuta & intrat quasi duos digitos & tangit primam iuncturam in indicis, & si fuerit vehementer rubea cum maxima acuitate atq; subtilitate, aliquando dicunt chymantici frenesiam significare.

Tricassus Mantuanus.

Notandum est qd aliquando ista linea est subtilissima uersus finem, & qd primum indicis radicem attingit extendit se per longum digiti in prima iunctura in ipsa inferiori parte, quasi ad dorsum tendens uersus medium, & tunc minuit talem malignitatem. Proprium autem effectum horum habere dicitur quando aliquantulum per transversum ipsius digiti ascendit, nisi esset intercisa aut discontinua, tunc namq; solummodo debilitatem capitis minatur, & de facili influxum coelestem recipere. Hoc idem significat si per longum quasi in medio ipsius iuncturae ascendit, magis autem & minus, prout etiam magis & minus extenditur, ac apparentiam habet.

Cap. xxx. de signis podagrae.

Artetica est dolorosa dispositio artuum ppter exuberantiam flegmatis uel aliorum humorum currentium ad iuncturas. Et em qd ipsi humores ad diuersas corporis partes currunt facientes dolorem, em hoc diuersis nominibus membrorum facit speciem artetice quae dicitur chyragra. Si autem tales humores currant ad sciaram seu neruum ipsius sciae & ipsum repleant. (Situatur enim talis neruus inter lacertos & coxas,) faciunt sciaticam lubricare. Vnde dolor fit in coxis & anclis quandoq; in una tantum, quandoq; in utraq; Et iste dolor per crus ad minimum pedis digitum descendit. Et haec passio scia

tied nuncupatur a scia habet suum principium. Quando uero descendit a genu dicitur genigra. Quando autem ad pedes peruenit, podagra appellatur. Chyromanticus non discernit species arctica, neque auctores scribunt hoc, nec habuerunt longam in hac re observationem. Sufficit autem nobis dignoscere et prædicere iuncturarum dolores, et causa quæ pedes cruciat, insidiosissimam podagram. Quando igitur in fine lineæ mensalis exeunt uersus quadrangulum multe lineæ uel ipsa sit obsessa a multis paruis lineis aliquotiens sicut craticula, signum est quod ille laborabit podagra, ut habeo ego Coles in hora mala in manu mea. Et illud idem habet Dominicus Fuscus Ariminensis in meorum lüzubrationum manus fidißima, quem sæpius in his summis doloribus uiso, et ipse me cum maximis iocis, licet rursus sit ingenti mestitia et cruciatu annexus. Quando linea mensalis habuerit quedam granula rubra et dispersa, podagram dicunt minari. Linea mensalis intrans inter medicum et medium rubra et grossa, et cum ab ea multe lineæ proeunt et ipsa non tangit sursum, podagram habiturum ante mortem dicunt quod indicat. Talis figura. D. in triangulo manus, dolorem iuncturarum dicitur demonstrare.

Tricassus Mantuanus.

I Coles talem infirmitatem sustinisset in maiori digito pedis (ut quod plures alii una mecum aliquando sustinent ac patiuntur) fortassis dixisset in maiori et non in minori digito talem lubricitatem descendere, sed quoniam uiderat alios quos laborare huiusmodi infirmitate tantummodo in minori, ideo dixit quod ad minutulum digitum decurrat. Quapropter effectus istos pluries obseruavi, et inuenio quod quando aliquis ex inclinatione quodammodo naturali talem infirmitatem incurrit. s.

TERTIVS

¶ fit ex complexione flegmatica, aut ualde inclinatus ad flegmam, tunc humores isti ad minutulum digitum decurrunt. Si autem sint naturæ cholericae, aut participant, et ex accidente aliquo talem infirmitatem incurrunt, tunc humores ad digitum maiorem confluant. Verumtamen aliquando cum pressu temporis ad utrumque decurrunt, attamen raro accedit quod dolores adeo conualescant ubique sicut si in uno tantum loco defluerent. In signum autem huius infirmitatis in manu mea habeo. 2. signum huius cap. ¶ Quo ad. 3. signum Cocles noster (ut reor) non reminiscatur eorum que dixit in cap. 19. et ideo compatiatur sibi.

¶ Cap. xxxi. de signis epilepsie.

In ea media naturalis quando est obtusa epilepsia significat. Annis præteritis Iacobus de argelata cuius noster habebat puerum paruum epilepticum rogauit me quod uiderem si puer euasurus erat a tali ægitudine. Inspeci puerum illum et inueni bonam habitudinem et collum uiridulum atque præterea amplum cum residua membrorum proportionem. Tamen capilli erant plani, oculi ualde glauci, tamen super fugientes cum mollicie, quod est indicium caput esse flegmaticum. Inspeci manus suas et media naturalē inueni quasi obtusam et aliquantulum circumscriptionem. scilicet uidebatur aliquantulum uestigium ipsius lineæ naturalis ac si fuisset deleta. Aliæ uero lineæ bonitatem obtinebant, iudicantem ipsum in incremento suo bonam ad dimicem membrorum proportionem liberari a tali ægitudine, et hodie liberatus est. Tamen aliquantulum a scrophis molestatus est. præcipue circa erura, nihilominus continue tendit ad bonum, et habitudo quotidie fortificatur. Consulo nos o mariti ne patiamini consortes uestras, uti Appio. Nam si mulier prægnans eo frequentius utatur, foetus erit epilepticus. et hoc est speciale quo insurgit creature, ut testatur Arnaldus de Villa noua in suo breuiario.

**Capitulum treigesimum secundum, De signis apopleſiæ ſue
mortis repentinæ.**

Popleſia eſt opilatio omnium uentriculorum cerebri ab humiditate flegmatica ut plurimum non permittens ſpiritum animaleſ diffuſi per neruos, unde corpus priuatur ſenſu & motu, & conſuevit accidere iſta ægriſ potatoribus & comestoribus qui quottidie ſtant in ganneis, & ibi inebriantur, uel alibi. Poſſet etiam accidere aliis qui menſurantur in cibo. Et multis aliis de cauſis, ut medici oſtendunt. **Linea. C.** in monte angularis repentinam mortem uidetur arguere. **Linea parua** oriens a fine menſalis tendens ad radicem indicis ſubitanam mortem oſtendit, preſertim quando quedam lineæ uenientes ab angulo ſummo iunguntur cum ea iuxta radicem prædicti digiti. **Littera quoq; C.** in loco lunæ, arguit qd mors erit repentina in habente illam. **Si in monte manus fuerint quedam lineæ cōcurrentes adinuicem oblique & quaſi repugnantes, habens ſubito in aliquo concurſu morietur.** Sciendum eſt qd index, medius, fidus & auricularis habent tres iuncturas. Si igitur in quolibet iunctura non fuerit niſi una linea, ille ſubito morietur, ut reuentiones autumant. Hoc ego tamen per experientiam nunquam uidi. **Vgo dicit, Si iunctura quattuor digitorum prope manum non ſit niſi una linea, qd mors repentina iudicatur.** Si linea menſalis uerſus lineam uitæ cito ſe extendat & cum ea cōiungatur, ſem aliquos ſignificat repentinam mortem. Alii qui dicunt, qd ſi due lineæ oriantur in fine menſalis, uel plures directe tendentes ad radicem indicis & in ipſa intrent, mors ſubitanea arguitur, ut in manu mea habeo, ſi alia cuadaſ inſortioria in futurum mortem talem credo mihi euenturam ad annos. 66. uel circa. **Quando media naturalis fuerit breuis**

TERTIVS

¶ tangat mensalem ¶ sub medio digito sciat ipsam, improp-
bium significat hominem. Et qui sit in iuuetute moriturus uio-
lenta seu repentina morte, ut dicunt chyromantici moderni.

¶ Tricassius Mantuanus.

N isto cap. sciendum est q̄ quis Cocles dicat istius
modi signa mortem subitam ex appoplefia signi-
ficare, attamen ¶ aliqua eorum mortem inolen-
tam ex improviso autumare possunt. Vnde ipse
Cocles qui in manibus suis .8. signum habebat oc-
cusus fuit ab illo Guidone Pisarense, quem adeo in cap. 239. in-
iuste diffamat. ¶ Septimum autem signum uerum esse intelli-
gitur quando mensalis circa oppositum anularis extenditur
uersus uitalem. Si autem extenderet se usq; ad oppositum ipsi-
us anularis uersus medium, ¶ deinde ad uitalem ascenderet,
significat q̄ talis mors subita non eueniet sibi tam immature
ueluti si in principio ipsius montis anularis uersus uitalem ra-
musculum deflexisse ad uitalem. ¶ Cum autem dicit fortus-
na hęc sue casus accidere posse etiā hominibus regulatis, hoc
uerum est, maxime autem propter studium accidit, s. propter
maximam continuationem studii. s. ante ¶ post comestione-
immediate accedendo, aut forte propter aliquam maximam
imaginationem aut tedium aliquod. Nam calor naturalis siue
uirtus ætina cum succurrere uult cerebro siue uirtuti fanta-
sticæ auxiliari, cibum relinquit ¶ ad caput ascendit, unde et
cibus remanet indigestus, ex hac autem indigestione ascendunt
uapores frigidi ¶ uiscosi, et spirituum meatus obturant, pan-
latimq; ex tali obturatione meatum ac spirituum uitalem
remissione, appoplefiam incurrunt quicumq; in huiusmodi oc-
cupantur. ¶ Et ego Tricassius anno ætatis mee. 29. in tali pos-
riculo laboravi. 16. Iunii, hora. 18. 15 21. in Patanino gymnas-

110. Et nisi sociorum patrocinio deiq; gratia intus fuisset iam
 uitæ meæ tempus finieram. Rei autem huiusmodi signum in
 me est. 9. signum hic ab ipso adductum. Quintum quoq; sig-
 num in manibus meis conspiciebam, dempto indice. Lineæ quo-
 q; uitalis in eodem tempore. s. circa. 29. annum inerat punctus
 ra quadam inscita. Ego autem in illo eodemq; tempore istius
 puncturæ eff. Etū finemq; præmeditans, offensionem capitis
 ualde prætimebam. Nonum quoq; signum adhuc simplici-
 ter non persistebat, immo naturalis adhuc proportionaliter ex-
 tendebatur ad locum suum, in medio tantummodo ramusculum
 extendens uersus mensalem, qui tamen in fine flexus erat nec
 ipsam mensalem attingebat. Vnde hoc intelligitur assequi quā-
 do tales effectus euidenter apparent.

Cap. xxxiii. de his qui habent egritudines membrorum.

Qui habent lineam saturninam oriētem a raseta
 et extēdētem se usq; ad radicem medii et exu-
 berantes lineas in medio tuberculo habuerint ner-
 uorum egritudinem patietur Em chyromantia
 eos, ut habet Ludouicus uitalis Philippi filius. Illi qui habent
 characteres Saturni in manu uel aliquem illorum, ut in. 2. libro
 patet, in. 4. cap. egritudinem neruorum patientur. Præterea si
 trianguli spaciū sit rugosum, siccitatem et discrasiam ner-
 uorum indicabit.

Tricassius Mantuanus.

Sciendum est qd huiusmodi infirmitates cōiter prone-
 niunt ex catarro aut aliquo simili humore qui
 ad neruos decurrunt, ex qua decursione indigna-
 ti retrahuntur. Et ideo rectior rēdum est ad illa si-
 gna que huiusmodi aut catarrhales materias ostēdunt, ut dice-
 tur in cap. 27. Et Em eorum demonstrationem iudicare.

TERTIVS

Cap. xxxiiii. de quartanariis.

Linea saturnina ualde longa precipue ad tubercu-
lum medii, quartanarium morbum promittit,
precipue si intersecetam, aut discontinuam, uel
malam dispositam reperiens. C Linea mensalis
male conditionata cum tali linea superius dicta, quartanarios
ut dicunt indicat, quia in quartanariis splen tionescit. C li-
nea mensalis, splenis denotat conditionem. C Scalam uel crati-
culam in tuberculo Saturni, quartanam dicunt significare.

Tricassius Mantuanus.

Efectus isti dicuntur ostendere quartanariam fe-
brem propter uniuersalem regulam quam habeo-
mus. s. q. saturnina male disposita, infirmitates
significat C eo longiores quo peius est disposita
s. intercisa aut tortuosa. Similiter C mons medii, aut linea me-
nalis male conditionata. Attamen et quandoq. (immo semper)
quando saturnina est nimis tortuosa C duplicata, Morbum
Gallicum notat. C Sunt etiam alia signa quae quartanariam
febrem nunciant, ut notatur in chyromantia mea figura. 42.
littera. O.

Cap. xxxv. de epidimia seu peste.

Iciunt prisca partes aegyptii atq. illustres mos-
dorni, q. quando linea mensalis se extendit ueh-
ementiter inter indicem et medium C sit gros-
sa cum uehementi rubedine lesionem capitis n. i-
natur, C per hac innumerales ego indicavi,
C inueni esse uerum, Aliqui recentiores (quorum noia ignoro, na
eorum libri carerent noie) obseruauerunt C scripserunt q. linea
superius posita aliquotiens epidimia seu peste morituros indi-
cat. Ego usq. ad hanc diem timui de tali pestifero morbo indica-

LIBER

re, nunc autem; per experientiam uidi hoc esse uerum. ¶ Metitur autem quidam obliquus chyromanticus, qui dicit quod quando mensalis curuabitur & cadet inter medium & indicem semper sanguinis effusionem quoquomodo significabit.

¶ Tricassus mantuanus.

llorum fundamentum quia dicunt morbum Epidemiae ex tali linea iudicari, est hoc. s. q. ex linea mensali iudicamus offensionem capitis quando descendit in medium duorum digitorum. Nam non potest dici q. semper uulnera significet, nisi alia linea corroborata ut dicitur in cap. 40. signo. 7. quoniam tales effectus non iudicantur per talem lineam. & talis qualitatis ac conditionis. Unde aduertatis q. talis linea debet esse grossa uersus finem, et etiam non est proprie ipsa linea Mensalis, imo est ueluti ramusculus ad ea descendens. ¶ Aliud quoque signum est quod posui in mea chyromantia figura. 46. littera. H.

¶ Capitulum. xxxvi. De cholericis atque melancholicis morbis.

inea saturnina incipiens a rasata manus uel prope & per medium manus deuenit usque ad radicem saturni & sit a paruis quibusdam lineis intersecta arguit cholicos atque melancholicos morbos in idiuuiuo prouenire, ut aliqui dicunt. Talem posituram tenet ille ingeniosus astronomie professor Lodonicus filius Philippi uitalis. Et ita teneo q. tale accidens posset cumifestare temporibus futuris. quia corporis sui bitudo est cholericum tendens ad adustionem, & est summe cogitabundus

atque studiosus sicut ille qui talia inuestigat.

¶ Tricassus Mantuanus.

Stud capitulum debet insimul esse cum. 27. quoniam uersantur circa eandem materiam. Et ta

TERTIVS

les linee intersecātes Mēsalē debent esse in Triangulo uel circa.

¶ Capitulum. xxxvii. De his qui apostemate moriuntur.

Postema est tumor præter naturam qui accidit in diuersis membris in corpore animali. Species uero apostematum sunt multe quarum cognitio nūc ad nos attinet. Si quis habet paruum manum et digitos grossos talis ex apostemate morietur, ut formice ualde uili placuit.

¶ Tricassius Mantuanus.

¶ Manus intelligitur esse parua respectu corporis. Digiti autem dicitur esse grossi respectu ipsius manus.

¶ Capitulum. xxxviii. De signis lepre.

Icut dicit Auicēna in Fen. tertia quarti tractatus Lepra est infirmitas mala, pueniēs ex aspersione cholere nigre in toto corpore, quare corrūpitur cōplexio mēbrorum forma et figura ipsorum. Quattuor autem sunt species quas chyromaticus in specie ignorat in generali autem aliquid potest iudicare. ¶ Si cadunt unguens cum facilitate sine cā manifesta, ut est lesio, aut cōtusio et his similia, lepram denotat. Dicunt quidam quod in superiori parte policis iuxta inguem talis figura. V. apparuerit lepram significat istud ego tamē nunquā uidi. ¶ Si in principio linee uite oriuntur linee tortuose tendentes uersus montem policis, et quedam tortuosa uel tertia linea scindens eas est signum menture lepre.

¶ Tricassius Mantuanus.

X. 2. signo huius cap. Ego iudicavi semper Morbum Gallicum, et ita inueni uerum esse attamen habentes talia signa quodammodo semper aliquantulum euadunt ex tali Morbo seu infirmitate ita quod quodammodo non uidentur talem infirmitatem habuisse.

¶ Capitulum. xxxix. De his qui habent genitores stultos, et

qui cito mortem incurrant.

Irrem est q̄ chymatrico cōcessum sit de stultitia parentum iudicare & q̄ natura in manibus de hac re signa posuerit. Figura ut sic. D. in loco solis male disposita significat aliquem habere patrem stultum & cito mortem incursum.

¶ Tricassus Mantuanus.

Escio quomodo uir iste stultitiam suam tam inutile ac manifeste ostendat, eo autem magis mirandum est, quo aliquali inconstantia semper obloquitur, cum falsam aliquam sententiam proponit, ac si talē suam bestialitatem huiusmodi suis obloentionibus, alii paliatā eē nō agnoscerēt. Etenim nō adeo ignarus est, q̄ se falsum dicere nesciat, cum superius cap. xi. dixerit se nunq̄ nec minimā experientiam harum litterarum diuinissimam habuisse, attamen suis cum fabulis quacūq; uelle falsificare doctrinā. Dico igitur tale signum nō esse ueridicum, nulloq; pacto talē cognitionē habere possumus nisi forte ex indispositione corporali ac mēbrorum deformitate ipsius proprii subiecti in quo reperiuntur tales lineae hoc demonstrantes similiter ex lineis eandemmet in dispositionem significantibus. scilicet quo ad fatuitatem ipsius qui huiusmodi signa habet prout sunt Anguli disuncti in ipso Triangulo similiter & naturalis in perfecta aut nimis brevis.

¶ Capitulum. xl de uulneribus capitis, collo, gula & facie.

Vot lineae scinderit mediā naturālē superius diuidentes circa caput collū & gulā tot uulnera ostendūt. ¶ Si linea mēsalis cōiungatur cū linea uitae & ibi faciat angulū cū ea, et nō sit ibi mediā naturalis uulnerabitur ex ipso. Et fortasse cadet in ma-

TERTIVS

nibus inimici, & abscindetur caput eius. Aspicit igitur si hēet si-
 gnū esse superatū ab inimicis, aut nō, ut in suo capitulo. patebit.
 ¶ Si linea mēsalis inter duos digitos se extēderit, per vulnēra
 seu lesionē capitalē moriturū aut grauiter offēdi ostēdit. Et illud
 intelligitur quādo est in ultima sui parte protēsa grossa &
 rubra. Si subtilis & inferior circa faciē & gulam lesio erit, si
 maiori cū uigore in dextra, in parte dextra erit offēnsio. Si in si-
 nistra manu, in sinistra parte indicabis, ut ego quotidie facio in
 meis pronosticis. Si multe rimule fuerint iuxta pollicem multa
 uulnēra in iuuetute manifestātur, si iuxta lineā capitis. multas
 lesiones in frōte ostēdūt. si grosse sunt capitalia. si subtiles i frō-
 te aut facie aut in collo aut gula. ¶ Si qdā linea naturalis oria-
 tur ex mēsalī & scindat recte digitū indicē, & talis linea sece-
 tur iuxta radicem a quibusdā lineis uel linea significat plagas
 uel plagā circa frōtē uel caput, Et hoc idē, significat quādo ipā
 linea mēsalis se extēderit ad radicē indicis. & fuerit grossa
 & intersepta. ¶ Tres uel plures curte lineae descēdētes per ra-
 dicē indicis uulnēra capitis uel colli significare uidetur. Quae
 si grosse fuerint & rubae futura uulnēra denotāt, si subtiles et
 pallide praeteritas ut recētiore aist chyromantici. ¶ Quādo
 inueneris quasdā lineas in indicē rectas, lineasq; inter primū et
 secundum articulum contētas, quot quot ipse fuerint, tot iētus
 in capite significabunt, & etiā quando mēsalis extēdet se
 inter indicem & medium & non attingent, iētus quidē pol-
 licentur sed mortales non erunt, sed si nō attingerit utraq; iū-
 cturam, iētus capitis, non tamen ferro euenturus significatur
 ut coruus noster tenet & pingit.

¶ Tricassus Mantuanus.

Inule i. 4. signo itelligūtur iprincipio ipius uita-
 lis. uel circa. Et quādo i capite futuras eē ostēdit

nō intersecant ipsam Vitalem. Et quādo ostendunt futuras esse circa frontem intersecant ipsam vitalem uersus. Naturalem. ¶ Quo ad. 6. signum sciēdum q̄ tales lineæ intelligūtur descendere uersus Montē ab ipsa Radice indicis. ¶ Sciendū quoq̄ q̄ quis in particulari descēdit nominatim, ad collū, ad faciē, ad frontem, et similia, attamē ipsius propria significatio est q̄ uulnera in capite notant, et hoc ē in ipsius Chyromatiæ diuisione, quæ omnia cōprehendit sub minus nominis simplici significatione, ut dictū ē in Chyromatiā mea. 2. pte. Not. 12. ca. 1.

Capitulum. xli. De uulneribus pectoris.

S In mōte mediū sunt sine lineæ parue ac cōuicine tuberculo. ascendentes per tuberculum breues et equidistātes, uulnera in pectore arguunt ut recētiore testantur. ¶ Si multe rimule subtiles et rubæ scinderint lineam mēsalei iuxta radicē multa i pectore uulnera hoc est lesiones arguunt. ¶ Aliquī scribunt si linea mēsalis se porrexerit ad radicem indicis et fuerit subtilis et rubra, et bine lineæ scinderint, uulnere in pectore secūdū Chyromaticos denotat. ¶ Omnes lineæ antedictæ per experientiam usq̄ ad hanc diē mihi ignote sunt. Tamen semper notauī quod quādo linea mēsalis est rubea et subtilis in directō duorum digitorū, scilicet indicis et mediū aut aliquāliter intrauerit inter ambos, aut prope indicis montem aut in radicē ipsius interius q̄ uulnera pectoris indicat ut in multis iudi p experientiam,

Tricassus Mantuanus.

Circa. 1. signum huius capituli sciēdum est q̄ tales lineæ debent esse propinque ad ipsius Mediū Radicem et in mōtem inclinantur, et eo magis quo rectius et immediatius in ipso Monte inclinantur et non ascendunt ad tuberculum, eo minus nocent, nisi

TERTIUS

forte essent tortuose aut male apparentes. s. rectas siue directas. per motum ascendendo. ¶ Falsum est signum. 2. ¶ Quo ad. 4. sciendum, qd ipse Cocles (ut etiam narat per quoddam exemplum) uult omnino qd quando linea Mensalis ascendit inter medios Dig-
gitos ad Radicem indicis, siue sit intersecata siue non, dummodo sit subtilis semper sufficiat percussione siue uulnus. Et hoc pro-
uenit quia non reminiscitur eorum que dixit in cap. pcedenti. 3. si-
gno. ¶ In fine. 25. capituli. Ex quo facillime appet qd ueridica sit eius Doctrina.

¶ Capitulum. xlii. De uulneribus dorsi ¶ uentris.

Quando linea media naturalis in medio loco scin-
ditur a quadam linea circa uentrem ¶ dorsum
uulnera indicat. ¶ Si quedam lineae grosse et par-
ue descendant a radice medii per motum ipsius pla-
gas in uentre uidetur ostendere. Si multae rimule
grosse scinderint lineam mensalem iuxta indicem uulnera seu le-
siones circa uentrem significant. Si subtilis sit inferius, idem ma-
gis infra denotat. Scias tamen qd uulnera possunt intelligi aut
a causa primitiua, ut est contusio flagellatio, ¶ casus ab alto.
Aut a causa antecedente, hoc est humoralis, sicut est exempli gra-
tia, apostema seu bottor, excoariatio, ulcera. ¶ similia que chy-
rurgicus aliquando incidit, cauterizat seu facit operationes que
causant uulnera. Verum physonomus aut chyromanticus ad ta-
lem particularitatem non potest deuenire. Ei tamen sufficit, ¶
sat est, si dicere potest lesionem licet non determinet causam aut originem
illius lesiois aut uulneris seu percussiois.

Letricassus Mantuanus.
Inae posite in. 2. signo debent esse aliquantulum incli-
nate uersus montem Annularis, aut esse prope Ra-
dicem ex illa parte que est uersus Annularem ¶ si contrari-

modo se haberent, significant talia vulnera seu percussiones in pectore futuras esse. ¶ Quo autem ad id quod dicit in fine tertii signi. Videatis meam chyromantiam in secunda parte, capitulo primo. Not. 9. ¶ Et habebitis eius declarationem, ¶ Et capitulo quinto, Not. penultimo, seu capitulo sexto. ¶ Alias quoque multas falsitates dicit, quas tamen obmitto, nam in primis libris declarate sunt.

¶ Cap. xliii. de vulneribus renium.

Si quedam parue ¶ grosse ¶ recte lineae descendant a radice medice, in renibus vulnera diuident, ¶ In multis chyromanticos, ego tamen istud per experientiam nunquam notavi.

¶ Tricassus Mantuanus.

¶ Signum hoc verum est, ¶ Et eo magis quo tales lineae sunt breues ¶ grosse, sicuti dixi in chyromantia mea, in tertia parte figura iagesimanona. ¶ Quo ad alia videatis figuram. 49. ibidem annotatam littera. D.

¶ Cap. xliiii. de vulneribus cordis.

Veniamodum scribit princeps Aboali abinseni, hoc est Auayma quarta quarti, capitulo secundo. Aliqua membra sunt in quibus quocumque cadunt vulnera, magnificatur eius nocumentum, ¶ Et ut aliquid quando iubus in talibus locis non interimit, sed hoc est raro. Membra autem sunt haec, vesica, cerebrum, ¶ renes ¶ intestina minuta, ¶ et par, ¶ Quis ut dixi in talibus locis vulnerati aliquid quando euadant, cum maxime est quid leue. Si autem in corde vulnus accidat, semper salus ab illo separatur, nam cor est basis ¶ fundamentum uitae, quo vulnerato ¶ ita deficiat necessesse est. ¶ Ostendamus igitur in hoc loco signa vulnerum quae restaurari non possunt aliquo medicamine uel artificio, ¶ quae

TERTIVS

Sepissime subito interficiunt. **E**dicunt ergo quidam recentiores observatores q̄ quando linea circularis inuenitur in linea cordis siue in vitali vulnera in corde denotat, quod nunq̄ a me observatum est.

Cap. xly. de vulneribus coxæ.

I quedam linea recta et bene colorata ex radice medici oriatur et extendat se per medietatem digiti et secetur a quibusdam lineis et aliquos chyromanticos, vulnera in coxa ostendunt, et hoc ego multotiens expertus sum.

Tricassius Mantuanus.

Et istud signum verum est, et multotiens experientia testebatur, et iudicando verum prædixi. Videatis quoq; circa huiusmodi signa chyromantiam meam, figura vigesima nona, et 47. et 49.

Cap. xlv. de vulneribus genu.

Rinceps medicorum scribit quarta quarti, cap. 3. vulnera que cadunt ante genu apud rotulam sunt periculosa et insanabilia, et si sanantur illud fit raro et cum difficultate. Et hoc accidit propter seua accidentia que illi loco eueniunt.

Et huiusmodi sunt etiam vulnera que fiunt in extremitatibus lacertorum. **E**dicunt ergo signa vulnorum que in genu cognoscuntur. **E**linee grosse in radice auricularis procedentes vulnera in genibus et deorsum significant. **E**quando duæ lineæ subintrant medicum cum auriculari et in longitudinem, vulnera in genu uel infra, futura sunt.

Tricassius Mantuanus.

Eiusdem effectum habent etiam si sint duæ lineæ dummodo sint inter cise, quādo autem nō essent inter cise, siue unam, siue plures, significant ingenii ac intellectus bonitatem.

Circa primum signum sciendum est quod talis linea debet esse ad radicem auricularis et inferius inclinata uersus percussione. Videatis etiam. 49. figuram in mea chyromantia et habebitis ueram solutionem.

¶ Cap. XLVI. de uulneribus genu.

Rinceps Medicorum scribit quarta quarti, cap. 3. uulnera que cadunt ante genu apud rotulam sunt periculosa et insanabilia, et si sanantur illud fit raro et cum difficultate. Et hoc accidit propter sua accidentia que illi loco eueniunt, et huiusmodi sunt etiam uulnera que fiunt in extremitatibus laetiorum. Dicemus ergo signa uulnerum que in genu cognoscuntur. Linee grosse in radice auricularis procurrentes, uulnera in genibus et deorsum significant. Quando due linee subintrant medicum cum auriculari in longitudinem, uulnera in genu uel infra denotant.

¶ Tricassus Mantuanus,

Ecce quod Cocles dicit in. 2. signo de infortuniis ab anchis usque ad extrema digitorum, intelligendum est etiam de omnibus aliis signis huius cap. Est pars quinta corporis humani, ut dixi in. 2. parte cap. 1. Not. 12. tales autem linee sunt a naturali uersus mensalem. Quo ad. 4. signum sciendum quod faciliter unusquisque posset decipi, quoniam etiam ibidem, quando alie linee similes inueniuntur, ut habetur in chyromantia mea, figura. 15. et. 18. Iste autem (quas hic anostat Cocles) non attingunt proprie radicem auricularis, sed apparent uersus finem primae iuncturae et finem secundae. Quo ad. 5. signum dico omnia falsa esse, talisque sententia falsa est, nam contrario modo se habet. scilicet inter anulare et auricularem, ut experientia propria saepius prof-

TERTIVS

boni. Et hoc signum ¶. 2. capituli sequentis falsa sunt, ¶ contra id quod dicit in cap. præcedenti. 2. signo, Quis enim opinio nem aliorum loquatur. Et adhuc sciendum est quod tales lineæ sunt inclinatæ uersus auricularem, significant uulnera ad inferius, si autem magis uersus anularem. uulnera in coxis notant.

¶ Cap. xlviii. de uulneribus brachiorum, seu manus magnæ.

Manus magna intelligitur ab humeris usque ad digitorum extrema. Si igitur quedam lineæ grossæ ¶ rubeæ ueniant a mensali et extendantur per montem auricularis, ¶ non attingant radicem

eiusdem auricularis, uulnera seu plagas in brachiis uel mani bus ostendere indicantur. ¶ Quot lineæ erunt inter auricularem ¶ solarem, tot lesiones in manu magna ostenduntur. s. quando sunt in fine pulpe circa principium digitorum. Et in illa parte ubi sunt uigrosiores lineæ, in illa parte sunt lesiones maiores. Et ego lineas habui annis elapsis, ¶ ita fuit uulneratus graui ter in manu mea dextra, ut patet per cicatricem, ¶ quia lineæ minus apparebat in manu sinistra, ideo post primam offensionem paucis diebus cum essem in prælio cum inimicis meis cum plumbea pila fui iterum uulneratus in brachio sinistro cum magna contusione. Resoluantur aliquoties tales lineæ effectiue in uulnera cum effusione sanguinis. Aliquoties fit contusio et hæc sine sanguine, aliquando fit dislocatio ¶ fractura. Aliquoties per signum carceris habent torturam, funiculum, aut patibulum. Aliquoties patiuntur apostemata quæ medici incidunt. Aliquoties significatur ignis combustio, ¶ multos ego uidi ut ita dicam, sturpiatos, seu defectuosos. ¶ Dixit pictor chyromatie. Quando rimulas ab auriculari exeuntes inueneris, si quæ a radice ad secundum articulum in uentre digiti uersus domesticam partem tēdat suntque boni coloris, percussiones uel im-

pediment. & infirmitates in brachijs significat. & præcipue quando bene colorate & eleuate fuerint.

¶ Tricassius Mantuanus.

Sciendum q. 3. signum reperitur duobus modis, scilicet aliquando tortuose, aliquando autem recte, & hoc finem eorum propria dispositionem, omnes enim per transuersionem ipsius digiti ascendunt.

Si autem sunt tortuose significant ultra & infirmitates, quando autem directe sunt, uulnera siue percussiones notant. ¶ Secundum signum falsum est (ut dixi in cap. præcedenti) & adhuc. i. signum cap. 46. & hoc signum condecens erat locari. s. loco. cap. præcedentis, & 5. signum. cap. præcedentis in hoc loco poni, et hoc modo ueram significationem haberent. Cum autem ipse dicit huiusmodi significationis in seipso experientiam habuisse. Dico q. possibile fuit quo ad effectum ipsum, sed q. huiusmodi effectus illa fuerit signa, nullam apparentiam habet, immo est. contra regulam omnium Chyromanticorum. Hocq. in meipso & in alijs expertus sum nam in pede dextro siue in tibia percussione sustinui & secundo dispositionem & alias infirmitates. Et in sinistra similiter & maxime offensionem animalis. Quadrupedis. ¶ De. 3. etiam signo, uidere potestis in Chyromantia mea figura. 41.

¶ Capitulum. xlix. De his qui cadunt ab alto.

Itera. C. in quadrangulo ostendit inclinationem præcipitii ab alto. ¶ Si in monte manus uersus dorsum reperiatur quedam linea uenientes a percussione manus facientes angulum acutum in hoc monte ostendunt q. tales a casu uel præcipio peribunt.

¶ Si in principio lineæ uitæ soror in cōcauo manus reperiatur & ibi sit una linea secans ipsum, casum ex alto ostendit cum lep

TERTIVS

hione ut ego habui in manu mea **U** in me huiusmodi sensi esse
 Etiam. **U** Dicunt recentiores **Q** quando in tuberculo solis prope
 radicem digiti reperiuntur due lineae quae angulum acutum
 causant uersus digitum talis ex alto praecipitium patitur. Alii
 qui dicunt **Q** hoc eueniet per alienam uim, quod non obseruauit.
U Dicit auctor cuius nomen ignoro **Q** linea quae incidit lineam
 uitae uersus restrictam praecipitium ex alto denotare uidetur.
 Figura. **C** in loco matris aliquando casum ab alto indicat.

U Tricassus mantuanus.

In secundo signo sciendum est, **Q** quando esset ali
 qua linea quae scinderet talem Angulum in long
 gum significat quidem periculum illud incur
 rere, montis tamen periculum euadere, Quis **U**
 detrimentum aliquod sustineat. Talis quoque casus potest esse
 uoluntarius, ut, scilicet seipsum proiciat ab alto propter aliud
 maius periculum imminens. aut maius periculum, per illo tunc
 apparens. **U** Quo ad quintum signum sciendum **Q** talis linea,
 debet esse grossa **U** profunda, Et etiam si adhuc Vitalem inci
 deret magis uersus principium, **U** maxime si esset inclinata
 ueluti descendens uersus concavum, eundem tamen retinet signi
 ficatum. Et si uitalis in eodem loco uel circa esset fracta aut dis
 continua significat mortem, **U** illo in tempore quo per ipsam
 uitalis percipi potest. Et pro clariori sententia. Dico etiam ta
 lem lineam significare percussione in capite, **U** a casu siue
 fortuna scilicet aliqua fortuitu cadente. Si autem alia linea ce
 quasi e contrario in angulum uniretur significat percussione
 siue uulnus ex intentione causatum.

U Capitulum. l. De his qui cadunt ab equo, **U** quorum
 colla denodantur.

Vando in cacumine vitalis et medie naturae
is iuxta policis tuberculum existunt duae lineae
conuictae in angulo super ipsam vitalem, ca-
sum ab equo demonstrat, at si transversalis li-
nea cum diuiserit et lineam vitæ, colli denota-
tionem ob talem casum dicunt protendere, præsertim hoc con-
firmat auctoritas, et maxime nisi multum se extenderit ver-
sus pollicem.

Tricassus Mantuanus.

Vanuis Cocles in suo proprio originali non expo-
nat hunc signum iuxta meam expositionem, at
tamen sic esse reperitur. Ipse quoque dicit in pri-
mo initio vitalis. Ego autem in opposito anguli
supremi, nam ipse est proprius locus talis signi, sicuti et ex ex-
perientia percipietis. Hoc etiam quod dicit de casu ab equo
similiter intelligitur de quolibet alio animali quadrupede.

Cap. LI. de his qui inter feras periclitantur et saluantur.

I prope lineam capitis reperiatur spherica figu-
ra completa et bene apparens et circumscripta
bene colorata, inter feras periclitabitur, et hoc
tamen erit cum euasione.

Tricassus Mantuanus.

Ista figura debet esse aliquantum apparens (et non
iuncta ipsi naturali). s. aliquantum ampla et magna
et debet esse versus quadrangulum, et potius de-
bet esse veluti catenula quam simplex linea. Hoc autem
præmonco propter alias figuras similes, alterius tamen signi-
ficationis et qualitatis. Dicit autem quod etiam debet esse circū-
scripta. s. quasi duplicata, aut non multum profunda.

Cap. LII. de his qui a feris dilaniantur seu leduntur.

TERTIVS

Triangulus in summo angulo non cōnexus, sed pa-
rum distans, a cardiaca et media constitutus, a
feris dilaniari, aut grauius ledi nonnulli aiunt.

¶ Si media naturalis sit ualde tortuosa et ma-
le disposita et non continua, hominem a bestiis
occidi significat, aut mortis magnum sibi imminet pericu-
lum, praesertim si fuerit discontinua non circumscripta et ob-
scura. ¶ Si prope lineam capitis reperiatur sphaerica figura ob-
scura non circumscripta, habens interficietur a feris.

¶ Tricassus Mantuanus.

¶ Si alicui fortassis delectabile uideretur aliquod istorum si-
gnorum conspiciere. s. primum uideat. 23. figuram meae chyro-
romatiae quae et talis angulus possit strictius inueniri. ¶ Ter-
tium quoque signum ponit quod idem est quod capitulum praecedens.

¶ Cap. LIII. de morsu canis uel quadrupedis.

Quando prope mensalem uel uitae lineam triangu-
lum inuenies, morsum canis ex improviso dicitur
minari. ¶ Dicunt aliqui quod si reperitur quod lineae
curuae sint inter spatium iuncturarum alicuius
digiti per rectam positionem, morsum canis uel quadrupedis
dicuntur significare, expertus loquor ac scribo. ¶ Quando fue-
rint duae paruae lineae in percussione manus, hominem a bestiis
morsu affici dicunt significare, et praecipue a canibus.

¶ Tricassus Mantuanus.

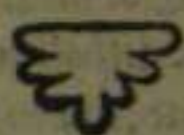
Ocles narrat dispositionem figurarum. 2. signi.
sed ex defectu impressoris non annotatur. Debent
autem esse ut ego notavi in chyromatia mea fi-
gura. 29. littera. L. Et cum huiusmodi lineis uidi quos-
dam fortiter morficari a quodam Catto domestico. ¶ Lineae
autem ille quas ponit in. 3. signo debent esse breues et grossae, et

ascendere uersus montem.

Cap. LIII. de his qui ab igne cremantur, ac per eum damnum patiuntur, aut cocturam.

1
2
3
4
5
6
7
8
Icūt aliqui q̄ tales ea
Etres cum fuerint uel
earum ppe primā iun^{ct}

ra^{ti}
una
tu

ram policis inter initium lineae cardiace, et ip^sam iun^{ct}uram, igne comburi ostendunt, quod ego nunq̄ obseruaui. Si duo acuti anguli in quadrangulo reperi^{ant}ur et transuersa linea eos secuerit, uel per directum tetigerit et in inferiori parte quadranguli, igne perituri ob hoc iudicatur. Quidam cuius nomē ignoro scribit q̄ lineae tres ueniētes a prima iun^{ct}ura policis uel sub police in lineam uitae, ostendūt igne periclitari seu mori. Littera. C. in loco Veneris ostēdit q̄ habens propter ferrum uel ignem patietur. Si una linea transuersauerit angulum supremum quasi in fine, et maior pars de ea fuerit in inferiori parte, talis habens igne morietur, ut dicunt. Plures lineae se coniungentes et incipientes a uitali crassae et directae sursum policem uersus ascendentes, tamen ipsam contingentes, mortem in igne significant. Si uero a police descendant deorsum nec tangant lineam uitalem, periculum in igne, et commissum facinus aut scelus, et superbiam, iracundiam, leuitatem et fugam minantur. Cui aperissime dicit Anthiocus. Dicit Coruus, quando manus extrinsecus infra supremam compaginem habeat lineas duas inter se coniunctas, magnum damnum ignis minabit. Dicunt aliqui, q̄ quando inueneris duas lineas adiacentes super lineam uitae prope radicem policis extra positas inter indicem et policem, hominem significat ab ignea combustionē damnum aliquod sustinere uel in rebus, uel in corpore proprio.

TER TIVS

¶ Si linea vitæ superius tumescant in multis locis uersus pollicem propter ignem laborantem demonstrat. Nisi tamen ego de combustionem usq; ad hanc diem iudicauim. ¶ Si autem figura .C. fuerit in loco solis lesionem ab igne minatur.

¶ Tricassus Mantuanus.

Rimum signum. ¶ .3. ¶ .6. idem sunt quo ad positionem siue unionem, ¶ .1. ¶ .3. descēdāt uersus vitalem. ¶ .6. autem ascendatur uersus pollicem, ¶ eandem significationem retinent Ipse namq; scribit ea que ab aliis scripta reperit. Ego autem scribo que propria experientia percipi. ¶ Illud autem ¶ .5. signo dicit ¶ .5. quando tales lineæ coniungunt se uersus Vitalem significat hominem nequam. falsum est. ¶ Quāuis uero illa figura illarum linearum positarum in .1. signo parua sit, nihil ad hoc refert, nam tantummodo modum illarum linearum ostendunt. ¶ Septimum autem ¶ .8. signum idem sunt. ¶ Quo autem ad .9. non est intelligendum, ¶ linea Vitalis sit proprie tumida sicuti ex proposito declarauim (.7. li. cap. 1. 2. partis. Not. ultimo) quid sit linea. Tumida, immo intelligendum est hoc in loco Vitalem tumidam esse quādo apparet aliquantulum eleuari uersus Montem Policis, ueluti etiam aliquantulum figuratum apparet in Chyromantia mea figura. 9.

¶ Capitulum. ly. de amputatione capitis aut suspensione.

Ensalis linea si cum linea vitæ coniungatur et faciat angulum cum ea. ¶ non sit ibi media naturalis talis decapitabitur ex improviso fortasse ab inimicis. Et aliquoties sententia prætoris ¶ correspondentiam aliarum linearum. ¶ Si autem hæc linea non coniungatur sed respiciat mediā naturalem crit in periculo ¶ timore mortis attamen euadet. ¶ Si

LIBER

3 quædam linea circuit pollicem iuxta supremam iuncturam eius
 suspensionem denotat. ¶ Si linea arcualis quæ est in dorso digi-
 4 ti uersus iuncturam cōiungatur cum quadam alia arcuali exi-
 stente ex parte ungule suspensionem denotat. ¶ Si in dorso polli-
 cis apud ungues reperitur forma spherica completa suspensio-
 nem minatur. Iterum si reperiat super dorsum pollicis in ul-
 tima iunctura spherica forma iuxta unguē ¶ Ille circulus rea-
 liter intersecetur in medio ab una linea per transversam positus-
 5 ram suspensionem aut strangulationem minatur. ¶ Quando in
 prima iunctura pollicis reperitur linea continua grossa ¶ ruf-
 6 bra circueus ipsam iuncturam amputationem capitis signifi-
 cat. ¶ Si inter primam ¶ secundam iuncturam pollicis in par-
 te domestica reperiantur una uel plures linee uehemēter arcua-
 les ¶ sunt rubee ¶ crasse, suspensionem minantur. ¶ Si uero
 linea supradieta non ualde circuit pollicem cadet in periculum
 7 atamen bene euadet. ¶ Si figura ut quadrangulus in angulo
 sinistro aut in triangulo apparuerit, Em Vgonem habens illam
 8 suspendetur. ¶ Raro euadunt a suspensione aut a mala morte il-
 li qui habent lineas principales tantum cum residuo infortuna-
 9 tas ut multoties notauimus ¶ præcipue in anotomizatis. ¶ Si li-
 nea semicircularis iuncta lineæ uitæ fuerit in sinistro angulo
 uel in aliis angulis uel in triangulo in cruce esse ponendum ha-
 bentem existimant. Antiquiores uocabāt crucem illud quod nos
 dicimus fircam ¶ non est uis quam formam habeat dummo-
 do pro patibulo quodam ponatur.

¶ Tricassus Mantuanus.

Delariorem noticiam habendam. primi signi re-
 curdum est ad ea quæ dixi in capitulo. 40. signo.
 2. ¶ in Chiromantia mea. 2. parte. cap. 6. Simi-
 liter ¶ omnium signorum huius capituli.

TERTIVS

¶ Capitulum. lvi. De his qui sunt saturati seu fascinati.

Scribit auctor quidam cuius nomen ignoro ¶ hoc signum. i. per transversum in secunda ium Etura medii significat esse fascinatum siue saturatum, Et ei data est res uenerosa, Et mala in cibo siue in potu.

¶ Tricassus Mantuanus.

¶ Istud idem signum, significat etiam quandoq; uenenari aut etiam aliquo ueneroso animali offendi.

¶ Cap. lyii. de his qui patiuntur morsu equorum.

Quando in secunda ium Etura medici inueniuntur bine linee tortuose significat morsum siue uulnera ab equis facta dicunt chiromantici.

¶ Cap. lyiii. De his quia fratribus interficiuntur.

Quadrangulus in monte manus iuxta ipsam per cussionem significat habentem interfici a fratribus suis ut ait quidam.

¶ Cap. lix. De signis magni seu parui iecoris.

Digiti longi longitudinem auricularum epatis signi fiant, magnitudo eorum eiusdem declarant magnitudinem paruitas uero paruitatem plumbei-
tas digitorum discrasatum epas denotat.

¶ Capitulum. lxii. De qualitatibus ingeniorum.

Ingenium est rectus et uniuersalis discursus ad cognitionem rerum sensibilium siue agibilium in una quaq; re. Cuius sunt tres differentie. Prima est ingenium equale temperatum. Secunda est in-

genium nephandum seu prophatum aut uasfrum. Tertia est, ingenium ad omnem partem applicabile. Primo accipiam ingenium tantum in rebus moralibus que habent et proximis utiles existunt. Et istud causatur a temperamento spirituum in de

bito & proportionato organo applicato, quod per maxime differtur a cōditiōe oculorū qui sunt caprini seu coloris cœlestis, ætropsi, aut qui inter nigrū & uarium mediū sunt, nec multū radiosi neq; cū aliqua macula, aut rubedine, aut citrinitate, & qui sunt in debita positura idest nō nimis cōcaui neq; protēsi ad exteriores partes sed medio modo se habēt & tates ī manibus habēt angulum acutum & plerūq; triangulum. ¶ Secundum ingenium nō applicatur nisi ad malum. ut puta ad homicidiū; uolūtariū deceptionemq; aliorum et ad crudelitatem & fraudes & falsos contractus & istud est ratiōe caliditatis aut frigiditatis intense. Si est cum caliditate utitur nimia audacia & leuitate motus, & multis uerbis & similibus. Si est ratiōe frigiditatis, hoc fit ex materia melancholica & quicquid facit cum timore pigritia & blādis uerbis operatur. Et talis aliquoties habet oculos profundos cum maculis, & intuitus eius est ut serarum, & plerūq; caret angulo supremo, & aliquādo in eo saturnina linea reperitur, & talis est pater fraudis atq; malignitatis, & si angulum supremum habet reperitur cum lineis crassis atq; rubicundissimis. ¶ Tertia uero īgeniū species medium tenet in prædictis signis & cōditionibus & applicatur ad res congruas & incongruas. Nota q̄ non reperitur in diuiduum sine discursu & ingenio nisi comparatiue, cōparādo unum alteri uniuersaliter. Quia nō est homo tam rudis īgeniū quā in suis negociis non discurret aliquualiter. Sūt etiam alii qui sunt dotati a natura in aliqua mechanica arte aut alia re particulari miro modo quod cognosci nō potest. ¶ Dicamus igitur de bono & equali ingenio secundum signa, ¶ Triangulus penitus equilaterus bonum indicat ingenium. ¶ Si linea capitis fuerit recta & gibbosa & boni coloris & bone latitudinis & sufficiētis pfunditatis bonū intellectū & clarum signū

TERTIVS

ficat precipue quādo nō se extendit per tuberculum lunae. **¶** Li 3
 nea epatis si in superiori parte angulum nō acut sed rectū con
 stituit acumen ingenii ostēdit. **¶** Taetus temperatus **¶** bonus 4
 qui magis appropinquat caliditati et lenitati q̄ frigiditati aut
 asperitati, **¶** magis carnositati q̄ macillentie arguit bonitatem
 complexionis **¶** optimum ingenium ut manus mea indi
 cat. **¶** Quādo angulus causatus a linea uitæ **¶** epatis et fea 5
 rint crucē significat bonitatē intellectus **¶** naturaliter ille est
 inclinatus ad bonum ut teneo in manu mea dextera. **¶** Quādo 6
 linea epatis **¶** saturnina cū media naturali, seclinet in fine, cau
 sat triāgulum, tūc significat dispositionem ad nigromāticam
 futuitatem, incantationes **¶** similia. Et si proportionē optima
 reperiātur subtiles indagatores antiquorum negotiorum ac re
 rum sublimium ostēdit, quæ principiis carēt. similiter **¶** adu 7
 nata. **¶** Qui habēt palmam longam cum proportionatis digi
 tis bonum indicāt ingenium in multis operibus. **¶** Ungues la 8
 ti **¶** longi decēter tenues **¶** splendidi, sub rubentes dāt signum
 optimi ingeni, ut inueni semper. **¶** Color albus **¶** quasi perspi 9
 eius clarus **¶** subrubēs aliquantulum, qualitatem ingenii cōmū
 nem ac bonitatem **¶** mores optimos ostēdit, talis enim color
 debet esse in toto corpore bene disposito, imaginamur enim **¶**
 corpus prospiciuum album extendatur super corpus sanguineū.
¶ Quicumq; pilos decētes indebita quantitate habuerit su 10
 per dorsum manus **¶** specialiter circa partem inferiorem **¶**
 circa pollicem, **¶** super digitos signum est bonæ cōplexionis **¶**
 naturæ, **¶** per cōsequēs bonum ingenii rēpēntāt. **¶** Aliqui sic 11,
 scribunt, **¶** in hoc uidetur esse aliqua differentia. Pili decēter
 parui in dorso manus nersus percussione, **¶** super dorsum quat
 tuor digitorum super primas duas iuncturas, si pili sint pauci
¶ parui **¶** permixti coloris significat ingenium subtile **¶**

- 2 altum & penetrabilem intellectum. ¶ Tuberculus Mercurii
 quando reperitur cum bonis & nitidis lineis prope radicem ar-
 13 guit bonitatem ingenii dummodo locus sit clarus. ¶ Si in di-
 gito minimo reperiuntur lineae pulchre & clare per longitudinem
 4 ingenium bonum praestant. ¶ Si una valde longa linea vel plures
 reperiuntur in digito minimo oriētes a radice digiti extenden-
 tes se usque ad secundam aut tertiam iuncturam bonum & fa-
 15 mosum ingenium indicāt. ¶ Si linea in rasetta ionica fuerit cō-
 tinua & recta brachium circueus bonum ingenium promittit
 & moderatum in rebus suis peragēdis, & denotat hominem
 16 boni cōsiliū, qui & semper studet bene uiuere. ¶ Color brunnus
 clarus bonum ingenium & mores indicat Dixit auctor inco-
 17 gnitus. ¶ Si in medio spacio inter lineas trianguli sit planicies
 bonam complexionem significat maxime si bene coloratur, &
 18 ex cōsequenti bonum discursum & ingenium. ¶ Si in manu sint
 multae lineae trāsuerſales ſcindentes lineas naturales enim ſubti-
 litate ſui corporis ſubtilitatem ingenii arguūt. ¶ Linea epatis
 91 cum trina ſui proportione & ſitu, & colligātia nō in ſecta &
 ſi ſit locus coloratus bonitatem ingenii promittit. ¶ Linea ſol-
 20 laris cum trina ſui diſpoſitione in diametro digiti uſque ad ra-
 dicem bonum demōſtrat ingenium. Et ſi fuerit duplicata aut tri-
 plicata in radice intēſum magis dat pronosticum. Valde felix
 ingēium eſt illius qui habet triangulum equilaterum cum linea
 ſolis ut notatum eſt, & ſi habeat locum mercurii bene cōditio-
 natū, & ſimiliter iudicis tuberculum eminētē lineatum atque
 coloratum, & tuberculi manuū eminētes colorati atque lineati
 cum ſuis cōditioibz ingenii bonum deſcribūt, fama nāque iſtius
 ad aſtra uſque perueniet. ¶ Linea ſaturnina cum trina ſui di-
 meſione et poſitura bona ita quod nō trāſſerat ſe ad mēſalem ſed
 ad mediam naturalem ingenium in rebus antiquis praestat, &

TERTIVS

si habuerit correspondētiam bonam hoc idem fortificat, si autē
 malam habuerit correspondētiam ingenium prophānum præ-
 stat. ¶ Si una linea bene conditionata reperitur in mōte Satur-
 ni iniiciens a mēsalī usq; ad radicis mōtem si deuenierit inge-
 nium bonum ostēdit maxime in agricultura & rebus antiquis
 ¶ Notauit etiam multoties ingenium esse sopitum atq; suffoca- 21
 tum a rebus ueneris, ut in luxuria & cū pelicibus. Ex quo ui-
 di tales habētes mōtem ueneris ualde tumefactum clarū atq;
 coloratum & linearū cū proportione in minimo mōte, & aliis
 effeminatis pportiōibus ut in isto. 3. lib. patebit. ¶ Manus con- 22
 caua cum bona soliditate acumē ingenii uidetur ostēdere, Arti-
 culi digitorum proportionati nō tumefacti ingenii præstatiā
 denotāt. expertus scribo. ¶ Linea cordis stricta & subtilis & 23
 bene colorata & specialiter uersus mediā naturalem hominem 24
 sani cōsiliū atq; subtilitatem itellectus arguit. ¶ Quando linea
 uitæ fuerit acuta & superius cōiuncta significat hominē sub-
 tilis imaginationis & boni cōsiliū. ¶ Quando prosperitatis 25
 linea seu saturnina ad mediā naturālē deuenierit et quasi suocur-
 su uideatur eam offendere probū significat hominem & inge- 26
 nio magno, & de hoc non est dubium, & ortus suus debet esse a
 rascetta aut prope. ¶ Quando linea cardiaca uersus restrictā 27
 fuerit crassa & boni coloris hominem boni arguit cōsiliū, subti-
 lem & ingeniosum atq; fidelem omnibus, catholicum quoq;
 indicat, ut dicit niger coruus. ¶ Quando linea uitæ in uertice
 fuerit inuenta bifurcata et unus de illis ramusculis faciat acu- 28
 tum angulum cum mediā naturālī bonum ingenium largitur
 atq; consilium & uirtutem, amatorem quoq; & uerecundum.
 ¶ Quando inueneris tres ramos a rascetta orientes qui uitæ 29
 coniungātur, quūq; postea cum bassi trianguli manus foueae ad-
 hereant, acutum ingenio, animo forti iustitiæ amatorē & prof-

bum hominem aiunt ostendere.

¶ Tricassus Mantuanus.

Misi. 60. et 61. capitulum tanquam uana et fabulosa. Quo autem ad. 2. signum huius. 62. ca. sciendum. ¶ Naturalis dicitur esse recta et gibbosa, quando ex qualitate sua ac propria dispositione recta est ac continua attamen in Angulo supremo est aliquantulum inclinata uersus quadrangulum, itaque Angulus supremus est aliquantulum obtusus. i. largus sed tamen iunctus et coniunctus, et demum Naturalis ipsa ad suum cursum protendit. ¶ Quo ad. sciendum quod linea. Epatis, dicitur Vitalem seccare in modum Crucis. quando. Angulus Dexter est aliquantulum rectus et ipsa linea Epatis intersecans uitalem aliquantulum ipsum Montem policis ascendit, sicuti apparet in Chyromantia mea. 3. parte figura. 10. ¶ Quo ad. 6. signum sciendum est quod non solum illa Saturnina quam ipse exponit illum effectum significat, sed quolibet alia linea quae a Monte manus intersecet et Naturalem ascendat. ¶ Cum autem dicit illas scientias propriis carere principiis. Dico ipsam istiusmodi scientiarum nec minimam cognitionem habere, practica aut speculatiua. Nam tales scientie, suis polent principiis. sed non cognoscuntur nec intelliguntur. Et si quandoque quispiam talia principia nouerit, ne minem alterum cognoscere desiderat. immo anxius latere cupit. Et qui expertus est testimonium redere potest. Pauci tamen sunt qui simul omnia principia inueniantur habere. immo nec huiusmodi scientiarum habere possunt. ¶ Quo ad. decimum, et undecimum signum. Sciendum quod illiusmodi signa nullam uarietatem aut contradictionem habent. Et ipse Cocles propria uoce ignorauit insimulque et illorum Doctorum auctoritates. ac sensuum expositiones. Et huiusmodi pilositatis declara

tionem habetis ex secunda parte mee chyromantie, cap. I. Notan. x. ¶ Declarationem quoq; signi. 13. habetis circa quadragessimū septimū ca. ¶ Quo ad. 22. uideatis undecimū signū capi. 14. ¶ 7. signum cap. sequentis. quoniam istud. 22. falsum est. ¶ Videatis. 27. ¶ 24. signum huius cap. ¶ Utrorūq; declarationem habebitis.

¶ Cap. LXIII. de nephando atq; maligno ingenio.

Nephādum atq; prophanum ingenium causatur a calido ¶ sicco, aut a frigido ¶ sicco. i. a cholera aut melācholia, ut supra dictum fuit in. I. lib. de physonomia, cap. 1. in uersiculis, et est illud quod semper malum operatur saltem appetitiue seu imaginatiue si non potest cum actionibus. ¶ Color rufus ¶ oculi lucetes ¶ crebra palpitatio oculorum, dolosum atq; diabolicum ingenium nunciat. ¶ Cutis tenuis ¶ suavis ¶ multum frigida hyemis tempore ¶ calida in aestate, melancholicam qualitatem denotat, ¶ per consequens nephandum atq; malignum ingenium. ¶ Digni erecti si flectantur uersus dorsum manus, subtilitatem ingenii iudicare uidentur. ¶ Saturnina si cum linea uitali coniungatur rectaq; ¶ non intersecata ad saturninum digitum deuenierit, hominem arguit profundi consilii, secretum, ¶ calidum, sed æruicosum, superbum, ¶ qui ualde de dignatur. ¶ Si summus angulus acutus rectis constituatur lineis, ingeniosum, fraudolentum, atq; mendacem declarat. ¶ Si linea cardiaca in parte superiori habuerit incesum tortuosum ¶ sit rubra, ingenium notat dolosum. ¶ Si in medio spaciū inter lineas trianguli non sit planicies bona ¶ sit male colorata ¶ ibi sunt rugæ aliquæ, siccitatem cordis ostendit, ¶ ex consequenti, malignum atq; rudem ingenium. ¶ Si aliquis habet colorem faciei rubeum ac flammæum, præcipue cum exuberat

- 9 tia letiginis, astutiam atq; ingenii vulpini hominem penitus ar-
 10 guit. ¶ Quando basis trianguli paululum fuerit tortuosa ¶
 palida, significat astutiam ¶ ingenium magnum, cum ira ¶
 11 cundia tamen, ut aiunt. ¶ Rubedo cutis si spissa fuerit non cla-
 ra, hominem significat dolos ¶ fraudes continue imaginari
 atq; malignum ingenium largitur, ut fuit in nephario. ¶ Ni-
 12 gredo autem cutis si suavis vel fusca extiterit, signum est astu-
 11 tiae ¶ cautela, atq; nephandi discursus. ¶ Si per restrictam
 lineae sparsae inuentae fuerint se inuicem non contingentes, sed in-
 diuersa abeuntes, magnum ingenium significabunt, ¶ homi-
 nem malarum cogitationum, ¶ qui multa finget, ¶ si id qd
 12 mente cogitat efficeret, pessimam sortem incurreret, ut inquit
 niger Coruus, hoc tamen simpliciter non assero. ¶ Quando
 13 binæ lineae oriuntur a ras. vta ¶ oblique atq; continue a media
 naturali deueniunt, ingenium perfidum, ¶ infortunatum ni-
 14 rum ostendunt. ¶ Quando linea cardiaca fuerit crassa atq;
 14 rubea in fine sua, astutū atq; calidū discursum arguit. ¶ Quā-
 do linea vitæ in vertice suo fuerit subtilis, torta, ¶ bifurcata,
 ingenium acutum, sed uagantem inuit, ¶ multam astutiam
 15 præstat, ¶ maximam cupiditatem iasendi varias regiones.
 ¶ Quando media naturalis habet ramusculos ad inferius tē-
 dentes, ingenii hebetudinem significat, sed aliquatenus astutū
 ingenium denotat ad malum perpetrandum, ¶ intellectum
 16 ad iniqua ¶ mala procliuem. ¶ Figura. F. in triangulo, homi-
 17 nem calidum arguit ¶ ingenium acutum. ¶ Manus grossae
 ¶ digiti circa extremitates unguium acuti, cupidum, ¶ fal-
 sum, ¶ natura omnino prauum denotant, ut pluries notauimus.
 18 ¶ Quando angulus summus in infima parte formatur, præ-
 cipue in diametro medii, ingenii prauitatem atq; subtilitatem
 19 indicat, de quo non est confidendum. ¶ Quādo inueneris men-

TERTIVS

Salem cum duobus ramis, unus sit ad radicem indicis uel prope, alter sit ad medium acutus, notabis ingenium ad acquirendam rerum copiam idoneum, simulatorem tamen, & quo magis in apice tenuis fuerit, tanto magis habens erit pessimus, ut dicunt reuertiores, precipue Cornus non ualde niger in hoc loco. 20
 Qui habet multas lineas in digito medio p. usq; alibi, & specialiter quando quedam linea. i. saturnina oritur in rasetta & extenditur per palmam usq; ad digitum mediu, tales sunt cogitabandi cum malefico & prophano ingenio. 21
 Gibbosi, lippitudinariuq; aut superflui in aliquo membro, ingenium maleficum habent. Strabones quoq; fugiendi sunt quia in nephandis acutum habent ingenium. 22
 Oculi si fuerint profundi, ingeniosum, dolosum, atq; malos mores indicant. 23
 Breuitas colli cum carnositate, malignitatem atq; dolosam indicant naturam, & tales referuntur ad lupos methaphorice. 24
 Oculi parui atq; rugosi, malignitatem arguunt, & acumen ingenii, precipue in malignitatibus, & referuntur ad symias. 25
 Soror lineae mensalis si in aliquibus reperitur, maleficam naturam pronunciat. 26
 Tricassus Mantuanus.

circa. 4. signum sciendum qd talis linea saturnina non ascendit a rasetta uniendo se uitali, Cui superficialiter littera dicere uidetur. Imo egreditur ab ipsa uitali quasi ramus eius, a parte tamen superiori uersus rasettam. Quintum autem signum dicitur formari rectis lineis quando non multum large unam ab alia in ascensu ipsius anguli extenduntur, ita qd triangulus sit strictus, aut qd constituent angulum supremum quasi in opposito medii, sicut dicitur in decimo octauo signo huius capituli. Quo ad decimumquartum signum uideatis differentiam quam ponit inter istum & sextum; & utrosq;

TERTIVS

bene coloratas & non terrestres bonitatem uirtutis apprehendit
 siue promittit, sed malam indicatiuam. ¶ Si aut grossas & 6
 nigras puncturas habuerit, ruditatem ingenii testatur, si autē
 fuerit grossa & magnas puncturas habuerit, habetis ingenii
 est signum. ¶ Angulus dexter obtusus siue grossus est signum 7
 male dispositionis naturæ, & ruditatem sine ratione dantem,
 procliuatatem indicat. Si autem angulus sinister obtusus, rudis
 tatem & incōstantiam arguit. ¶ Si in monte manus reperian 8
 tur quedam linee rectæ duæ uel tres bene coloratæ, imperitiā
 & inscitiam attestantur, & specialiter si quedam parua crux
 reperiatur cum eis. ¶ Longa palma cum grossis & curtis di 9
 gitis, ruditatem ingenii representat, cum longis autē digitis et
 cum crassis articulis conglobatis, isegmaticam complexionē
 ostendit cum maxima ingenii ruditate. ¶ Mensa manus ine 10
 quale spaciū cōstituens, ruditatem ingenii uidetur indicare.
 ¶ Ungues in medio profundi & spissi, immundos homines si
 gnificant rudes & pauca scientes, maxime cum caro circa di 11
 gitos alta atq; grossa fuerit. ¶ Quando linea mensalis ingre
 ditur ualde inter saturninum digitum & salutarem, ruditas 12
 tem ingenii indicat, atq; paruam sapiētiam præstat, ut dicunt
 moderni. ¶ Manus grosse & pingues, habetudinem ingenii
 demonstrant. Digiti quoq; habetudinem intellectus pronun 13
 ciant. ¶ Linea media naturalis si simul cum linea cordis an
 gulum strictum efficiat, habetudinem, ac ruditatem inge 14
 nii significare dicemus, tamen bene cœlantem & occultantem
 consilia arguit. ¶ Si uero in manu penuria fuerit linearum, 15
 hebetudinem & ruditatem ingenii apertissime demonstra
 bit, & tales habentes utentur inhonestis atq; beluina natura.
 ¶ Quando prosperitatis linea oritur a restricta uel prope & 16
 peruenit usq; ad lineam sensibilem, & fuerit tortuosa, rus

- ditas ingenii arguatur, et uirtutis contemptum demonstrat.
- 16 **O**culi grossi atque eminentes, ruditer ingenii atque beluina
 17 nam naturam ostendunt, et maximos persuasuos, et stultos.
 18 **G**enae tumefactae, et etiam frons ualde magna, bestialem
 19 naturam et discursum indicare dicitur. **H**abitudo curua
 20 ratione carnis cum caducitate membrorum atque incausus ualde
 21 lentus, ignauiam atque rudem naturam promittunt, nisi in senectute contingat. **M**andibulae oblongae, os magnum et laxum,
 dentes magni atque acuti, praecipue canini aut duplicati,
 bouinum ingenium demonstrant. **Q**uando basis trianguli paululum fuerit tortuosa et pallida, proximum dolorem significat,
 si fuerit cum crispitudine, hominem tardum dicunt arguere,
 et flegmaticum, et uitiosum cum ruditate ingenii. **L**inea cephalica si longa extra fossatum fuerit, ingenii ruditatem iudicabis.

Tricassus Mantuanus,

Propter varias ac diuersas passiones et accidentia. 2. et 3. signi. s. quo ad positionem et qualitatem eius ac grossitiam, quae pluribus modis potest intelligi remitto uos ad. 49. figuram. 3. partis litterae F. **Q**uo ad. x. signum sciendum quod ungues depressas esse non dicuntur, sed profundas, ita quod ab una parte ad aliam ipsius digiti non uidentur quodammodo arcuales esse, ac ex utraque parte supereminet caro. **Q**uo ad. 16. sciendum quod oculorum quidem eminentiam duplex est differentia. Una est, quando oculi sunt parui et eminentes. Alia quando sunt magni et eminentes. Et primi quidem significant hominem astutum et tenacem ac iniquum, et eo magis quo sunt rotundi ac ueluti acuti in medio propter maximam eminentiam pupillae oculi. Sed i autem illud significat quod in presenti signo dicitur.

TERTIVS

¶ Quo ad. 17. signum sciendum q̄ in hoc loco frons magna intelligitur quādo est multum lata uersus tempora et depressa, ipsa q̄ tempora sunt elcuaata siue eminetia. ¶ Quo ad. 18. sciendum q̄ eundēmet effectum significant quādo stant cum tybius uincatis ac flexis in curuatione genuū. s. eo loco quo curuatur.

¶ Cap. LXV. de infidelitate.

Littera. D. in indicis tuberculo indicat infidelitatem maiorem oīum in suo genere. Littera. F. in triangulo ostendit uirum falsum, calidum, mendacem, et proditorem, ob quam rem malum habebit. Linea cardiaca uel lata et male colorata et pallida, infidelitatem artificat. Linea cordis ualde rubra uel liuida et tortuosa uersus mediam naturalem, deceptorum, luxuriosum, atq̄ animi peruersitatem ostendit. Linea media naturalis interrupta, falsitatem arguit. Linea epatis si in superiori parte facit angulum acutum, deceptorem facit et fraudulentum cum uasfricia atq̄ maxima caliditate. Quādo media et cardiaca nō bene cōiunguntur, sed notabiliter adiniciam distāt purum spacium dimittētes, significatur impurus uir, detractor, et mendax, de quo nō est cōsuetudinem, immo ab aliis est separādus. Similiter quādo et illud spacium sit callosum, aut durum, uel siccum, atq̄ coloratum. Si angulus dexter nō reperitur uel nō cōiungatur prædictæ lineæ, arguitur instabilitas maxima, et demōstrat hoīem cui nulla inest fides neq̄ cōsciētia, nō enim curat de aliquo, nisi solum q̄ possit adimplere qd̄ optat. Angulus sinister si fuerit acutus, astutum et calidum denotat instabile et canillosum. Linea mensalis fracta seu pallida, discōtinua, seu male disposita, infidelitatem arguit. Et similiter quādo cum rubedine extēditur ad motem indicis. Quādo linea mensalis fuerit bifurcata in superiori

- 12 parte, infidelitatem præstat. ¶ Linea media naturalis quādo
 fuerit bifurcata in parte inferiori, infidelitatem indicat ¶
 13 hypocrisiam. ¶ Multæ lineæ in monte policis intercisæ seu glo-
 14 meratæ ¶ subtiles, infidelitatem ostēdunt. ¶ Si duæ lineæ cin-
 15 gant ultimam iuncturam policis sine incisione aliqua, infidum
 arguit, hoc idem significat si se mutuo intersecant. ¶ Si inequa-
 li et angusto spacio linea mensalis a media naturali distat, ma-
 lam hominis complexionem ostendit, ¶ per consequens infide-
 16 litatem demonstrat. ¶ Angulus supremus rethiculatus et acu-
 17 tus seu separatus, infidelitatem prænotat. ¶ Quando basis
 trianguli finitur in cava manus ¶ non adheret cardiacæ, in-
 18 fidelitatem innuit. ¶ Grana seu puncta rubra in linea cardia-
 ca, significant habentem esse proditorum suorum sociorum, et
 talis propter immoderatam luxuriam uitam præoccupat ¶
 19 ante tempus moritur. ¶ Si linea cerebri fuerit ualde curta ita
 ¶ nō exeat concavum manus, hominem modicæ fidei signifi-
 20 cat. ¶ Figura .F. in loco Martis, infidelitatem protendit. ¶ Si li-
 nea media naturalis fuerit tortuosa ¶ discontinua, astutium
 ac detractorem nunciat. Attamen in cōsilio prævalentem signi-
 21 ficat. ¶ Quando uitæ linea ¶ media infra ¶ indirecto di-
 giti medii coniunctæ fuerint, miseriam animi prauitatem ¶
 22 ingenii subtilitatem, ¶ in acquirenda pecunia hominem solici-
 tum facit, ac nemini fidum. ¶ Angulus dexter inferior si non
 cōiungatur ¶ spaciosus fuerit, animi significat malignitatem
 absq; fidei firmitate atq; cōscientia, ut Coruius affirmat
 23 ¶ bene dixit. ¶ Quando angulus supremus fuerit dissumptus
 ¶ parue lineæ in eo extiterint, homo deceptor significatur ¶
 detractor, ¶ his qui omnibus uitiis sit repletus, facit etiam
 hominem ingenio acutum cum omnibus uerborum blanditiis.
 24 ut dicunt. ¶ Color lividus atq; flauus, aut glaucus, sublimem

TERTIVS

malignitatem atq; infidelitatem arguit. Cille qui reperitur 25
in debita etate sine barba & qui habet paucos pilos, foemine
am atq; infidam naturam ostendit. Oculi in p̄fundo situa 26
ti, malitiosum hominem atq; infidelem oīno demonstrant.

Tricassius Mantuanus.

Intelligentiam huius capituli & sexagesimi
quarti supradicti sciendum. Quod quotienscumq; subie
ctum aliquod esse malae complexionis inuenitur,
scilicet malae aut intemperatae naturae ppter fri
giditatem aut siccitatem excessiuam, tale dico
subiectum potest indicari iniquum esse, & ingenii uasfrū, & in
fidelitatis nota detineri. Vnde Coeles in hoc capi. multa signa
adducit, quae et in cap. 63. cōtinentur. Et ego etiam multa prae
termisi in hoc capitu. recitare, quoniam illic sunt adducta, &
etiam omnia alia eandem significationem retinent, significant
q; hominem malignum & ingenio peruersum, & infidelem,
quis & aliquando alios effectus particulares ostendant &
abiniārem diuersis. Quo ad. 6. signum, ut clariorem notifi
ciam habeatis figuram. 49. littera. G. meae chyromantie.
¶ Quo ad. 9. sciendum est quod quando talis angulus esset incli
natus in monte uersus percussione non habet talem effectum
immo submersionem significat, aut suffocationem, put ex cuius
dentia linearum percipi potest. Quo ad. 11. signum sciendū
quod hoc intelligitur quando mensalis reflectit ramos uersus
angulum supremum. Et etiam tunc significat loquacem &
bilinguem. Quo ad. 15. sciendum quod ultra hoc quod quadrā
gulus sit strictus debet etiam esse rectus, & naturalis debet
esse aliquid longum. Significat quoq; hominem litigiosum.
¶ Quo ad. 20. sciendum est, quod tunc istud signum uerum
est quando uitalis est longa: aut linea Saturnina supplet loco

Vitalis sit autem breuitatem vite significat. ¶ Quo ad. 22. sciendum. qd si ibi inueniantur aliquæ lineæ per transversum in modum crucis intersectate, minuant eius malitiam.

¶ Capitulum. 66, de fidelitate.

Orma perfecta spherica uel triangulus in loco Iouis notat sapientiam atq; fidelitatem. ¶ Littera. C. in loco Veneris ueridicum atq; fidelẽ denunciat. ¶ Linea cordis stricta et subtilis bene colorata specialiter uersus mediam naturalem hominem sani consilii atq; subtilitatem intellectus et fidelitatem largitur. ¶ Quando linea uita fuerit recta bene et acuta et superius coniuncta significatur homo subtilis imaginationis et boni consilii, et qui maxime utitur fidelitate, et si talis linea omnes bonas conditiones habuerit quas debet habere præter hoc scilicet qd non insit in superiori parte coniuncta, tunc uirtutes habet, sed non uolat. ¶ Linea media naturalis recta sine curuitate significat hominem ueracem atq; maxime fidelem. ¶ Angulus dexter rectus uel quasi apparet et bene coloratus arguit bonam complexionem et bonos mores et ex consequenti fidelitatem. ¶ Lineæ uel rami in principio medie naturalis recti similes arbori palme sursum aspicientes fidelitatem indicant. ¶ Linea mensalis bene continua satis longa profunda lata et recta significat bonam complexionem membrorum radicalium et bonos mores et per consequens fidelitatem. ¶ Quadrangulus rectus et bene coloratus rectitudinem et fidelitatem promittit. Similiter si. ¶ Quicumq; pilos deceter in debita habuerit quantitate supra dorsum manus, et specialiter circa partem inferiorem et circa Pollicem et super digitos signum est bone complexionis et nature, et per consequens rectitudinem atq; fidelitatem in habente arguit. ¶ Vine

TERTIVS

parua lineae sub ungue policis, si equidistantes fuerint & con-
 nexae fidelitatem promittunt. Si in qualibet iunctura eximpta calli
 quae est policis fuerint duae lineae equidistantes bonum signum
 erit, & significabit hominem ueridicum atq; fidelem. Si
 quā habet digitos in extremitate latos talis erit fidelis & bo-
 nus socius. Binae lineae equitantes se in quadrangulo manus ut
 crux quando fuerint bene dispositae fidelitatem declarant. D.
 littera in monte indicis fidelitatem ostendit excepto qd causa lu-
 xuriae decipit omnes. Qui habuerit lineas subtiles i radice di-
 giti solis plus q̄ alibi erit fidelis, amicus curialis, & sapiens,
 largus & benignus. Figura. F. in loco lineae fidelitatem atq; 16
 bonam uoluntatem promittit.

¶ Tricassus Mantuanus.

Presens capitulum in multis signis, correspondens
 est. ca. 62. eorumq; multa praetermissa illarū iu-
 ditio discutienda ac repetenda his qui chyro-
 namā profiteri uolūt nam facillime cognosci po-
 terint, a quocumq; Et enim huiusmodi signa bo-
 nam complexionem significant quae ex humorum temperata
 qualitate prodehit. Naturaliter namq; quodeūq; signum signi-
 ficat hominem fidelem. hoc idem temperatā qualitatem & bo-
 nam complexionem significat, nisi fortassis ex accidente aliquo
 effectus aliquos haberet contrarios, ut puta, in aliqua passio-
 ne, ut ex cholera, siue etiā Luxuria quae magis mouet affectio-
 nem nostram, sicuti etiā narratur, in. 15. signo. Et adduc quā-
 do sunt bonae naturae ac complexionis sunt etiam boni ingenii, ac
 fideles, sed non e contrario. s. qd quando sunt boni ingenii sunt et
 fideles immo aliquando sunt boni ingenii & tamen sunt iniqui
 & maligni animo, & solum in malum tali ingenio operantur.
 In. 4. signo sciendum qd Vitalis dicitur recta in principio,

scilicet ita q̄ per directum cadat a Rasetta uersus principium.
 Naturalis, aut e conuerso, sed intelligitur recta s̄m suam prop-
 priam dispositionem. s̄m q̄ Motem polieis circuit inter me-
 dium indicis ad Rasettam, integra & cōtinua. ¶ Quo ad. 13.
 sciendum q̄ digiti in extremitate inueniuntur esse in triplici dif-
 ferētia. Prima namq; est quādo sunt acuti & habent Ungues
 strictas, & longas & aliquantulū arcuales sive Tumidas. Et
 omnes hi sunt naturaliter pigri & negligētes. ¶ Secūda au-
 tem est quādo Ungues sunt proportionaliter largi, & caro Un-
 guis nō super excedit. Unguesq; sunt in proportione cōmuni, et
 significat naturam cōmunem ac complexionem temperatam.
 ¶ Tertia autem est quādo caro supereminet Unguibus ipsis,
 itaq; Ungues in comparatiōe digitorum depressas esse uiden-
 tur licet sint late, et significāt homines rudes ac male cōplexio-
 nis in speculatiuis. Hic autem intelligit de. 2. differētia. ¶ Quo
 ad. 15. signum sciendum q̄ huiusmodi homines, & si in reli-
 quis uideantur esse fideles in luxuria tamē fidem nō seruāt, nec
 etiam in reliquis est sibi magna fideles adhibēda. Et ex hoc ha-
 betis declarationem primi signi. 65. capituli & 69. ¶ Multa
 quoq; alia signa. pretermisi rōne supradicta in principio.

¶ Capitulum. lxxii. De signis maxime instabilitatis.

Imaxima instabilitas detestanda est, quia multi mul-
 tas res incipiunt quas propter eā, postea nō perfici-
 unt, & habēt celeritatem in discursu suo sed im-
 perfecte aut oblique, mediocri autem instabili-
 tas laudatur, quia nō caret discursu & sepius in
 melius mutat, ut sapientes faciūt quia instāti boni cōceptus
 nō perficiuntur sed in tēpore. Hos autem iulgius insipies stultos
 uocat & instabiles, & nō sciūt q̄ sapiētis est mutare proposi-
 tum, tempore tamē & loco. ¶ Linea cordis discōtinua uel nisi

TERTIVS

mis brevis facit hominem nimis aut raro ad finem optatum aliquid
 producere. ¶ Linea cordis bifurcata in parte superiori uagabundum
 et consilii mutabile innuat. ¶ Linea uitae magis grossa uersus
 media naturalem quam uersus rasettam signum est uagabundi
 et mirabilis consilii. ¶ Quando media naturalis est brevis
 et discontinua mutabilitatem et leuitatem significat ani-
 mi cum incōstantia suorum uerborum. ¶ Si rami procedat a
 principio lineae mediae naturalis ut lineae et sit magne et cur-
 ue, et tales rami uadant ad inferius respicientes motem manus
 hominem limaticum ostendunt. ¶ Et si epatis linea et cardiaca non
 coniunguntur nec faciat dictae lineae angulum uanitas atque insta-
 bilitas uidetur ostendere talis positura. ¶ Multae lineae subtiles
 et inter cise uel conglomerate in mote policis significant instabi-
 litatem maxima ut aliqui scribunt. ¶ Si in regione angulus dex-
 ter non fuerit nec aliquis alius angulus neque coniungatur praedi-
 ctae lineae uarietatem animi et sine stabilitate denotat. ¶ Men-
 sa manus inequalis et male conditionata maximam lubricitatem
 poliectur. ¶ Linea quedam oriens a rasetta seu linea cardiaca
 extendens se per caueam usque ad tuberculum mercurii et male
 conditionata, praesertim si a pluribus lineis intersecabitur uel ab
 unica tantum, et causet signum ut crux, et appellatur uia la-
 tae uanitatem cum maxima instabilitate ostendit. ¶ Si linea
 uitae superius multas habet plicas hominem immutabilis con-
 silii facit et propositi. ¶ Figura. E. in loco Lineae paruum stabi-
 litatem denotat. ¶ Tricassius Mantuanus.

In hoc capitulo Cocles, noster, methas proprii in-
 genii superexcedit, et deo non mirum si ueluti
 Picea loquax uerba deprobat nominaque incon-
 grua ac in pertinentia adducat. Dicit igitur duas
 differentias Instabilitatis repisse quarum altera

inter sapientes uigere asserit, quoniam sapientis est mutare cōsiliū. Et in ista ultima differentia, arguit insipientiam uulgi dicentis talem Instabilitatem, fatuitatem existere. Et rationem subiungēdo dicit, q̄ in instanti boni cōceptus nō perficiūtur sed in tēpore. ¶ In quibus paucis uerbis multas fatuitates adducit. enim uero (ut reor.) optimam intētionem habebat sed defuit uirtus. Sciēdum autem q̄ illud quod ipse uocat, cōceptus proprio nomine ac uocabulo dicitur collatio rationis. siue Rationatio, ¶ illa quam ipse Instabilitatem autūnat. Electio nuncupatur, quæ proprie ad liberum arbitriū spectat. quod inter rationem et uoluntatem sistere dicitur, prout. s̄ hæ duæ cōcurrūt ad ipsius liberi arbitrii operationē actūq; propriam. Vnde philosophus (.3. Ethico.) nominat talē electionē. desiderii cōsiliabile eorum quæ in nostra potestate cōsistūt. Error, autem Coclitis propagauit ex ignorato discrimine inter Electionem ¶ cōsiliū siue ratiocinationem, ¶ inter Instabilitatem ¶ Obstationem, ¶ Infidelitatem. Ut autem errorē suū obumbrēt ignarum uulgum icusat. Quis hoc sibi apponat iniuste, imo Vulgus talem mutationem. sapiētiam uocat ¶ nō instabilitatē. Hi autem qui, ab ipso uulgo fatui nūcupātur, illi sunt qui ad omnem motionem uentorum. Vexilla conuoluūt, ¶ communiter dicuntur esse leues capite, Alii autem quos ipse instabiles uocat Infideles esse, nomine proprio dicūtur. De quibus actu; est cap. 65. Vnde ¶ in hoc cap. sciēdum, q̄ (ut etiam dixi in cap. 65.) suum significatum trahit. a. 64. Et multa signa exponit quæ illamet sunt quæ in eodem cap. narrantur ¶ eundem retinēt significatum, ¶ pauca sunt quæ illis diuersificētur, hæc q; retinēt illasmet significationes. quoniā omnia ab una eadēq; causa proueniunt, licet unum altero magis. ¶ Quo autem ad primum signum sciēdum q̄ talis expositio nō intelligitur pro

TERTIVS

prie de ipsa vitalis nā aliud significatiōem haberet ut superius dictum fiat, sed intelligitur, de quadam linea que apparet super ipsam Vitalem in principio ipsius Vitalis, & aliquādo ostēdit se ac si esset ipsa Vitalis que tamen potius debet dici Soror Vitalis in Monte Policis, licet imperfecta. ¶ Quo ad. 2. sciēdū qd hoc intelligitur quando tales rami non ununtur Naturali, immo progrediuntur inuicem dispersi,

¶ Cap. lxxiii. De signis largilatis laudabilis et nō laudabilis,

Si quadrangulus fuerit latus & exaltus, largū hominē significat & excessiue largum esse. Item si quadrangulus est latus in principio percussione in prima etate erūt liberales, in ultima uero parsimoniam utētur, & de rebus datis postmodum eos poenitebit, Si equalis erit equaliter dissipabit largitatem suam. Si finis eius erit angustus declarat auaritiam in fine etatis. Si in medio in media etate. ¶ Dicūt etiam qd quando digiti bene cōiūgi possunt paritatem secūdum quosdam significare. ¶ Si quedam linea naturaliter bene disposita & grossa & bene colorata inter medicum & auricularē descendat quasi a radicibus prædictorum digitorum & tēdat uersus mēsalet largitatem discunt ostēdere. ¶ Si una linea oriatur a mēsalet & uadat ad radicem auricularis, si obliqua seu grossa fuerit largitatē famosam ostendit. ¶ Si media naturalis non tangat in pūcto intalem significat hominem largum per uanam gloriam. ¶ Quadrangulus largus, & planus & bene coloratus largitatem ostendere uidetur.

¶ Tricassius Mantuanus.

Circa expositionem primi signi sciendum qd illa est regula uniuersalis in chyromātia fm, Coeli tem, Attamen quando dicit qd equalitas. Quas

LIBER

dranguli in principio, ipsius significat equaliter siue mediocriter liberalitatis studium exercere hoc falsum est, immo dico quod significat Auaritiam in iuuentute, et eo magis quo perstringitur, eo amplius in auaritiam animum occupare.

✠ Capitulum sexagesimumnonum, De luxuria et fornicatione et similibus.

1 **L**ittera. D. in more indicis inastuosum uirum ostē
 2 dit, sed cum nobilibus commiscens. Linea uitæ
 3 ualde rubra uel liuida et tortuosa uersus mediā
 4 naturalem; luxuriosum deceptorem et animi per
 5 uersitatem arguit cum crudelitate. ¶ Grana
 6 quedam rubra seu picea inordinate super lineam uitalem
 7 hominem ualde luxuriosum indicare dicunt, et cōtentiosum, qui
 8 sit futurus causa multi litigii. ¶ Linea oriēs a mensali et ex
 9 tendens se a radice auricularis obliqua et grossa in mulieribus
 10 luxuriam et corruptionem declarat. ¶ Linea, ut crux in digi
 11 to Indico significant. ¶ Littera. E. in monte annularis mulie
 12 rum amatores atque turpem luxuriam ostendit. ¶ Linea men
 13 salis habens grossas crepaturas et inordinatas nephandam
 14 luxuriā ostendit, specialiter si color eius fuerit intensus. ¶ Un
 15 gues pallidi seu nigri uel asperi et quasi rotundi, luxuriosum ho
 16 minem, et in Venerem prouum dicuntur ostendere. ¶ Littera.
 17 C. in monte policis inducit concubitus cum nobilibus personis
 18 et cum uxoribus affinium uel cum uxore parentis committet
 19 incestum. ¶ Linea uitæ, et media naturalis conuicte habens
 20 tes colorem intensum illicitam luxuriam declarat ut in cap
 21itulo, de natura Martis docuimus. libro secundo. ¶ Dixit
 22 auctor incognitus. Si linea cerebri fuerit nimis subtilis deno
 23tat habentem esse lasciuum. ¶ E. Figura aut caracter in lo
 24co Linee, Luxuria turpi plenum ostendit.

TERTIVS

¶ Si linea uitæ fuerit tumida inter politem & indicem, fornicationem significat. ¶ Si ex tribus lineis triangulus in nulla sui parte coniungatur, luxuriam ostendit & fatuitatem. ¶ Si quedam lineæ ueniāt a radice policis usq; ad lineam uitæ a parte lineæ postremæ, quæ est uersus angulum supremum, dicunt chyromantici luxuriam exuberantem ostendere. ¶ Multæ lineæ in monte policis intercisæ seu glomeratæ & subtiles, maximum fornicatorem ostendunt. ¶ Si in dorso policis iuxta unguem fuerit figura ut stella, erit luxuriosus ualde, ut sæpius notauimus. ¶ Si in digito indicis fuerint binæ lineæ et scindant fortiter digitum usq; ad mediam iuncturam uel iuxta, maxime luxuriosum ostendit. ¶ Intersectio linearum ut crux in monte policis, adulterum esse significat. ¶ Linea oriens inter indicem & medium quæ curuetur ut semicirculus per tuberculum medii & medici usq; ad minutulum digitum, quam aliqui appellant cingulum Veneris. Si fuerit rubra, libidinis impatientiam attestatur, & circa omne lasciuie genus, habentem sollicitum esse denunciat. ¶ Mulier paruas manus & digitos grossos in extremitatibus habens, luxurie signa ostendit, ut aliqui dicunt. ¶ Multitudo linearum rectarum in monte Veneris, luxuriam atq; caliditatem arguit. ¶ Talis figura in monte Iouis. G. ostendit hominem bonæ famæ, licet ille in ueritate cum mulieribus libenter commiscatur.

¶ Tricassius Mantuanus.

N cap. isto, quoniam quodāmodo, puenit ex eadem causa qua & infidelitas (saltem pro maiori parte) scilicet ex frigideitate aut siccitate superflua (licet contrariū ab oībus pene iudicet) Ideo et multa signa eadē sūt quæ i illo cap. adducuntur. ¶ Quo ad. 2. signū qd' idē est q. 4. cap. 65. sciendū qd' in hoc loco linea uitalis intelligitur

esse liuida quando est subtilis & male apparet & quasi forma
 ea ex duabus lineis male appareribus. ¶ Quo ad. 3. ut melius
 intelligatur, videatis. 19. signum. 65. cap. ¶ In. 15. signo uide
 re potestis figuram. 33. & 36. chyromatie mee & etiam ca
 pi. 6. 2. partis ibidem. ¶ Quo ad. 19. sciendum qd tales lineae
 debet esse in parte superiori montis policis uersus brachium, aut
 uersus primam iuncturam policis.

¶ Capitulum. LXX. De his qui cum matribus aut sororibus
 concumbunt.

1 I figura ueluti crux, cuius ramus sit ad intra
 2 flexus in monte policis inueniatur, arguit abuti
 matribus & sororibus. ¶ Duae lineae orientes a
 radice indicis et scindentes digitum usq; ad me
 diam iuncturam, matris uiolatorem ostendunt, ut aiunt quidam.
 ¶ Capitulum. LXXI, de his qui cum consanguineis & propin
 quis coeunt.

1 Mpla linea rubicunda & directa a cardiaca per
 2 medium policis pergēs, coitum cum cōsanguineis
 is declarat. ¶ Si autem aliquae figurarum supra
 scriptarum, ut in. 2. libro pictum est in loco Vene
 ris fuerint. Paterni lecti aliquando uiolatorem osten
 dunt. s. cum illa cum qua & pater, aut cum matre propria, uel
 cum nouerca.

¶ Tricassus Mantuanus.

Vo alia signa narrat Coeles in suo originali,
 quorum primum est illud quod etiam adducit
 in. 69. cap. signo. 9. Alterum est quod ponit etiam
 in praedicto cap. 1. signo. & cap. 66. 15. signo.
 Hoc autem dico, ut melius eorum significata
 percipiat &c.

¶ Cap.

TERTIVS

Cap. LXXII. De his qui accipiunt pellices seu meretrices in uxores.

Vnt etiam qui spreto omni dedecore non dedignatur ducere meretrices in uxores, quod certe mirum est, cum maior sit copia fœminarum q̃ fornicarum. ¶ Habens igitur .C. litteram in loco Veneris, sponsalitia cum meretricibus celebrabunt.

¶ Tricassius Mantuanus.

Büaret autē quis nō mihi, alteri autem magis licere sententiam hęc aut opinionem propulsare. Attamen ueritas latebras fugit. Quapropter dico, nō minus mirandum est ex maxima fatuitate huius iuri qui tales homines uelit diffamare. ¶ Quis ex sua propria natura ad hoc inclinetur, ut in omnibus et supra omnia illam suam maledicam linguam in aliorum semper infamiam relaxare. ¶ Quoniam nec Em philosophum, nec Em aliquam rationem naturalem. Nam dedecus est eorum qui uirgines accipiendo Meretrices offerunt. Et adhuc Quis fœminæ magis suppetrent, attamen et omnes essent mulieres. Dico tamen q̃ hoc totum et nihil idem sunt. Opus autem et labor in hoc uino consistunt, ut quilibet bono ac sobrio stomacho perseueret. Etenim infirmitas hęc omnibus communis efficitur. His autem obrobrium censendum fore pollicetur, qui sponte ac uoto propriis cedunt. Hosq; fatuos esse arbitramur qui proprium nomen honoremq; paruas faciunt. ¶ Sciendum autem q̃ istud signum non proprie uult esse, ut illa littera .C. immo debet esse linea semicircularis siue arcualis. sciam ex illis que matrimonium, siue coniugium ostendunt. Et hęc est uera descriptio ipsius signi. ¶ Notandum est autem in ratione prædicta, quoniam latet bamus in esca.

¶ Capítulum septuagesimum tertium de his qui concumbunt cum uariis mulieribus, nec eis fidem seruant, sed potius illas decipiunt.

Cribunt Moderni, q̄ si linea cerebri habuerit multas lineas sibi infixas, tunc cum multis mulieribus habens illam concumbet. Quod si multe etiam oblonge ibidem sint, multas mulieres decipiet, et si fracte et non integre fuerint erues, quotquot erunt fractiones, totiens mulieribus fidem franget. Scribit auctor cuius nomen ignoro. Si linea mensalis habeat plures lineas infixas uersus lineam superiorem trianguli tendentes et eam non omnino tangentes, cum multis mulieribus talis concumbet, et si dictae lineae tangunt dictum locum, non habuit effectum. Et si superius et inferius fuerint iste lineae et sint grosse, est paratus ad aliud genus luxurie.

¶ Tricassus Mantuanus.

¶ Ista duo signa sunt unum et idem et omnia falsa sunt, Videatis. I. lib. quesito. x. Not. 8.

¶ Cap. LXXIII. de signis Meretricium.

1. ¶ Character. G. aut ut Latini dicunt littera, si in triangulo apparuerit in foeminis, meretricem
2. esse dicunt denotare. ¶ Quando linea media naturalis habuerit lineas uel ramos curuos et magnos tendentes ad inferius in mulieribus, meretricium omnimodum esse ostendit.
3. ¶ Si prope mensalem et auricularem aliqua linea a mensali porrecta tendens uersus digitum auricularem fuerit obliqua et grossa, meretricem denotat.
4. ¶ Si quedam lineae reperiantur in monte auricularis quarum quedam sit magna, et quedam parua, quedam uero mediocres, signum est luxurie et amoris cum auaricia. ¶ Si li-

TERTIVS

nec sunt rectae & bene coloratae, erit amor iste circa nobiles &
 potentes personas, a quibus poterit agens suscipere diuitias &
 lucrum. Et si sunt inordinatae & tortuosae, erit amor circa om-
 nes personas magis inclinatus. Si dictae lineae fuerint uersus su-
 periorē partem, erunt personae nobiles, si una, uel duae, tres,
 uel plures lineae notabiliore aliis, tot homines uel mulieres na-
 turaliter super alios, uel nobiliores aliis dilexit. Et si una
 illarum fuerit maior altera sic dilexit unum magis q̄ alium,
 uel nobiliorem, aut ditio-rem alio. ¶ Littera. G. in mensa mulie-
 ris consistens, illam meretricem esse significat. ¶ Character
 & craticulae inuentae in monte manus mulieris in dextra aut
 sinistra, multorum uirorum appetentiam expresse ostendunt,
 ut ostendunt faeminam quae se stuprandam innumeris dabit
 procis, & magnam deceptionem pollicetur, praesertim si tales
 lineae fuerint uario rubore perfusae. Est itaq; generale docu-
 mentum apud speculatores aegyptios, q̄ inordinatae figurae ex
 transuersis lineis sunt malum & pessimum signum, & signi-
 ficant planetam infortunatum, & sic etiam ipse dant infor-
 tunium, ut Moderni aliqui dicunt, & bene. ¶ Manus uiri-
 les in muliere, Meretricem esse aperte ostendunt. ¶ Manus
 grossa & pinguis arguit in muliere q̄ multum coitum ap-
 petit, & per consequens Meretricem esse, & maxime cum ha-
 beat lineas principales uiriles. ¶ Penuria atq; inopia linea-
 rum in manibus mulierum, infortunatam ac miseram Merc-
 tricem & postribulam esse innuit. Et uitam suam brutis si-
 milē peragentem. ¶ Si in medio monte manus sit quae-
 dam fossa rubicunda, apertissime significat mulierem quae ne-
 hementer cupit amare religionem, & uitam suam degere in
 loco sacro, & quanto fossa fuerit et profundior, t̄to maiorem
 amorem significare ostenditur, Et maxime hominum scientes

- 10 simulare & fingere. ¶ Puncta rubra in radice minimi, pellis
cem penitus denunciāt, si unum erit punctum, cum uno solo ute
tur coitu, si duo cum duobus, si tria cum tribus, & per confes
12 quens erunt mulieres postribulo dignæ. ¶ Rubedo cutis in fa
cie si spissa fuerit & non clara, luxuriam malam ostendit &
lupanariam, & crapulosam arguit feminam, & si talis co
13 lor in naso multiplicatur, uino dedita est & inebriatur. ¶ Si
in monte manus iuxta lineam uitæ prope rasettam reperiatur
figura ut crux & duo rami ab alia linea intersecantur, mere
14 tricem nequissimam. ¶ Linea uitalis si in superiori parte tor
tuosum incesum habuerit cum rubore, meretricem significat.
15 ¶ Soror lineæ uitæ in monte policis longa & rubra in mulie
16 re, meretricem credunt significare. ¶ Via lactea aut cingulus
17 Veneris in manibus mulieris, meretricem. ¶ Mulier si martia
les lineas habuerit, meretricem indicat, & eam fore homici
18 dam. ¶ Linea mensalis in superiori parte si bifurcata fuerit,
19 pellicem denotat esse uel fore. ¶ Linea quoq; media naturalis
20 inferius bifurcata, pellicem significat. ¶ Mons Veneris altus
21 atq; eminens cum abundantia linearum, meretricem aliquan
do arguit. ¶ Tuberculus policis atq; auricularis craticu
22 latus, Meretricem protendit. ¶ Mensalis atq; sensibilis li
23 nea bifurcata, ut dictum est, & mōs Iouis eminens, in cuius ra
dice sint puncta seu pūctus, cum simulatōribus ac secretis per
sonis, concubitum esse declarat, & habitum & indumenta re
ligiosa, ut sint big hinc atq; melancholice.

¶ Tricassus Mantuanus.

Vxuria, infidelitas, mentisq; instabilitas, omnes
uia eadem currunt, multa q; signa quæ in eisdem
capitulis retinentur, in hoc quoq; cōtinentur, un
de & eorum multa prætermisi, multa q; scripsi

TERTIVS

ut facilius eorum habeatur noticia, ac effectuum cōformitas.

¶ Quantum autem signum hoc modo exposui (Quis Cocles 24
non eodem modo adducat,) quoniam istiusmodi est expositio
eiusdem signi. ¶ Quo ad. 6. sciendum q̄ ille lineæ reperiatur 25
in monte policis. Et similiter signi duodecimi, quoniam illud
est p̄prium dominium Veneris. Attamen nec inconueniens esset
si etiam huiusmodi significationem habere iudicarentur in do-
minio Lunæ cum & ipsa sit dominatrix humiditatis & frig-

giditatis, ex quibus & multotiens luxuria causatur ac lasciu-
ia. Vnde & non nulla signa luxuriæ in eodem loco iudicantur,
maxime autem quando proueniunt cum aliquali frigidityte.

¶ Quo ad. 9. sciendum illiusmodi siue ament ingredi religio- 26
nem uel esse religiosos, unum est q̄ amant personas religiosas,
aut similes, siue quæ sunt siue suspectu, parandum autem sibi,
nam Verecundia, Necessitas, & lasciuia eas attrahit. ¶ Quo
ad. 17. sciendum q̄ huiusmodi habetis. xi. loco cap. 65. 27

¶ Cap. lxxv. De illis qui diu sunt extra patriam & raro uis-
itant parentes & amicos.

Iciunt chyromantici q̄ si lineam mensalem scin-
det quedam linea descendens, & extendens se
per longum, facit hominem exire patriam, qui
raro uisitabit, uel raro consuevit uisitare parē-
tes & amicos, nec multum curat de eis.

¶ Tricaßus mantuanus.

¶ In hoc signo Cocles loquitur ex communi eorum opinione.
Ego autem hoc propria experientia affirmo. Et si noticiam sis-
tus talis lineæ multis habere, uidetis. 27. figuram chyroman-
tiæ meæ littera. F.

¶ Cap. lxxvi. De cynædis, ubi ponitur nescio quid de colore
contra Suetonium.

LIBER

Homo ante vigefimum annum est effœminatus ex
 parte complexionis, & uidemus signum in mol-
 licie carnis atq; in moribus, appetitibusq; & in
 eorum uocibus. Et post hoc tempus omnia mutan-
 tur quando homo crescit. Quia naturalis calor
 præualet super humidum incongruum. Propter igitur ætatem
 istam, ut dixi effœminatam. De cynœdis tractare institui, &
 eorum signa manifestare. ¶ Tuberculus ergo Veneris tunc
 factus, coloratus, atq; lineatus, aut conglomeratus ex multis
 lineis, ut scacchorum ludus, cynœdi signum est. ¶ Soror lineæ
 uitæ ualde protensa et rubra in monte Veneris, cynœdorum est
 signum. ¶ Via lactea continua cum sua bona proportionē, cynœ-
 dos esse iudicabit. ¶ Qui habuerit effœminatam complex-
 xionem atq; cōpositionem & liniamenta, hunc cynœdum ama-
 bilem & placabilem existimabis. ¶ Color candidus atq; per-
 spicius cum uenis apparentibus, non est dubium qd cynœdum
 denunciat. In foeminis uero si sit, Meretricis, præcipue quando
 corpus carnosum existit. Quia talem colorem facit Venus, ut
 in proprio capitulo tactum fuit in tertio libro de physonomia,
 & extenditur quasi super complexionem sanguineam, que pa-
 rum differt a natura Iouis. ¶ Plutarchus & alii Hystorici di-
 cunt Cæsarem dictatorem habuisse. Ideo dixit Suetonius illum
 fuisse omnium mulierum uirum, & omnium uirorum mulie-
 rem. Fiat enim maximus adulter & maximus cynœdus. Alii
 qui possent arguere, cynœdi sunt effœminati, effœminatus est
 pusillanimus. Cæsar fuit magnanimus, quod est contra pusil-
 lanimitatem, ergo falsum. Respondendum est duabus rationi-
 bus. ¶ Prima ratio est. Duplex est effœminatio, sicut in secundo
 physonomie tactum fuit. Una ex parte habitudinis. Alia ex par-
 te cordis & ætatis. Quando habitudo est ita carnosæ & cos-

TERTIVS

Forata enim latitudine pectoris & formositate colli, talis est ef-
 feminatus quo ad lasciuas, ut in posterioribus agere & pati,
 & circa gulositates &c. Tamen cum audacia & in etate lu-
 brica atq; effeminata, & hoc est usq; ad decimum octauum
 seu uigesimum. Alia effeminatio potest esse cum tali colore &
 strictura pectoris atq; imbecillitate complexionis, quæ induc-
 cit pusillanimitatem & ueram effeminationem, & talis non
 erat in Cesare. ¶ Secunda ratio est, quia homo semper incipit
 in decimo octauo anno, aut uigesimo transmutare complexio-
 nem, ut parum superius in isto capitulo dictum est. Nam calidus
 dum humido effeminato prædominatur, & fit materia solidior.
 Et tunc homo incipit erubescere & uerecundari de lasciu-
 iis. Et incipit uti audacia atq; exercere res grandes. Nam ca-
 liditas facit eum magnanimum, ut in radicibus primis ta-
 lion est. Exposuit autem quidam male textum Suetonii, cum
 dixit qd luna facit colorem candidum. Nam non intellexit phy-
 sonomicas radios, nec astronomicas disciplinas, quia luna fa-
 cit album glauedine conspersum, modicum decorum, aspectu
 mollem, faciem rotundam, ut in tertio physionomie dictum fuit
 in capitulo lune. Et dat flegmaticam qualitatem: quia inducit
 somnolentiam, inertiam, pusillanimitatem &c. quæ qualita-
 tes omnes erant contra naturam Cesaris, ut ex eius gestis &
 uita comprehenditur. Attamen etiam Mercurius facit hominem
 album intensius & remissius secundum applicationem cum aliis pla-
 netis propter suam neutralem. ¶ Distinguitur autem, col-
 lor candidus quattuor modis. ¶ Unus enim est ex albo & ru-
 beo mixtus cum claritate, cui rubedo clara dominatur in hab-
 bente & maxima apparentia uenarum, & talem colorem fa-
 cit Iupiter. ¶ Secundus est color candidus ex albo & rubeo
 admixtus cum ultima sui perspicuitate, & in habente sunt

uene quādem apparētes, sed subtile, hūc albiū perspicuū prae-
dominatur. Et hūc colorem causat, Venus, quem Caesar habuit
in iuuentute, Et ideo ut dictū est fuit plenus omni lasciuia.
Tertius color candidus est ex albo puro cum glaucēdine, Et est
quasi ut nix, aut aqua non ualde limpida. Et talem colorem facit
Luna. Vnde Virgilius in tertio Georgicorū ait. Glauciq; co-
lor deterrimus albo. Et giluo, Et eximius commētator Seruius
inquit. Glauci autem sunt felineis oculis, idest quodam splendorē
re perfusis. Deterrimus albo Et gilue. Atq; alibi ait. Qui candore
niues antecirent. Sed aliud est candidum esse, idest quadam ni-
tenti luce profusum. Aliud album q̄ pallori cōstat esse uicinum.
Quartus color candidus est, quem facit Mercurius, Et hic est
medius inter lucilium perspicuum Et lucidum glaucum quia
non est uere glaucus nec uere perspicuus, intensus et remissus,
tamen secundum diuersas applicationes ut supra tactum est.

Et Tricassus Mantuanus.

De noticiā huius capituli sciendum est q̄ eius
principalis consideratio uersatur circa distin-
ctionem huius uocabuli quod dico. Effeminatio.

Secūdo sciendum q̄ (iuxta ueritatem) com-
muniter homines illius Etatis ad hēc similia in-
clinātur tātāmē nō omnes sunt eiusdem cōplexionis sed unus al-
tero magis inclinatur, Et adhuc aliqui sunt qui huiusmodi rei
aut operatiōis penitus sunt ignari. Et ideo huiusmodi signa sūt
signa inuērsalia luxurię quibus tamen perpendi possunt qui in
illius operatione ac exercitio apti cōmodi ne arbitrantur ut plu-
rimum. Vnde Et omnia ista signa, quę in hoc cap. ascribuntur,
etiā in pręcedenti sunt exposita. Et ex experientia (fortassis)
iam habita. in hoc cap. Et in sequēti multū phylateria amplat.
Videatis autē; primū. lib. Quęst. xi. in dilucidatiōe mea.

TERTIVS

Capitulum. lxxvii. De pediconibus.

I linea mensalis diuidatur prope funem eius et lueniat quasi ad indicem diametraliter, talis uir erit inimicus mulierum, et amabit pueros. Et si mulierem aliquā amabit talis amor erit lubricus ut Vgoni placuit. Fouea quēdam in mensali, ex opposito auricularis ostendit quod habens delectabitur puerulis et eius abutetur. Character talis. E, i radix annularis concubitus puerorum denūciat, et etiam nephādam cum mulieribus utetur luxuria. Quando linea mensalis habet quasdam crassas crepaturas et iordinatas nephādam luxuriam cum pueris arguit praesertim si color eius est intensus. Mons polieis rotundus decens lenis et bene coloratus, concubitus puerorum aliquando significat. et etiam luxuriam cum mulieribus loco retrogrado. Si soror lineae uirae in monte polieis fuerit ualde intensa maximam inclinationem ad puerorum concubitus denotat et praecipue si rubra fuerit. Si multae lineae prope cardiacam per longum fuerint concubitus cum pueroris indicantur. Lineae extense a radice polieis per montem ipsius quando sunt paruae et fuscate quotquot erūt tot pueros quibus male habens utetur, ostendant ut dicitur. Scissurae in mensali crasse et sine ordine colorate signa pedicationis esse asserunt.

¶ Tricassus Mantuanus.

Oculus iste omnium iudicio uidetur potius ueluti immundus sus, extitisse quam animal rationale, solis namque immunditius ac turpiloquis oblationibusque delectatur. Et aliquotiens ad modum miror, ex uerecundia aliquando seipsum non refrenasse et ab huiusmodi turpiloquis et oblationibus

bus nō cōstituisse. Et Bestia ista immunda uidetur hoc uitium
in principio abhominari, demum i toto ea. illum attollit, laudat
ac magnificat. ¶ Quo autem ad signum. 7. uidere positis fi
gura. 35. in chyromātia mea. ¶ In, 8. aute; signo sciēdum q̄
quando tales lineæ reperiuntur a medio mōtis uersus uitalē,
significant q̄, non solum in aliis tale officium uelle exercere sed
etiam peroptat et alios in seipsum etiam huiusmodi uti. Et hoc
intelligitur. De omni genere musichorū. prudenti p̄uea.

¶ Capitulum. lxxviii. De incestu et adulterio.

Si ueneris i manibus incestus et adulterii si
gnū ē. ¶ Si quedā crux p̄ua reperiatur iter pri
mā et secūda iudicis iūcturā Luxuriosissimū di
cūt significare. ¶ Tricassus Mantuanus.

¶ Capitulum istud superfluum est multa q̄ alia si
gna sunt que hoc idem significant. Ut etiam su
perius habuistis. Et etiam hoc significatum est
falsum, et proprium significatum est, q̄ facili
ter i huiusmodi accutere. Et ideo in hoc maxime

trutināda sunt signa illa que ad maiorem luxuriam inclinant
et etiam conditionem persone, ciuitentiam q̄ signorum.

¶ Capitulum. lxxix. De stupro et cōcubitu cum feris.

Icunt aliqui q̄ ille qui habuerit cingulum uene
ris in manibus, si alia linea ibi extendatur p̄p̄ia
quior stuprum, cum feris cōcubitu et mastru
batorē significat, simpliciter sine aliis correspo
dentiis, hoc esse nō assero. Istud accidit ut plurimū

i rusticis et pastoribus. ¶ Tricassus Mantuanus.
Istud etiam cap. patitur eundem defectū. que; et
præcedēs. ¶ Quando etiā dicit q̄ adhuc alia li

nea reperitur ibidē, hoc intelligitur de quedā linea que ē in eā

TERTIVS

dem positionem cōtinuatur circa medium ipsius. Et tunc dicitur Cingulus duplicatus. Et in hoc defectu etiā multos qui nō sunt Rustici (sed tamē nulla ī moribus) ut Cocles asserit. Et non habent illud signum quod Cocles narat omnes dico, sed solum in aliquibus reperi. Et iudicādū est ut dixi ī ca. p̄cedēti. Et. 1. lib. **Questi. xi.** **Cap. lxxx.** de his qui p̄priis manibus luxuriātur.

Sissure in mensali linea sine ordine colorate suis viriliū pollutionē multi dicūt denotare. **¶** Cingulus ueneris ī ambabus manibus p̄sertim si quedā pūcturæ uel orbiculi ibi extiterint, per se ipsum Luxuriare ostēdit. **¶** Soror lineæ uitæ in loco ueneris ualde protēsa cū rubro colore coitū cū manibus p̄priis denotat. **¶** Plures lineæ in mōte ueneris p̄pe cardiacam lineā (p̄æ sua lōgitudine) coitum cū propriis manibus demonstrare uidentur. **¶** Soror lineæ mēsalis bene cōditionata cū manibus propriis coitum denunciat. **¶** **Tricassius Mantuanus.**

Hoc quoq; ca. sicut **¶** supradicta eodē defectu laborat unde et eodē iuditio p̄scrutādū est. Et sunt alia q̄ plura signa quæ talē effectū ostēdāt, principaliora aut sunt quæ maiore apparētia habēt. **¶** Sūt et alia secreta quæ honestatis cā p̄termittō, ut honor uni uisciusq; seruetur, quīs nō adeo imunda sint ut ista Bestia rursus dicit. Et Em ueritatem omnia hæc, **¶** et similia, nil aliud significānt q̄ inclinationem ad huiusmodi faciliter operanda.

¶ **Cap. lxxxi.** De his qui deprecabūtur uel capientur, **¶** tanq̄ si quedā lineæ ueniāt a Cexules forte uidētur. **¶** rasetta **¶** et desup ascēdāt p̄ mōtē policis. Et tales lineæ sint disp̄se, **¶** et tēdāt uersus policē in ultima pte suā a cōsanguineis uel p̄pinquis deprecabitur uel capietur et exul forte uēdetur. **¶** **Tricassius Man.**

LIBER

Ignis istud clare habetur in .3. parte meae chy-
romantis figura .xi. Sciendum autem qd tales
effectus non sic simpliciter intelligendi sunt ut
litteralis sensus ostendere uidetur, sed conside-
randum est prout multipliciter talia signa ha-
bentes decipi possunt. Nam diuersi quæunt diuersimode de-
fraudari. s. aut quo ad honorem aut quo ad corpus proprium
ut sunt Mulieres & Iuiores. i. aut propria commoditate (pro-
ditorum. aut aliorum beneficio. Ita qd multotiens. Et mltæ Mu-
lieres talem ob causam sunt Meretrices. Potest autem & hoc p-
uenire quo ad substantiã suæ diuitias. s. qd aut pditi sunt per he-
reditatem aut ut religionem ingrediãtur aut ut nubãt & alia
similia ob suã cõmoditatem. Aliquando etiam tali de causa
per diuersas quoq; patrias uagantur. Ex quibus in dies q plus-
rime conspiciunt. Cum autem dicit qd sunt disperse in fine
hoc falsum est, immo debent esse integre & apparentes. Videat-
is quoq; cap. 2. libri. 2. secundæ partis. signo. 7.

Capitulum. lxxxii. De his que ad finem deducunt leuiter
quæcumq; incipiunt, & conuerso.

I quedam linea continua bene colerata descendat
a brachiũ in pollicem producet ad finem leuiter
quicquid erit ineptum. Et si hæc linea sit incisa
uel dispersa contrarium dicunt significare.

Tricassus Mantuanus.

Alis linea intelligitur a fine Montis Policis uer-
sus Dorsum Manus in Monte tamen inclinata.
Et aliquãdo est propinqua Radice Digiti ipsius
Policis aliquando autem remota aliquantulum
inuenitur. Hoc autem peius est quoniam talis effectus in senes-
tute futurus est.

TERTIVS

Capitulum. lxxxiii. De his qui multā consumunt substantiā,
Illi qui habent figuram ut. C. in loco lineæ cōsumptores & prodigi erunt multæ substantiæ & facultatis.

Tricassus Mantuanus.

In iudicio huius capituli considerandum est cuius conditionis sit Angulus supremus. Signa quoq; Martis (si qua inueniuntur in eius Dominio) iunctim simul considerata sunt. **Quadrāgulus** quoq; conspiciendus est, nam tale signum Tribulationē Infirmittates & labores significat.

Capitulum. lxxxiiii. De his qui non morabuntur in uno loco sed uitam habebunt uiatoris & serui.

Si quedam linea a medio radicis brachii per rasettam transierit. Habens talem lineam non morabitur diu in uno loco sed potius uitam habebit uiatoris & serui. Figura, F. in loco lineæ facit peregrinum

Capitulum. lxxxvi. De nobilitate animi.

Si quedam linea decurrat a brachio per rasettam in fine montis policis uel in fine lineæ uitæ uel iuxta, eam nobilitatem animi significat.

Capitulum. lxxxvi. De fellatoribus.

Fellatores sunt illi qui accipiunt alienum priapum in ore suo quousq; proiciatur sperma quod inglutunt. Vnde dixit Martialis. Corue saluator quare fellator habetis, cū caput intrarit mētula nulla tuum, & in aliis locis de his mentionem fecit sicut legenti patet. Apud chyromanticos aut physionomos de istis mentionem non inueniunt usq; Et ideo hanc rem

ignoro. Tamen iam sunt circa tres anni quod incipi observare de
centem apparentiam in ipsis quia intuent pueros, ut faciunt
quando sunt in aetate coibili. Et quando de cynedris loquuntur figu-
rant labia et oculos ut pueri quando sument ubera matrum
suarum. Habentque oculos risuos et alteratur facies eorum ut
illi qui alios de coitu interrogant, tale detestabile iacium inveni-
tur in multis et precipue in quadam civitate Italie quam ta-
seo. Et nota quod et mulieres inveniuntur iuuenum tale perpetrantes.

Tricassus Mantuanus.

Vo ad notitiam horum talium sciendum quod ex
sua natura apparent mansueti ac benigni et sim-
plices scilicet his qui non habent notitiam eorum
que intrinsecus latent ex eorum conversatione.
Et habent vocem intonantem cum aliquali obtusitate. Et quis
hoc in proprio effectu appareat impossibile tamen verum est,
licet non sic ut Cocles narat, sed ipsa operatione peracta.

Capitulum. lxxxvii. de his qui diligunt bonum et malum
odio habent.

Vi habent lineas in radice indicis pulchras et
specialiter quando unica linea oritur a medio mo-
tis aut prope angulum summum et naturaliter
vadit ad predictum digitum, hi tales dili-
gunt bonum et odium malum ut Iouiales faciunt, comparando
proportionaliter que dicta sunt in tertium librum, et postea
iudicando phrysonomice sermonem tuum. proferes.

Cap. lxxxviii. De his qui vadunt de loco ad locum cum lucro.

Si quedam linea a medio radice brachii per ras-
saram transierit et tangat lineam vite vel me-
diu vadit aliter mutatur de loco ad locum et sunt
viatores cum lucro. Si non tangit aliqua istarum

TERTIVS

erunt sine lucro. **Ca. 89.** De his qui hēnt filios masculos.

Qui habuerit lineas in radice indicis pulchras, et
specialiter quando unica linea oritur a medio tu-
berculo aut ab angulo supremo uel prope tales
erunt de natura iouis. Et si sint laici filios ha-
bebunt duos. **¶** Angulus supremus rubens plusq̃ alibi si sit mu-
lier pregnas habebit filium ut dicit. Vgo. Multi illustres chy-
romantici cōueniunt in hoc. **¶** Quando in angulo dextro repe-
ritur figura ut hic. T. uel similis, si fuerit ualde rubra impres-
sionem masculi significat. Aliqui dicunt q̃ oportet talem
figuram esse in loco trianguli, et oportet q̃ triagulus sit ru-
bens et planus. Si fuerit inter cisa impedimētum significat. Si
fuerint plures figure, plures erunt fetus. Et fortasse tūc in ute-
ro si color sit intensus, sed de hoc experientiam non habeo quia
numq̃ uidi talem figuram. Dicunt q̃ istud etiam indicatur in
manu uiri. **¶** Si quedam pulchre lineae parue seccēt lineā uitae
et fuerint bene colorate, quotquot lineae fuerint tot habet seu ha-
bebit filios, et hoc in manu uiri. In manu quoq; mulieris idē im-
portat. **¶** Quot sunt lineae inter primā et secundam iūcturam
digiti minimi ex quātitate illarum tot filios indicabis, ut sepius
sime notauī. Si impeditae fuerint nullum filium habent. si erunt
parue non iuuēt si oblonge permansuri sunt et si una sit maior
altera nobilitatem filii indicat. **¶** Quot lineae mediam natura-
lem diuiserūt, siue inferiorem tēgāt siue non, tot pueros nūciāt.
¶ Si a media ad ipsam mēsalet sortis uirga transeat secans
ipsam mēsalet, quot erunt lineae tot erunt partus in mulie-
re, ut tenent aliqui. **¶** Dixerunt quidam sermonem probabilem.
Quod si in manu mulieris plures lineae meliores et maiores
erūt inter mediū et medicū q̃ inter medicū et auricularem si-
gnificatur aptitudo generādi, et cōcipiēdi et gerēdi masculos.

- 9 **E**Dixerunt quidam inter quos est Anthiochus. Si inter infamem & medicum emicans caruncula, siue carneus nodus circa tuberculum cum lineis crassis & rubeis fuerit & non sit scissa in medio & foemina sit multum pallida, protendit quod ipsa feret masculum. ¶ Ego noscio unde iste nigerimus Coruus extraxerit: dum dicit. Quando supra Mercurii motem rimulas uidebis, quot rimulae erunt, tot erunt filii, & si aliqua fuerit longior & splendidior caeteris, significat sapientissimum filium, ac ingeniosum, propriumque parentem superaturum. **E**Dicit idem Coruus pictor chyromantie, quod quando in uiro, aut foemina inter secundam digiti medii, tertiamque iuncturam, quot lineae fuerint, tot filios significant. **I**nquit Vgo, lineas in mulieribus earum secreta indagantes, ita notabis. Aspicere triangulum si in ea quasi foramina sunt cum rubedine inserta, praegnantes indicabis.

ETricassus Mantuanus.

Rimum signum istius capi. illud idem est quod & in. 87. Et ideo in huiusmodi semper consideranda est conditio personarum et statum est. Et hoc quod Coeles in hoc lectores admonet, dicens. Si sicut layci. **E**Quo ad. x. signum sciendum quod uerius est quam illa signa adducta a Coelice in. s. signo. Sed Not. quod tales lineae sunt propinque radici ipsius digiti, & sunt uersus percussionem manus magis quam in monte. Et lineae ille quae maiores esse uidentur significant tales filios iuncturos esse. Quae autem sunt minores aut male apparentes, morituros significant. Unde quando esset aliqua earum quae aliis multum esset inferior & breuis & male apparens, iudicandum est talem filium mortuum esse, aut moriturum. s. prout ipse iuuenis est aut senex, aut etiam mater. Notandum autem quod est incipiendum (in computatione

TERTIVS

ne) a percussione uersus montem. ¶ Hoc idem circa signum
II. considerandum est. ¶ Notandum etiam qd aliquando necesse
est connumerare omnia huiusmodi signa quæ in utraq; manu
inueniuntur, si quis uult numerum filiorum agnoscere, licet
communiter perfectus numerus in una tantum manu inueniat
tur, similiter et in alia.

¶ Cap. XC. De his quæ filias fœminas generant.

¶ Tricassus Mantuanus.

¶ In hoc cap. nihil aliud affert nisi. 3. signum, et. 5. et. 8. et
9. capituli præcedētis. Et ideo quia superfluum erat prætermisi.

¶ Cap. XCI. de his qui ex improviso futurum bonum habent.

Liqui sunt, quibus fortuna adeo fauet ut ex im
proviso sibi bona eueniant, licet non laborēt in que
rendo. Et hos ita cognosces. ¶ Si quedam linea
ueniat a brachio, et uadat ad digitum anula
rem uersus auricularem, bonum uenturum ex im
proviso innuit.

¶ Cap. XCII. de his a quibus fugiunt serui.

Inca quedam si oriatur a radice brachii et tra
seat per rascitum et pectus manus ad auricula
rem, significat liberari seruum per fugam, et
si plures tales lineæ fuerint, significant plures
seruos fugam suscepturos, aut unum seruum plu
ries fugientem.

¶ Cap. XCIII. de his qui habent seruos furibundos.

Inca super notata si fuerit magis lata, profundi
da, et rubra, significat hominem habere ser
uum furibundum.

¶ Cap. XCIII. de his qui susurrant et mur
murant ratione seruorum.

I supernotata linea non extendatur ad auriculam, sed prope susurrationem & murmuratorem certe significare dicemus ratione seruorum.

Cap. XCV. de his qui semper sunt decepti a seruis.

Inca uitae si habuerit ramos ad inferum uersus rasatam, paupertatem denotat, & talis semper erit deceptus a seruis propriis.

Cap. XCVI. de his qui perdunt seruos, & propter illud sunt desperati & uolunt amittere uitam.

Inca uitae si habuerit sub se quandam paruum lineam arcualem scindeutem ipsam & respiciat brachium atq; inferiorem partem manus, iste erit in periculo amittendi seruum, seu amittet, adeo qd desiderabit amittere uitam.

Tricassus Mantuanus.

Nonagesimo secundo cap. usq; ad. 96. omnia sub uno titulo collegi, quoniam omnia uersantur circa eandem materiam. Multas autem fatuitates ac falsitates dicit in huiusmodi signis. Nonagesimum namq; cap. falsum est, similiter. 93. &

94. Nam tale signum aut quodlibet aliud signum effectus suos in illis tantummodo subiectis in quibus & ipsa signa inueniuntur, ut etiam dictum fuit cap. 2. huius libri. Talis quoq; linea quis aliquammodo ostendat hominem murmuratorem, attamen non hoc attribuendum est ratione seruorum, immo murmuratio numq; quodammodo causa seruorum puenit, nam ad hoc plura sunt remedia ne. s. domini causa seruorum murmurent. Et ideo apud sapientes ac ingenio discursuq; uigentes, Cocles ipse

TERTIVS

Radix ac ignarus habetur in huiusmodi scientia chyromantie. Proprium autem significatum talis lineæ est q̄ quando in aliq̄ quo subiecto ad seruitutem dedito inuenitur, significat ipsius murruratore, cholericum, et bestialem, et ad fugam prop̄ptum. Quando autem ille talis non esset seruus, significat etiā effectus aliquosimiles supradictis. ¶ Quo ad. 96. capi. sciendum q̄ tale signum significat uniuersaliter ammissionem alicuius caræ personæ, aut amici. Et quo minus perstringitur versus vitalem. s. quo magis est arcualis, eo minus dolere significat.

¶ Cap. XCVII, de prælatis, cardinalibus, papa, et de his qui sunt huiusmodi generis.

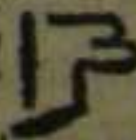
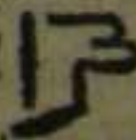
Sine fide atq; lege oīa submergētur sine orationibus et operationibus laudabilibus deus non placet. Inter oēs leges lex xpiana obtinet principatū et ueritatē maximā, et est optimus moribus decorata. Lex Mahumeth ppter multas res nephādas quas cōcedit a multis dānant, Hebreorū lex in aliq̄ suē parte habet cōformitatē cū xpiana religione et minus dānat q̄ mahumethana. Dānat aut̄ Mahumeth Amicēna i. 9. metha. et tñ in mahumethana lege nutritus fuit ac genitus. Qui inquit in præallegato loco, cap. 7. opus est ut certificemus hoc dē dispositionē aīarum humanarū cū sunt exutæ a corporibus suis, ad quā dispositionem pueniūt. Oportet aut̄ te scire, q̄ pmissio alia que cum fide reperit̄, quia nō est uia ad pbādum eam nisi credēdo testimonio pphetae, sicut illa que est de deo qđ habebit corpus post resurrectionē. Tu aut̄ iam scis delectationes corporū et gaudia qđ sunt. Lex enim quā dedit Mahumeth ostēdit dispositionem fœlicitatis et miſerie, quæ res sunt fm corpus. Et alia pmissio quæ apprehēditur intellectu et argumētatione demōſ

stratiua & quod prophetia approbat, & hoc est felicitas & miseria animarum, postquam sunt exiitae a corporibus suis, quae probantur argumentationibus, quibus nostrae estimationes debiles sunt ad imaginandum &c. Multa etiam contra Mahumeth scripsit Commentator in libro de secretis, ubi omnes fides damnat & laudat Christianam fidem respectu aliarum, ut aliqui scribunt. Item Avicenna in. x. metaphysice, cap. 1. dicit, Iam autem in hac materia fecimus librum de peccato et de eius opposito. Intellige ergo et attende dispositionem istorum omnium, & quod dicitur in diuinis flagellis quae descendunt super ciuitates flagitiosorum hominum & super homines iniuriosos, et considera qualiter defenditur ueritas, & praefatus Avicenna x. suae metaphysice. cap. 5. de eligendo successore & summo sacerdote, inquit. Talem eligat qui bene regere possit, et sit prudens, & honestorum morum, audax, mansuetus, et peritus gubernandi, & peritus legis. Ideo antiqui eligebant senes. i. praesbyteros, nam praesbyter dicitur senex. Nostris autem temporibus ad officium sacerdotale eliguntur incommensurati, claudicantes, gibbosi, & melancholici, & homines male complexionis, qui non merentur esse serui ad exportandum fimum. Oportet igitur eligere homines bonae complexionis atque discretioris, & non rudes atque bestiales. Sed multum egressi sumus a proposito nostro. Diximus autem haec propter utilitatem fidei nostrae, nam multum confert ad colendum Christum ut habeatur princeps christianissimus, et quod optimus pastor recte oues suas gubernet & instruat, dicemus igitur, Qui habent lineas in radice indicis pulchras, & specialiter quando linea naturaliter uadit ad digitum & oritur a medio monte aut ab angulo supremo & non sunt intercise, dignitatem aut praelationem ostendunt. Crux bene formata in monte indicis, praelat

TERTIVS

turam demonstrat. Et hoc intelligitur quando tuberculus est
nitidus & eminens in omnibus quæ nos dicemus in hoc loco.
¶ Si in monte Iouis sit figura perfecte spherica, dignitatem
cum baculo dicit ostendere. Et si incompleta fuerit, absq̃ bacu
lo dignitatem ostendit, si uero sit inferius, cum difficultate ob
tinet. ¶ Si aliqua linea a pollice ueniens uersus indicem se extē
dat in ultimo sui & equitetur ab alia linea, adeo q̃ faciat ut
crux, significat dignitatem baculi & fortunam aut infortu
nium si cætera correspondeant. ¶ Triangulum pulchrum in
monte Iouis, dignitatē sacerdotale dicunt significare. ¶ Scri
bit Hermes Trimigestus q̃ si duæ lineæ coniungantur aduni
cem & faciant ut crux in monte indicis, honorem significant,
& in medio monte nobilitatem generis personæ, q̃ ad magnū
statum uenturus sit, & magnam prælaturā denotat. ¶ Quā
do in principio anguli supremi oritur una linea & porrexerit
se apud indicem uel eius radicem, prælaturam cum dignitate
ostendit. ¶ Item si una linea pulcherrima sit in mōte Iouis per
transuersalem posituram, & præcipue in medio, fortunam in
prælaturā, aut propter prælatos indicat. Vidi multos præby
teros ualde pingues habere talem lineam procedentem a radi
ce indicis. ¶ Si duæ uel tres lineæ pulchræ oriuntur a radice
indicis usq̃ ad medium tuberculi uel prope, prælaturā demon
stratur. ¶ Multotiens uidi montem Iouis sine aliqua linea cū
sola eminentia & claritate, & qui sic inuenti sunt optime fue
runt beneficiati, & aliquotiens apud prælatos bonam habere
fortunā, & maxime si radii sunt in radice ipsius digiti. ¶ Vi
di aliquem habentem episcopalem dignitatem & aliquem etiā
prothonotarium, & tamen montem indicis in eis non esse for
tunatum. Et dato q̃ mons Iouis esset sine lineis & fuerit op
pressus & residuū manus fuerit infortunatum, iudicauī ipsos

LIBER

in futurum esse derelictos a fortuna, & mala morte morituros. ¶ Si tu queras quare habuerunt dignitates. Respondeo
 qd hoc euenit a radice parentum qui erant dignitatibus con-
 stituti, & easdem facie eis erat posteris suis etiam non ad hoc
 destinatis tradere, unde postea talis dignitas in eis tantum du-
 rat quantum radix eius, & faciunt sicut lucerna que extinguitur
 oleo deficiente, & hoc facile cognoscitur in dno Valen-
 tino, de quo cum sit res notissima dicere non opus est. ¶ Possu-
 mus etiam dicere qd hi tales habeant stellas fixas in eorum na-
 tivitibus quas chyrromaticus non potest cognoscere. ¶ Lo-
 cus Solis & angulus supremus cum suis annexis, dignitates
 ecclesiasticas ostendunt. ¶ Stella aut stella in dorso indicis ar-
 guunt honores & beneficia ecclesiastica mulierum gratia. ¶ Si
 in principio medie naturalis apud cardiacam fuerit tale si-
 gnum seu caracter. E. episcopum dicunt significare. ¶ Si iux-
 ta lineam uitae fuerint rimule extensae uersus summitatem
 circa foveam manus signum tale fuerit uersus summi-
 tatem, ad dignitatem ecclesiasticam ad summum per-
 uenturam ostendit, etiam si esset rusticus, & si antedi-
 ctæ rimule non bene correspondent, ascendet quidem, sed non ta-
 tum. ¶ Opinantur aliqui qd linea uel lineæ pulchræ in loco So-
 lis protendant dignitates ecclesiasticas. ¶ Exaltationem Io-
 uis esse existimabis, cum eius tuberculus fuerit colore rubeo
 respersus, & fuerit etiam cæteris aliis eminentior, in quo si-
 gnum ut crux aut triangulus rectis lineis, aut radii extite-
 rint, & hæc dispositio pollicetur non mediocrem sacerdoti-
 lem dignitatem, deprimitur autem Iupiter cum tenuioribus
 lineis & cum quibusdam incisuris, & si capillares lineæ ibi
 inordinatæ fuerint. Nodus quoq; carneus, uel eminens carun-
 cula pallida extra ordinem, infortunium in loue per omnia

TERTIVS

apertissime minatur, & eundem effectum facit depressio ipsius
 us tuberculi. Et ita in tuberculis imaginandum est, Em tamen
 conditionem monticulorum & planetarum inferendum est,
 ut Antiqui atq; Moderni obseruauerunt, & ita nunc uidemus
 obseruare. ¶ Dicunt aliqui qui manus Summi Sacerdotis dis¹⁷
 ligentissime speculati sunt, qd tales habent stellas, radios, aut
 binas equitantes lineas cum eminentia & colore, & monticu-
 lum Iouis collocatum in loco Solis, & ceteros tuberculos aptis-
 sime dispositos & loco Martis proportionatos, & hoc tu dis-
 ligenter respice & considera, tamen ego talia nunquam per-
 spectus sum.

¶ **Tricasus Mantuanus.**

Ultoriens Cocles dum transcendit ea que sue
 professioni propria sunt, in his & in illis respi-
 tare cogitur. Ipse enim dicit qd coeli influunt et
 disponunt corpora nostra, & ex consequenti ani-
 mus noster inclinatur Em ipsorum influxus, et
 tales dispositiones possunt cognosci per signa exteriora in phy-
 sonomia aut chyromantia. Et qd quando aliquis habet aliqua
 signa in seipso, habet etiam effectus per talia signa significa-
 ti, & qd tales effectus etiam operantur nisi uelint per seipsos
 contrarias operationes exercere, et hoc dicit in. 1. lib. de physono-
 mia, cap. 1. & etiam ibidem dicit ex auctoritate Avicennae, qd
 dispositiones inferiores & propinquae uehementius & magis in
 nos operantur q̃ superiores. In hoc autem cap. aliorū se uestibus
 induens & cum Zaraldus existeret cōcionatorem se osēritare
 uolens, arguit, reprehenditq; electiones praelatorum, in quibus
 aliquando Gibbosi ac Claudii eliguntur, ueluti obumbrare uol-
 lens id qd tanta assertione ptulerat. Etenim si dignitatis, aut
 praelaturae signa hēnt, ad praelaturas iclinantur. Ad praelaturas

autem nō nisi ex tali electione assumuntur. Igitur necesse est q̄
tales Gibbosi aut Claudi eligantur ad praelaturas & q̄ dis
positiones inferiores conueniant cum superioribus ac cum ip
sis cælestibus influentiis. ¶ Volens autem & adhuc se Theolo
gum ostentitare Catholicūq; ac fidei zelatorem se ostendere.
Quid sibi concedēs erat fimbrias dilatare in suaq; phylosophi
ca Bestialitate perdurādo dicere, q̄ anima recta, ī corpore ob
liquo persistere non potest. Hoc non dicit Theologus, hoc non Ca
tholicus ac fidei Zellator proclamat. Vnde hæc omnia sua, fas
bulas esse clarius dinoscuntur. ¶ Ad notitiam autem omnium
supra scriptorum signorum sciendum q̄ semper est consideran
dum quomodo ipse Mons siue tuberculus Indicis sit Eminens,
& eleuatus. ¶ In. 5. autem signo sciendum q̄ istud est primū
signum. 66. capituli. Vnde & diligentius considerare possitis
quomodo sint adinuicem correspondentes. s. q̄ ex fidelitate sua.
Et hæc est regula uniuersalis omnium signorum adinuicem cor
respondētium. ¶ Quo ad. x. signum (ut pluries etiam dixi)
sciendum q̄ in quocunq; subiecto semper considerādus est eius
status ac conditio professioq; siue exercitium. Et quādo cunq;
quis reperitur in aliqua dignitate & nō habent aliquod signū
bonum & fortunatum, tunc iudicandum est q̄ talis iacturam
aliquam siue infortunium patietur. s. circa diuitias aut honorē
etiam si ibidem huiusmodi aut signum non inueniatur.

¶ Capitulum. xcyiii. De hereditatibus.

Dixit Conciliator, si super radicem brachii in ra
scita fuerint quattuor lineæ scindentes brachiū
per transversum & sunt continue & coniunctæ
bene honorem & statum significāt & utilitas
tem ex morte alterius. Dixit cornus si dictæ li
næ habent suprema sui parte duos ramos & fecerint acutum

TER TIV S

angulum significant hereditates ratione mortuorū, & in eius
 senectute honores diuitias & quietam uitam pollicentur, eo q̄
 magis quando in dicto angulo lineæ ut stella aut parua crux
 inueniatur, sed postremo paucis egritudinibus subiicietur. ¶ Di
 xit etiam Coruus. Quando inueneris duas lineas infra primam
 iuncturā policis magna significatur hereditas. Sed si sola fue
 rit & exigua significat hereditatem. Si ualde apparentes fue
 rint hereditatem arguunt sed cum lite & controuersia, De hoc
 ego experiētiam nō habeo & nescio unde iste coruus hæc extra
 xerit, ante compositionem mei libri ego perlegi uiginti tria uo
 lumina in chyromātia & postea usq; adhuc diem perueni ad
 xxyii. Nec hoc uidi, nescio si ipse somniatus est. ¶ Talis figura
 scilicet, E. in mōte annularis hereditatē causa turpi luxuria ostē
 dit. ¶ Qui habuerit tres lineas orientes a radice ueneris tendē
 tes ad ionis tuberculum, cum Veneris tuberculo, & sit tumefa
 ctus & rotundus lenis atq; lineatus, & rubedine decēti tales
 eripient alienas mulieres & quādoq; hereditates propter ipsas
 habebunt, ¶ Lineæ ut crux in principio anguli supremi per mu
 lierem hereditatem uenturam demonstrat & quot tale figure
 reperientur ibi tot hereditates demonstrant. ¶ Figura ut stel
 la in simili loco uel in aliqua parte trianguli, hereditatem uen
 turā ostendit & quot fuerint ibi lineæ tot hereditates arguit.
 ¶ Figura talis. C. in triangulo uel angulo supremo hereditatē
 denotat. ¶ Si soror lineæ mediæ sit pulchra significat heredi
 tatem uenturam & quanto melior erit, tanto meliorem osten
 dit hereditatem. ¶ Si in rasetta uarie lineæ se intersecauerint
 debita distantia ad modum ludæ seacchorum hereditates futu
 ras nunciat. ¶ Stella aut triangulus in rasetta manus heredi
 tatem futuram denunciat in ultima sui etate.

¶ Tricassus Mantuanus.

Illud secundum signum (quod est corui) est uerissimum. Et miror quomodo Coeles uelit expositionem illam negare hac tantum de causa quia. scilicet non legerat hoc apud quempiam aliorum Doctorem, cum ipsemet sciat chyromantie potius ex practica quam ex speculatiua fidem adhiberi. Et Ego simul cum coruo ex experientia illud affirmo, talesque lineae debent esse per transversum apud primam iuncturam uersus Montem, uel uersus ipsum Digitum. ¶ Quo ad, 9. signum, est etiam sciendum quod tale signum non proprie inuenitur in Raschetta sed circa furem Montis manus. ¶ Si autem claram noticiam uultis habere huius signi. x. uideatis, in. 2. parte meae chyromantie, capitulo, 2. figura quinta.

¶ Cap. xcix. De etatibus et quanto tempore aequis debet uiuere.

Liqui dicunt moderni, quando quattuor lineae aequalis mensurae fuerint continue brachium circa quaque diuidentes et bene colorate octuaginta annorum etatem indicabunt. Nunquam uidi supradictas lineas Dico tamen quod si reperies istas lineas cum equilatero triangulo et lineam mensuralem cum bona proportionem quod uerificabitur dictum Andreae corui et aliorum. sed si proportionate lineae non auxiliabuntur istae quidem erunt fabule. ¶ Supernotatas lineas si inueneris cum lineis in fronte indicantibus etatem maximam, ut dictum fuit auctoritate Ptholomei philosophi in tertio lib. de physionomia longissimam uitam pollicentur atque solares annos promittunt, ut puto. ¶ Tricassus Mantuanus.

Ico autem Ego quod cum omnibus istis lineis ac signis que adducuntur a Coelite et Coruo, consideranda est super omnia Vitalem Nam si non proportionetur omnia uana sunt, quia si uitalis in fractione ali